

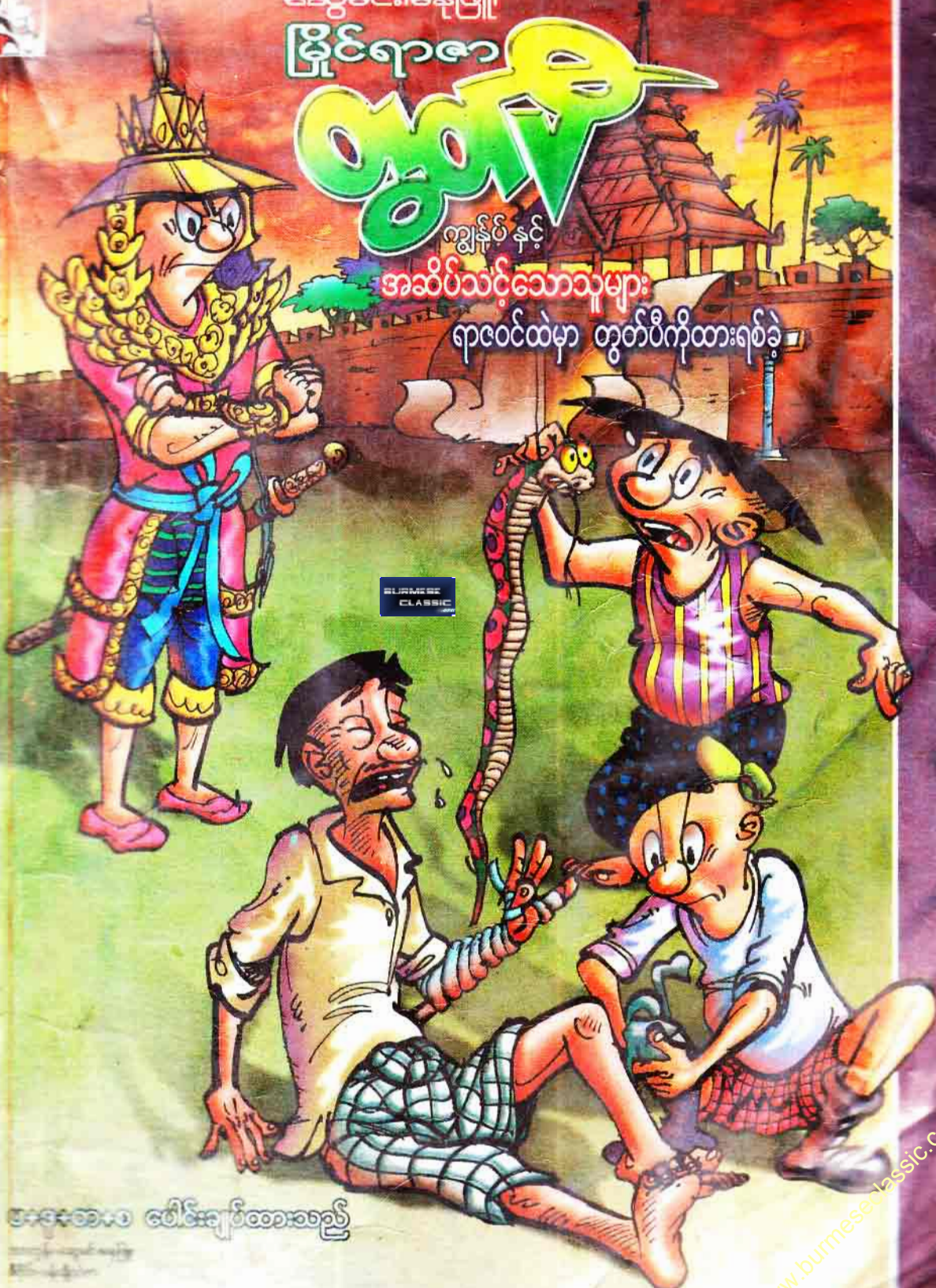
မြိုင်ရာဇာ

ပျော်

ကျွန်ုပ် နှင့်

အဆိပ်သင့်လောသူများ

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်ခဲ့

BURMESE CLASSIC

အ+ဒ+စ+ဒ+ပ ထိုင်းကျော်ထားသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်-(၃၀၀၅၀၂၀၉၀၈)

မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ်-(၃၀၀၇၄၆၁၁၀၈)

မျက်နှာပုံသရုပ်ဖော်

ကာတွန်းဆွဲမင်း(ခန့်ဖြူ)

ဒီပိုင်း-ပန်းချီသံတ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

(၂၀၀၉ခုနှစ်၊မေလ၊တွတ်ပီစာပေ)

ထုတ်ဝေသည့်လ

၂၀၀၉ခုနှစ်၊မေလ

အုပ်ရေး

မျက်နှာပုံဖလှောင်

စိန်နန်း

အတွင်းဖလှောင်

ဦးအောင်တင်အေးနှင့် သမီးများ

ပုံနှိပ်/ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်ရီသီခန်း

တွတ်ပီရောင်စုံအောင်ဆက်(၀၈၄၄၈)

မြိုင်ရာဇာတွတ်ပီ ရုပ်ပြုလစဉ်(မြ-၀၄၃၈၀)

အမှတ်(၄/က)၊အဝေရာလမ်း

ဘောက်ထော်၊ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့

စာအုပ်ချုပ်

ကျော်နီနှင့်အဖွဲ့

တစ်အုပ်

(၁၀၀) ကျပ်

မာတိကာ

အပိုင်း ၁။ ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သောသူများ

- အခန်း ၁ ။ ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သောသူများ
- အခန်း ၂ ။ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို နတ်သံနောလို့ပြောရရင်ဖြင့်
- အခန်း ၃ ။ မသေးမှောင်ပုံဖြင့်
- အခန်း ၄ ။ ဆုံလည်နွား
- အခန်း ၅ ။ ရှေးဦးသူနာ ပြုစုနည်းသင်တန်း
- အခန်း ၆ ။ ရန်ကို ရန်ချင်းမတုံနှင်းပါ
- အခန်း ၇ ။ အယာတ၏ဆန်ကျင့်ဘက်
- အခန်း ၈ ။ စေတနာကံအကျိုးပေးပြီ
- အခန်း ၉ ။ အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်
- အခန်း ၁၀ ။ မြွေဆိုးအန္တရာယ်ကာကွယ်ရေး

အပိုင်း (၁) ရာဇဝင်ထဲမှာတွတ်ပီကိုထားခဲ့

- နိဒါန်း
- အခန်း ၁ ။ အလှဘုရင်မတစ်ပါးနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း
- အခန်း ၂ ။ ပထမဆုံးဖြစ်တည်သောအချစ်
- အခန်း ၃ ။ ပန်းခြံဖြူပန်းလက်ဆောင်
- အခန်း ၄ ။ မစင်္ကြာဆုံးနှင့်သည်
- အခန်း ၅ ။ ကျွန်ုပ်နှင့်လိုက်ပါမည့် သူရဲကောင်းလေးဦး
- အခန်း ၆ ။ ကပ္ပလီကျွန်းမှ ကျွန်းစုလေးတစ်ကျွန်းသို့
- အခန်း ၇ ။ ကျွန်းစုလေးမှအန္တရာယ်
- အခန်း ၈ ။ ပစ္စုပ္ပန်မှထွက်ပြေးပြီ
- အခန်း ၉ ။ ရာဇဝင်ထဲမှာတွတ်ပီကိုထားခဲ့

“ ထုတ်ဝေသူ၏အမှာ ”

ကာတွန်းဆရာ ဆွေမင်း (ခနုဖြူ)စီစဉ်ခဲ့သည့် ကျန်းမာရေးပုံညာပေး “ ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သော လူများ ” စ-ဆုံး လုံးချင်းမှာ တစ်အုပ်လုံးရောင်စုံရေးသားထုတ်ဝေရန် စီစဉ်ခဲ့သော်လည်း ဆရာ၏ ကျန်းမာရေး တစ်စတစ်စချို့ယွင်းခဲ့ပြီး၊ ကွန်ပျူတာ လုံးဝမကိုင်နိုင်တော့သည့်အတွက် အဖြူ အမည်း ဒီဇိုင်းအဖြစ်သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့သည်။

ထုတ်ဝေသူ - ကျွန်မ အနေဖြင့်လည်း ကွန်ပျူတာ Graphic ဒီဇိုင်းကျွမ်းကျင်မှု မရှိသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ဆရာ မသေဆုံးမီက ထုတ်ဝေရန် ဆန္ဒပြင်းပြခဲ့သည့် ဆရာစာမူကို စာဖတ်သူ လက်အရောက်ပို့လိုသော စေတနာတို့ကြောင့် အဖြူ အမည်း အဖြစ်သာ ထုတ်ဝေလိုက်ရပါ၍ ဆရာစာဖတ်သူများအား အနူးအညွတ်တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ဤ စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရန်အတွက် စေတနာအပြည့်အဝဖြင့် ကူညီညွှန်ကြား ပြသပေးခဲ့သူ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ ဒေါ်မေမြဝင်း (ဆီးနှင့်ကျောက်ကပ်အထူးကု သမားတော်ကြီး)နှင့် ဒေါက်တာဇော်အောင်တို့အား အထူးပင်လှိုက်လှဲစွာ ကျေးဇူးတင် ရှိပါသည်။

ဒေါ်မိုးမိုးဆန်း
(ထုတ်ဝေရေးတာဝန်ခံ)
တွတ်ဝီစာအုပ်တိုက်

အခန်း(၁) ကျွန်ုပ်နှင့် အဆိပ်သင့်သောသူများ

ပစ်ခတ်မှု... မှိုက်ကလေး
 ခြစ်ခတ်ပြီး မခက်
 ခက်... ကိစ္စကေး
 ရော့... ရွယ်လိပ်
 တွေကပင် အတိတ်က
 ရော့... မှိုက်ကလေး
 ဟု... ဘယ်က... နက်
 ရော့... ရွယ်လိပ်
 ရော့... တွေ
 ပစ်ခတ်နေကြ...

မိုက်ကလေးက မိုက်ကလဲဆန်ပြာအက်၏
ကျွန်ုပ် နောက်သို့လည်း စိုးရိမ်တကြီးကြည့်
၏... ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်နောက်တွင် အနွယ်
တစ်စုံတစ်ရာ ကျောက်အပြိုကို အချိန်ဖြင့်
ခါးကပ်

လှေမြန်ဖြတ်လတ်ရွာချစ်ရွေး၏

အိမ်... ဆက်ရက်နှင့် မဟုတ်ဘူး
မြောက်နှင့်... နှိပ်စား...

ထန်းသီး ကူး လောက်ရှိသော ပုစွန်ကပ်စားခါကြိုက
ခုကပျံအကားဝိပျံသွား၏... စောစောက... ကျွန်ုပ်
စိုးရိမ်စွာရှိသောနေရာတွင် လမ်းတစ်ခု၏
တော်ပါသေး... အကျ ရှေးမိလို့...

ကျွန်ုပ် အိမ်
ပြေးရောင်နှင့်
ပုစွန်ကပ်စား
ပုစွန်ကပ်စားခါကြိုက
အသံကျေသေးသည်
အကား...
မိုက်ကလေးထံတန်းတန်း
မတ်မတ် ပြေးသွား
ပြန်ရာ... မိုက်ကလေးက
လှေဖြင့် ရွေးလိုက်
၏။

မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...

မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...

မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...
 မင်း... မင်း... မင်း...

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအခါမှ ငြိစွာ အနာမည် ပြုချက် လွန်ကြသည်။ တစ်ဖက်ကွဲမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုး ဘဝ... ဝေးဝေး ဖြစ်နေ စေတိုး စေတိုး

ဘဝတွေ ဘာကို ပြုစုမိလိမ့်...

ကျွန်ုပ်လည်း အခြားသူများ အဖြစ်ကြည့်ရုံမျှ မကောင်းရဘဲကား... ဟန်တေး ဖြစ်နေပြန် ရတော့

ဝေးဝေးကား... ကျွန်ုပ်ကို... အလွန်လှပစွာ မိတ်ကလေး ဘဝ... ပစ်ပစ်ကရ ဒါဟု ပစ်ပစ် ရှာဖွေရန်

မိတ်ကလေးလည်း ထိုအခါမှ တွေး

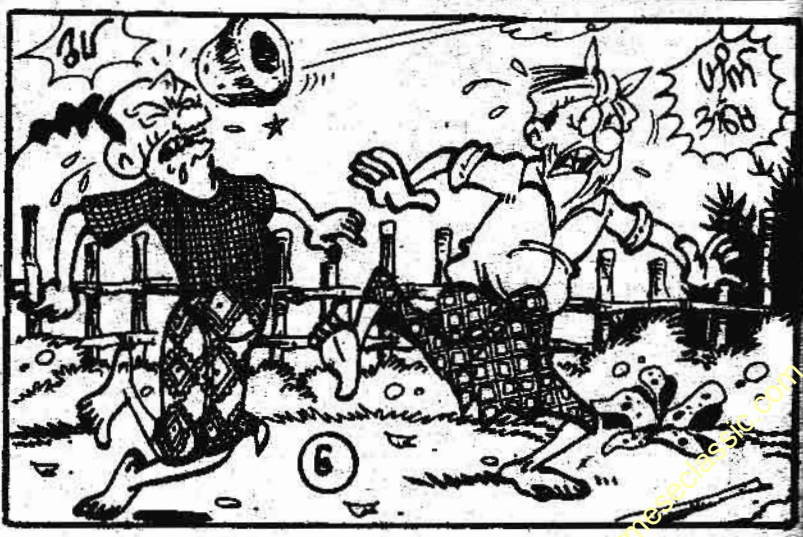

မိသားစု ပစ်ခတ်ခံရတာတွေ ကြီးသည် ထန်းခါး ခံစားရတာပဲဟာ... ခိုနေခန်း... ဒေါ်ဒေါ်... မိသားစု...

ဒေါ်ဒေါ်ကလည်း
 တောထဲမှာ
 ခိုနေတဲ့ အဘလေး...
 ရော့ကောင်... နဲ့
 မိသားစု... ပစ်ခတ်
 ကလေး... တစ်ယောက်
 ခိုနေတာပဲ...
 ခိုနေတဲ့...
 ကလေးတွေ... ဝမ်းပဲ
 တောထဲမှာ
 “ကျွန်ုပ်တို့...”

ဝေမာလည်း ဘုရားထံ လာပြီး
ပေးပို့ပေးရကား အနီးရှိခြင်းရော
တို့ကို ပြောပါ...

ကျွန်ုပ်လည်း ခုံထဲမှ ခေါင်းထုတ်ပြီး အခု
အခါကို ပေးတာပဲ အဖြူ

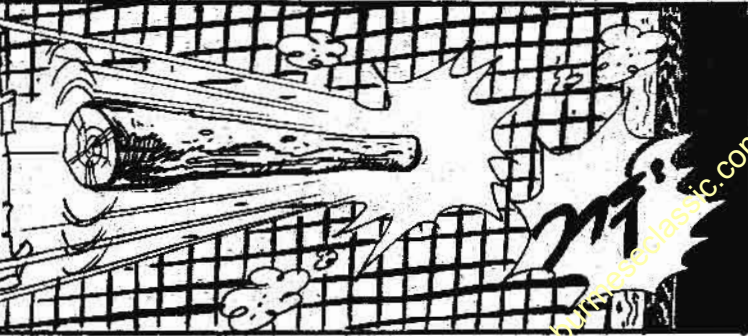
တစ်ဖန် ထိုပြောဝေလကော တစ်ခွေးကြီး
ကြော့ အပုတ်ထဲမှ ခေါင်းထုတ်ပြီး ဝေမာ

ထို တစ်ခွေးကြီးကို မှီကလေး မှီ မပေးပေး
မသိမှီ ကျောလှိုက်သစ်ပင်... မမြင်ရ

ဒေသံ စူးစူးပိုးပိုး
မကြားရသဖြင့် ထိုခိုက်
ပုခက် မရဟု ကျွန်ုပ်
ထင်အေးစကား၏...

ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ထဲ ခေါက်စား ချက်ပြုတ်ထုတ်ပြီး ပြန်၍ အစားအသွယ် ခုတ်ကုတ်စား
ပြီး ဝတ်စား အစား အသွယ် ခုတ်ကုတ်စား

ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်ုပ်တို့ ခြံအရပ်
ယူနေပြီး ယူနေပါက

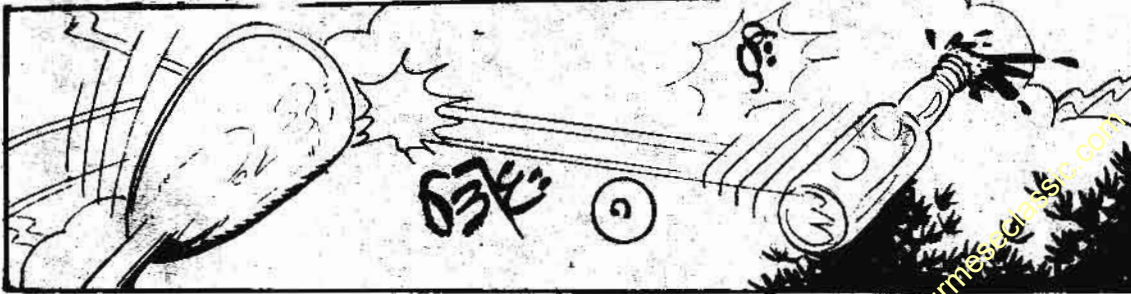

ခြံအရပ်ယူနေက
ယူနေ ဝါး
ထုတ်ပြီး

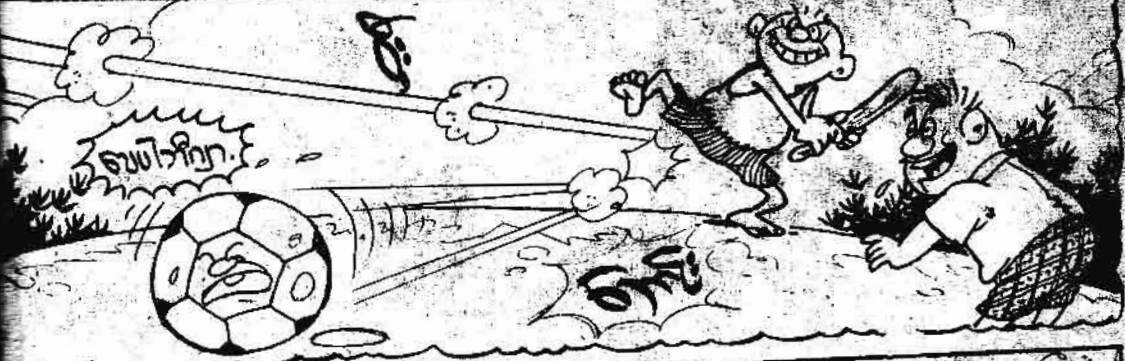
တစ် ဘက်မှ ဝေပေး နှစ်
ခွဲထုတ်ပေးက... ခါးပတ်က ၄၇
ကိုင်ပြီး လှည့်ပတ်တက်ပြီး တစ်ပြန်
ပိုက်ရ

ခြံအရပ်ယူနေက အနီးကပ်တက် ပြန်လာ

ကလေးများကလည်းကိုတတ်ပြန်ပြန်ကစားသွားမည်နှင့်တော့

ဇုတ်ကုန်ပစ္စည်း
ပြန်ကစား

ငယ်ပျိုတို့က
ဘတ်တတ် ကစား
ခံတို အကုန်
ပေါ့... ကုန်
ကွ...

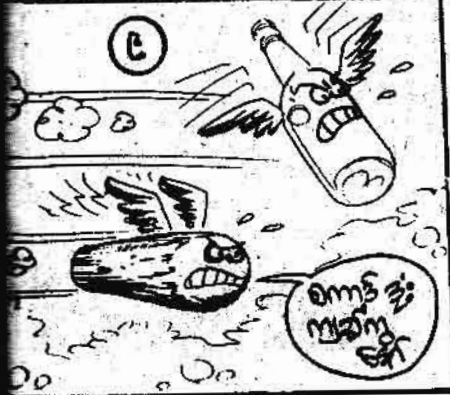

ဘတ်
ပေါ့
ခံတို

ဘတ်
ခံတို

ဤအခါပင်ကစားစဉ်း ပျော်တိုထုံးစွမ်း
မူနေရတာ ကျွန်ုပ်တို့ တွေပေး
ပေးကစား ငါ့ပြာရသိလေးနဲ့
ဇုတ်ကုန်ပစ္စည်း အကုန်...

အိန္ဒြာ နဲ့ ပြာရသိလေးသည် ကျွန်ုပ်တို့ပြန်
ပြန်ပေးပေးပေး ပုံစံကတည်း

အကုန်
မူနေ
ပေး

ပျော်

ကျွန်တော်တို့... ယုံကြည်စိတ်ချရသော
ပုဂ္ဂိုလ်များ... ကျွန်တို့... နှစ်... နှစ်...
ဗျာဒိတ်ကို ရှောင်ရှားရာ...
... ဗျာဒိတ်ကို... နှစ်... နှစ်... ကျွန်တို့
ခွဲခြားစေရန် ကျွန်ုပ်တို့...
ကျွန်တော်တို့... ယုံကြည်စိတ်ချရသော
ပုဂ္ဂိုလ်များ... ယုံကြည်စိတ်ချရသော
ပုဂ္ဂိုလ်များ... ယုံကြည်စိတ်ချရသော

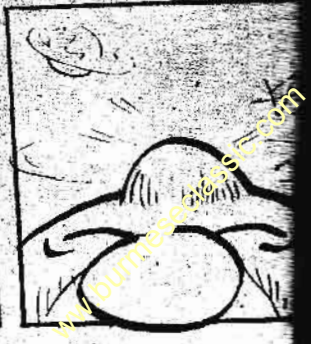
ငါ့အတွက်... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...

ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...

ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...

ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...
ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့... ကျွန်ုပ်တို့...

စာခန်း(၂) ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို နတ်သံနော့ ပြောရလင့်ဖြင့်

သတိရလျှင် အကုန်သိမ်း... ပြီးပြီလျှင် ဖြစ်နိုင်တယ်... အိမ်က...
တကယ်... ကြည့်ရအောင်... ကျွန်ုပ်တို့... မှီကလေး တို့က...
အိမ်က...

ဒါ... ဒါ... ဒါ...
ဒါ... ဒါ... ဒါ...
ဒါ... ဒါ... ဒါ...

ဒါ... ဒါ... ဒါ...
ဒါ... ဒါ... ဒါ...
ဒါ... ဒါ... ဒါ...

ကိုး... ဘယ်လိုဖြစ်ကြတာလဲ မသေးမဲ့... ကျွန်ုပ်တို့ ခြင်္သေ့ ဘာပြီ... လမ်းကြမ်းကြမ်းကို ကား ကျပ် ကျပ်စီး ခဲ့တို့ ပေးပေးလာပြီ

အားယူမယ် စိတ်ကူးနဲ့ ပြန်ခဲ့တာ... ဒီကလေးက ခုန့်ပုံနဲ့ ပတ်ပေးတို့... တို့

ကိုး... မမေ့... ခြင်္သေ့ ဖြစ်ကြားမကုန်စေတို့...

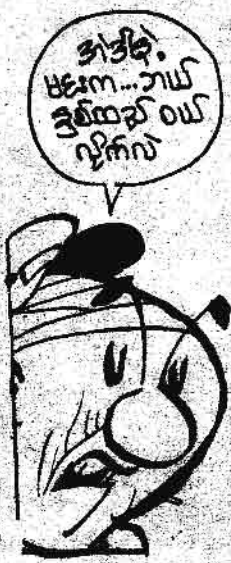

ပျက်ကလေးက... အစဉ်တူမကားဆိုက... မေးကိစ္စမှာ ညှင်း မပိုင်ဘဲ ဂရုစိုင်းကြမ်းလောက်နေတော့

ဘုံကုပ်ပြီဟော့

ဒီလိုကို တွက်ရဲ့ မခက်က... အထည်အစုံ မပိုင်နဲ့ မသေးမဲ့တို့ အိမ် ကာတာပဲလဲ...

အဲဒါနဲ့ မေးက... ဘယ် ဒွပ်ထည် ဝယ် လိုက်လဲ

ဘိုးထည် အဲ... တွက်ခါး မဝယ်တို့ဘူး ကိုကိုတို့ အား... ပါ

ထာ့ပါ...
အိမ်မို့ ဝင်လာတာနဲ့...
မေးရန်ဖြစ်တာက...
ဘယ်လို ဘက်မို့
လုပ်

မို့လော...
ဘဝကပဲ ပြုသနာ
ရတာပဲ တရား

ဟ... မို့မို့ကဲ့သို့ ဘက်ပြု ရန်ဖြစ်နေကြတာက

ကျွန်ုပ်ဟာ

ကျွန်ုပ်လည်း အိမ်မို့
လားလားပဲ... ခေါင်းစဉ် ဩချ်
၏။ အဖေ... ခေါင်းစဉ်
ပတ်တီးတွေ ဘာတွေနဲ့ပါ
တာကား...

ဇာတာမေးသားလေး
တွက်ပါမို့

အိမ်လေး
မို့လော... အထက်က
ဇာတာတွေ မေးလို့
မခွင့်ရတာက... လွမ်း
ခေါ်တယ်လော...

မခွင့်မေးလေ အိမ်... မို့လောကဲ့သို့ ဘဝက
ပတ်တီးတွေ အဖေကြီးပဲ ကာလေးပါမို့

ဟ... ကျွန်ုပ်ကား... ဇာတာ ဇာတာ
ကာလေး... ကာလေး...

ဒါနဲ့ မျှ... မသေးတွေ အိမ်ပေါ်တက်ခွားဝေတ...
မမိက အထည်တွေ ပြန်ပြုနေတာနဲ့ ကြုံတယ်... ပါတိတ်
အထည်တွေ များ လှူပို့ကတ ကျိကျိတွတ်ရှယ် ဘိကား...ဟဟ

ဟဟ

ဟဟ

မမိ...မ...မမိ...မ

ဒီဟာကလေးက... မျှနဲ့လှိုက်တယ်

ဟဟ...

အဖေ ဒါလေးနဲ့လည်း
ကြည့်ကလေးသေတာ.

ဟဟ

မျှကတော့ ဘာတို
ထက်... လှူနေတာပဲဟေ့.

ဟဟ

၁၄

သိတဲ့အတိုင်း... မမိက... ရေပဲသစ်
ဆိုဝေတ. စကားပေါ် သိပ်ကလေးတ
ကျိကျိတွတ်ရဲ့.

ခဲများ သိပို့ပဲ လှူပို့တယ်.
ဟဟ

မင်းမင်း ပစ်ခတ်လှုပ်ရှား
ဘုန်းကြီးတို့... ပြန်ခဲ့
မှီကတည်းက ပါးစပ်
အတွင်း... မင်းမင်း
မှီကတည်းက ပါးစပ်
မင်းမင်း... အုပ်စု...

မင်းမင်း... မင်းမင်း...
မင်းမင်း... မင်းမင်း...

မြောက် အင်္ဂလိပ်... မင်းမင်း...
အင်္ဂလိပ်... မင်းမင်း...

မင်းမင်း... မင်းမင်း...

မင်းမင်း... မင်းမင်း...
မင်းမင်း... မင်းမင်း...

မင်းမင်း... မင်းမင်း...
မင်းမင်း... မင်းမင်း...

မင်းမင်း... မင်းမင်း...

မင်းမင်း... မင်းမင်း...
မင်းမင်း... မင်းမင်း...

မင်းမင်း... မင်းမင်း...

နားထောင်ချက်...
မိသားစုရဲ့ ဂုဏ်... နှစ်ပွဲ
ကျန်မကုန်နဲ့ မိမိက...
အလှူငွေဆက်သွယ်ရတာ...
မိသားစုက... မိမိ
မိသားစုရဲ့ ဂုဏ်...
နားထောင်ချက်...
နားထောင်ချက်...
နားထောင်ချက်...

အခုပဲ
ငွေပဲ ငွေပဲ
ငွေပဲ... ငွေ
ပဲက...

အခုပဲ!
မိမိက... မိမိက
သွယ်ပို့ရတာ... မိမိက
အလှူငွေပေးမှာပဲ! ...
ငွေပေးပို့မက... ပိုမိုပေး
လွယ်လွယ်ကလေး

အို... ကျွန်ုပ်ကသာပေးမိလို့
ပေးရတာ... ကျွန်ုပ်ကို ကုန်ပစ္စည်း

အခုပဲ! ကျွန်ုပ်က အိမ်
တစ်ကောင်ရလို့... ဒီအိမ်က
ပေးရတာ... ဒီအိမ်က...
တစ်ကောင်

ဟို... ငွေ... ဆရာ... ငွေက
အိမ်တစ်ကောင်... လာကောက်
ပေးမယ်... ဟို

ဟို

ဟို...
အိမ်က
ကုန်ပစ္စည်း
ပေးရတာ

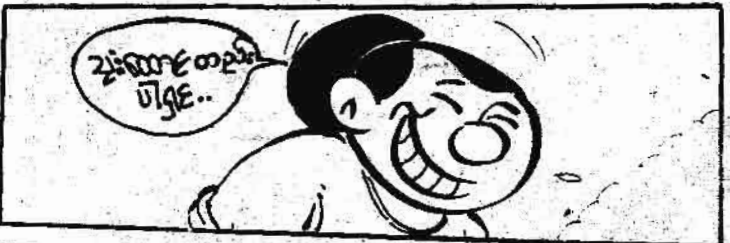
အိဒါနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့တို့
လေး ညီညာတဲ့ ဝယ်တာ...

အိဒါ ညီညာတဲ့
ဘယ်လောက်ပေးရလဲ

အိဒါ... လေးနဲ့ပိုပြီး
ဒါနဲ့.

အိဒါ: အိဒါနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့
လေး ညီညာတဲ့ ဝယ်တာ...
ဘယ်လောက်ပေးရလဲ

ညီညာတဲ့
ပိုပြီး..

ဟိန်း...
ညီ... ညီ... ညီ...
တော့...

အိဒါ... လေးနဲ့ပိုပြီး
တော့... ညီ... ညီ... ညီ...
တော့...

အိဒါနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့
လေး ညီညာတဲ့ ဝယ်တာ...

အထူးသဖြင့်
ကျွန်း... နေထိုင်နေတဲ့...
ဒါပေးတယ်... ဟိ... ဟိ...

ကြွား... ကြွား... နှိပ်စက် ဖမ်းဆီးပျံ့နှံ့... အိမ်ထောင်စွဲ... ဖမ်းဆီး... သိမ်းတယ်

ဒါပေါ့... ကျွန်ုပ်
လောက်... ကတည်းက...
ဒီ... ဟိ... ဟိ... ဟိ...

အစ်မ... ဒါ... ကျွန်ုပ်
လောက်... ကတည်းက...
ဒီ... ဟိ... ဟိ... ဟိ...

ဟေး... ဟေး... ဖမ်းဆီး... ကျွန်ုပ်
လောက်... ကတည်းက... ဒါ... လောက်... အစားပေး... ကစားပေး... လက်လီလောက်... ပြေး... ဝေး...

မသားလွှေက... အထည်ဖွားကို လုံးလွှဲပြီး ပစ်ပေါက်ဇာ. မသားမျှင်ကလည်း အားကစား
ပြန်ပစ်ချေရာ... မခိုဗွား... နဲ့ အထည်ဖွား... စွတ်ပြဲကုန်မည် စိုး ခပြန်. အူယား၊ ဟားယား
လှိုက်ဖမ်းရလော့ဟေ့...

အိမ်ပေါ်ထွဲ နှုံးလောက်ဘာ လုံးလား
လွှဲလား ပြစ်နေလို့ မသားလွှေကား
ဝေးလေး ပြန်ရောက်လာပြီး ... နဲ့
အထည်ဖွားပစ်လေ့... မခိုလည်း
ခုတ်ခွာ အထည်ဖွားကို စွဲပြီး
ပစ် ပြောလော့ဟေ့

မသားမျှင်လည်း အိမ်ပြန်ပြေးဇာ... မှိုက်ကလေး လည်း
အိမ်ထဲ ထိပ်ပြန် မသားအောင် နာကုမို့ ခုန်ပြန်
အဝ...

အခန်း(၄) ဆုံလည်နွား

မင်းတို့ မိန်းမတွေက
မဟုတ်တကလေးနဲ့... နဲ့...
စိမ်း အရင်ကပို ကြီးပေးပြီ
ကုန်ပြီနဲ့... အိမ်နီးနား
နဲ့... နေရာ တစ်ခုလေးနဲ့
မျက်နှာ...
ကုန်ပြီ...

အို... ဂရုတစိုက်... ကျွန်ုပ် ဘယ်ခန်း...
ပါ... ပါ...
အို!

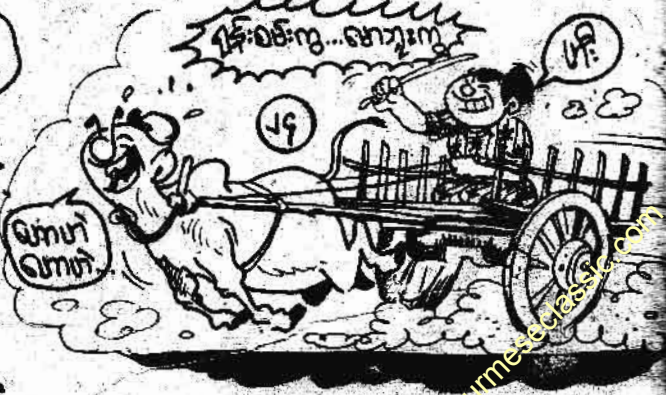
မလေးပျင်တော်မော်ကလေးထိ ဓားကြည့်... ဝက်က...
ကျွန်ုပ် နှလုံးသားကို အရည်ပျက်စေတော့မယ်

အေး...
ကျွန်ုပ်ကို ထိတယ်
ဆိုတော့လဲ ဟုတ်လ
တလါလေ

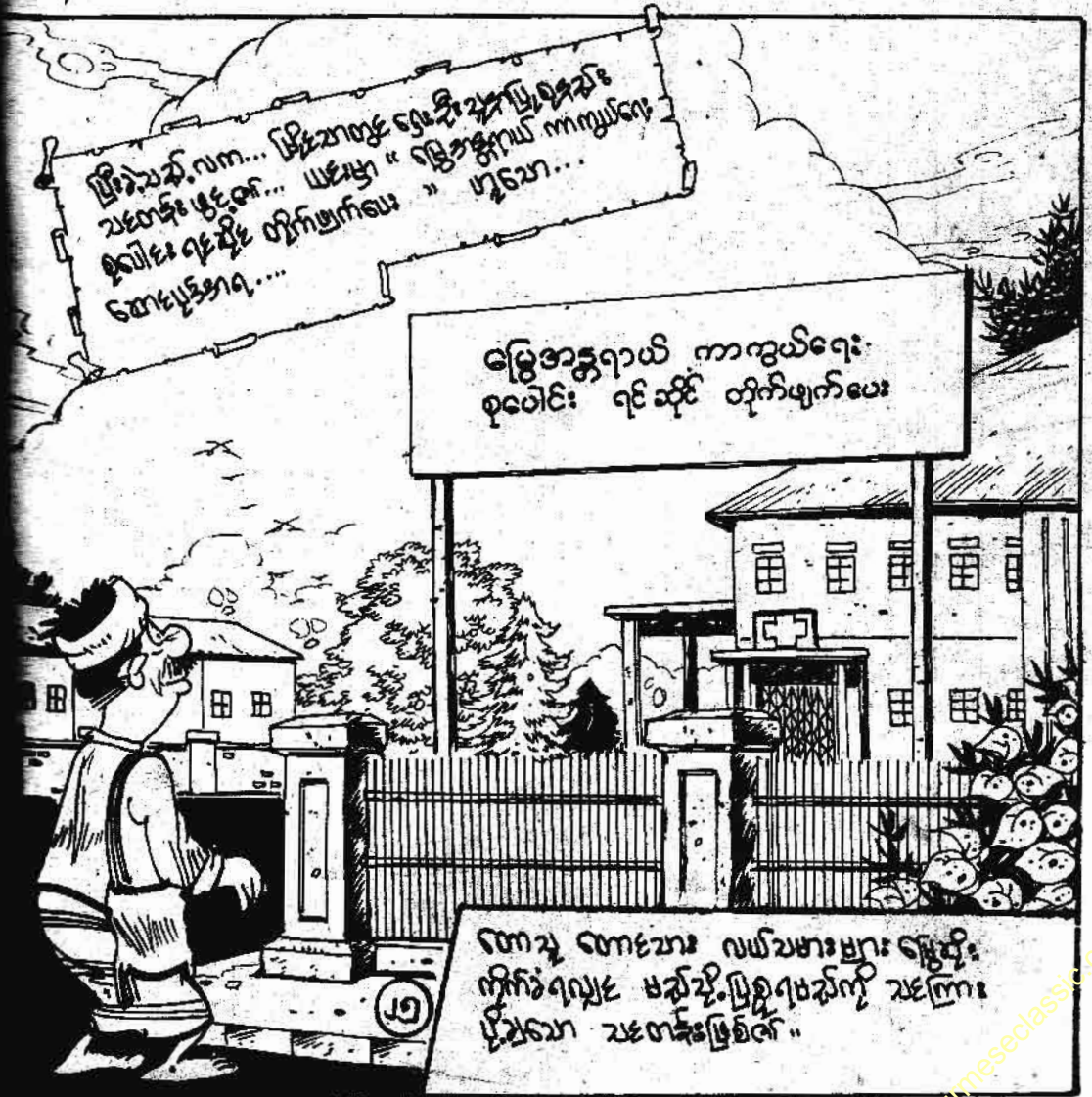
ဗိုလ်... ကာမဘုံဘေး ဆုံလည်
နွားလေးကို... ဒါကြောင့် မိန်းမ
မပျံ့စေတော့...

နန်းစိမ်းက... ဓားက...
၂၄
ဟို...
အို

ခက်ဟို
ခက်ဟို

အခန်း(၅) ရွှေဦးသူနာပြုစုနည်းသင်တန်း

ပြီးသော်လက... ပြီးသောတွင် ရွှေဦးသူနာပြုစုနည်း
သင်တန်း ဖွင့်တော်... ယင်းမှာ " ရွှေအန္တရာယ် ကာကွယ်ရေး
စုပေါင်း ရင်းနှီး တိုက်ဖျက်ရေး " ဟူသော...
စောင့်ရှောက်ရေး...

ရွှေအန္တရာယ် ကာကွယ်ရေး
စုပေါင်း ရင်းဆိုင် တိုက်ဖျက်ရေး

လောကီ လောကီသာ လယ်သမားများ ရွှေဦး
တိုက်ခတ်မှုနှင့် မည်သို့ ပြုစုရမည်ကို သင်ကြား
ပြသသော သင်တန်းဖြစ်၏။

၂၅

ကျွန်ုပ်တို့ကြံတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့
ဘဝတန်းကို တက်ရောက်ရန်
တဝန်ကျသည့်အခါ ရပ်တန့်လေးထွေး
တက်ကြွစွာပါဝင်လေ့ရှိသူ

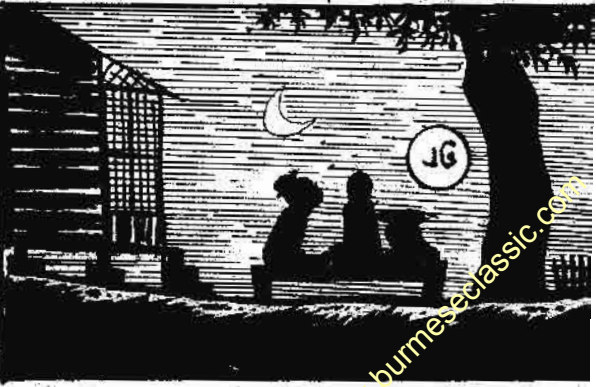
ပါရဂူတန်းများနှင့်ယှဉ်ပါးသူ ထက်မြက်သူများ... ကျွန်ုပ်တို့သာ
ဒါရကား... သူကြီးဘဝီ၏ အမိန့် ရပ်တန့်ထွက်
လောက်မိမ့်ဖြင့်... ထိုဘဝတန်းသို့ ကျွန်ုပ်တို့တက်ခဲ... ခုနှစ်
ဖြစ်၏...

ကျွန်ုပ်အတွက်
မျှော်လင့်အကျိုး
ဖြစ်ထွန်းစေခဲ့သော
အလှူ အတ္ထု
ဖြစ်၏...

အခါလေးထွေး လင်ကျွေးကျွေးကာ
ခြင်း သုံးခုကိုလည်းမျက်စိ...
ကျွန်ုပ်အိမ်ရှေ့ကျယ်ပြင်ဝယ်
ကျွန်ုပ် မှိုက်ကလေး၊ ဘဝလေး
ကိုကြည့်မိမ့် ထို မိုးအပူယိုစေကာ
စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြ၏။

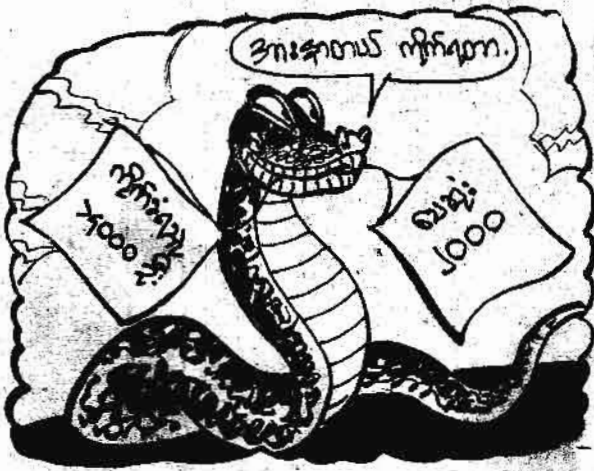

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံဟာ သန်စပါးကို နှစ်ပတ်လည်အောင် စိုက်ပျိုး
ကြရတော့ နှစ်စဉ်မြေကိုက်ခံရလို့ လယ်သမားတွေလည်း ခုတ်ဟကာ...
တိုင်းပြည်အထွက် နှစ်နှာ နှုံးနှုံးမှ ဖြစ်စေတယ်ဗျ

ဟဟဟ
ဟဟဟ

“ >၃၃၃- နှစ်စဉ်မြေကိုက်ခံရမှုဟာ
တစ်ပြည်လုံးမှာ (၁၄၀၀၀) ကော်ဒိုပြိုင်
လို့ (၂၀၀၀) ကော်လေးသုံးခဲးရတယ်... ”
“ ဣတ်... ဣတ်... တယ်ဆိုပါကား ”

အကဲအတယ် ကိုက်ရတာ.

ကိုက်ခံ
x 4000 ခဲး

လေး
၂၀၀၀

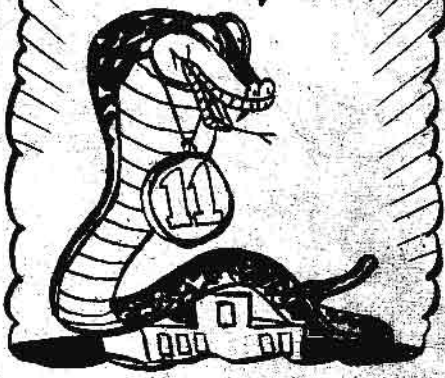
ဒါလေဗျ အဲဒီစာနားဟာ
လေးရဲတော်ကလာတံ့ တရုဗျ
ဂြိလေးတယ်နော်...

၂၆

ဤမှာအိမ်မှာအဖြစ်
မှအတတ်ကျော်ပြီးလျှင်
<၃၁>မျက်စိ တစ်စုံ
လေးစွဲ ဤနဲ့၇၉

မြို့ကိုက်ကျော်ဟာ
(၁၁)နေရာမှာ နိုင်နေတာကို
ကြောက်စရာနဲ့ လိပ်လွေ့၇၀၀
၁၀၀၀၀

အဆင့်နဲ့အကောင်းပိုဟာ

လေးရဲ့ဖခင်ဟာ
မိန်းမလားနဲ့နဲ့. တတ်
လေးကားနဲ့နဲ့လွေ့
နဲ့နဲ့ပြီး ကုလို့. လေးရဲ့က
မအိပ်လေ့ရတာလွေ့က...
အသိပျား နဲ့
တယ်..

ဟဲ့တတ်လေ!
၁၀၀၀၀

ဟ... တယ်ကိုက်ပါလား

ပြေးလား... မိလား?

တယ်... မိမိကိုက်လား
ဟာ... ကျွန်တို့လွေ့
လားနဲ့၇၀၀
၆၀၀၀၀

၇၉

ကျွန်ုပ်တို့မှာ
မြေအမျိုးမျိုးပေါင်း (၂၄၀၀)
ခန့်ရှိတယ် အဲဒီအထဲမှာ
၅၀% နှစ်ပဲခန့်သာ
အသုံးပြုတယ်

ပြီး... အဲဒီအထဲ
ဒါတွေထဲမှာ... ၆၀%
လောက်က ဂျာနီယာ
စေတီ အထိ အသုံး
ပြုတယ်

ဟေ့...

မြေတွေမှာ ဂျာနီယာ
တစ်ပင်ရှိပြီး ကျိန်တင်
မဟုတ်ဘူးတော့၊ ဘုတ်ဂိုဒုံ၊
အသက်အနွယ်ကို ကာကွယ်
တဲ၊ အခုနဲ့
လျက်တ...

ကျွန်က ဘယ်တော့မှ
မစားဘူး ကျွန်လူတစ်
ရပ်လည်းလားတော့
ယနေ့မတော့
ဒါပျော်စမ်းဘူးကွ
ကဲက...

မြေပိုင်း ဆိုလေမယ်၊ ဂျာနီယာကျိုး
ပြုစုအသက်ကလေးတွေရှိလေး
ဘူး... အဲဒါကတော့ ကောက်ပဲ
နဲ့အမျိုးမျိုး ပြုစုပေးတတ်တယ်
မြေတွေကို စားစတတ်ကြ
တယ်

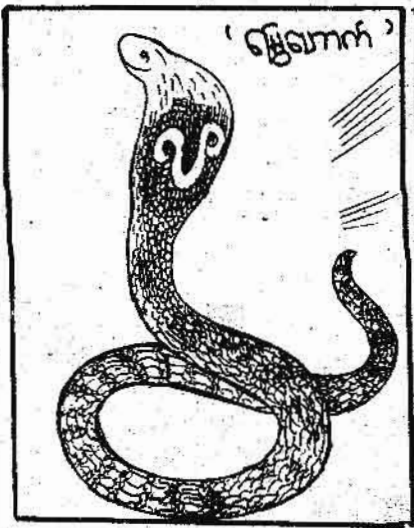
၃၀

ဝါးမယ်... များမယ်

ပြေးမယ်

ကလေးတွေက ခြေထောက်ပေးနေကြတာကို မမြင်ရဘူး...
အခုမှ သိရတာပဲ...

ရှင်လွယ်က နိုင်ငံတော်အတွက်
ကုန်ပစ္စည်းများ ထုတ်လုပ်ရန်

ကြွက်၊ ကြက်
ငှက်၊ ပုစွန်၊
မား၊ ရှင်လွယ်က
အိမ်ထောင်တော်

ရှင်လွယ်ကအိမ်ထောင်
အိမ်ထောင်ပျက်စီးပါပြီ...

အိမ်ထောင်ပျက်စီးတတ်တယ်ဗျ

ဆိုးပါတယ်ဗျ

လွတ်လျော့ကား

ခေ. ဇွန်၊ ဇူလိုင်၊ ဇူလိုင်၊ ဇူလိုင်၊
အိမ်ထောင်ပျက်စီး
အိမ်ထောင်ပျက်စီး၊ ပျက်စီးတယ်
အိမ်ထောင်ပျက်စီး၊ ခေ. ဇွန်၊ ဇူလိုင်၊
အိမ်ထောင်ပျက်စီး၊ လျက်စု...

" အိမ်ထောင်ပျက်စီး အိမ်ထောင်ပျက်စီး
အိမ်ထောင်ပျက်စီး၊ အိမ်ထောင်ပျက်စီး
ပျက်စီးပြီး ကျန်ရှိ ပြီးပြင်ထန်တယ် "

ကျယ်လောင်စာကြည့်ပါပြီဗျာ

ခေ. ဇွန်၊ ဇူလိုင်...

သရလေး ကိုပြန်သိမိမိက... မြွေဟူး အမြဲဆိုးကို တစ်စွန်း
သိစားလို့ကိုရင်း စကား အဆိုးသစ်ရါ...

မြွေဟူး စားပြီ၊ မြွေအကြောင်းပြောရတာ
အားနာရတော့မေးသမျှ၊ ဟားဟား..ဟား?..

ဟား... ဟား
ဟား
ဟား

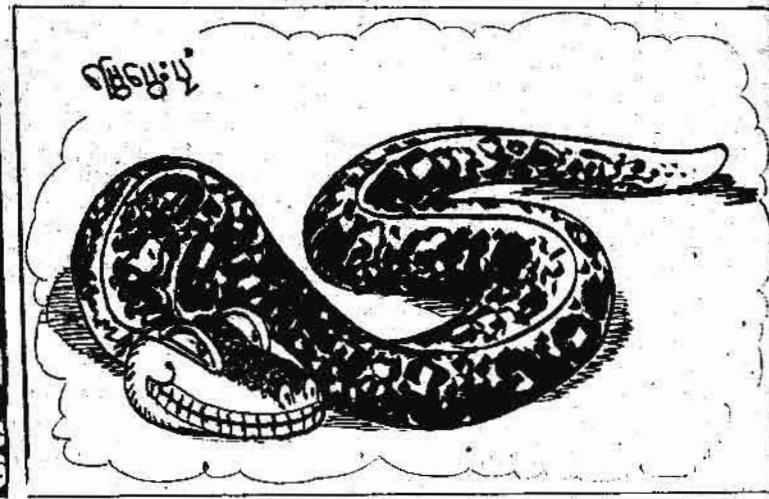
သရလေးကတယ်
လှယ်ကြို စောတေးစော
ကျနေတယ် အားနာရတု
ဗဟိုရဲ့ ကိုယ်ကိုကိုယ်
ဖြိုဖြို အားနာရတတ်
တဲဟဲ့... ဟား... ဟား
ဟား

ကိုး
သရတုဟဲ့က မှုဆိုး
ဆိုလော့၊ တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့၊
သဘော သဘာဝတွေကို
ကျွန်လော့၊ ထက် ပိုသိတယ်
ပြောပြပါဦး!

ဟဲ့ဟဲ့၊ သရလေးက တစ်ပြည်ဆုံးနဲ့ ခြံဖြို ပြောကိုက်
ရောဂါကို သိလို့ ကျွန်တလည်း မှုဆိုး ဆိုလော့၊ မြွေသဘာဝတွေကို
သိသမျှ ပြောပြပါဦး...

“ ရွှေထွယ် လေးဟာ ကိုယ်လိုက်က လေးထွက် ဘာညွှန် အကွက်တွေ ပိုကောင်း အစွဲ မြဲပြီ ခေါ်ကြတာ ဖြစ်မယ်ဗျာ... ”

မြို့လွှဲလွှဲက ပြုတ်၊ စက်တင်ဘာ
လတွေမှာ အားပေါက်တယ်...

မြို့ပို့ကုန်ကံ
ရှင်၊ <၇၀>ခုနှစ်
ဒီနှစ်ဟာ... မြို့လွှဲ
တွေ့၊ လက်ချက်ပီ
ဗျ

မြို့လွှဲလွှဲက အကောင်လျက်စွေးတယ်ဗျ

အိမ်ပြေးလွှဲ: လိက်ကလေးတွေဟာ အလွန် အဆိုး
ပြင်းတယ် ဟဲ့...

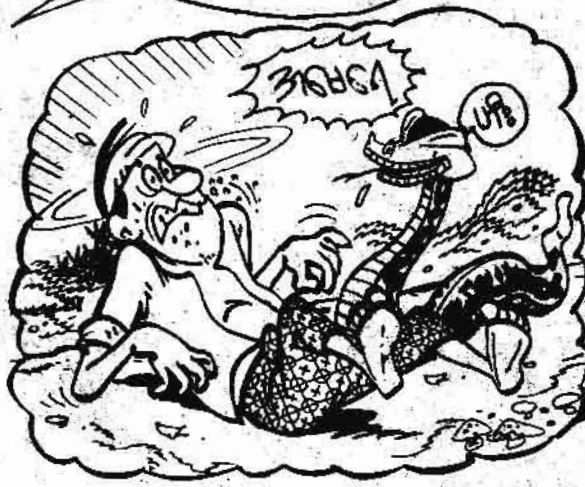

ပြေးလွှဲလိက်ကလေးတွေဟာ
မှားကားသူ ဝမ်းကျောင်း
နှိုးသဖြ...

မျိုးဆက်ပြတ်ဖို့ သေရဲ့
တကလိမ္မာ

ပြေးလွှဲကုန် ဘုံရုန်း ကျင့်ပိုလေ့ရှိ
သလောက်ကလေး. အစွယ်မှာ ခွစ်လိက်ပြစ်
တယ်... အကွိုက်ဘုံအဟာ ပြင်းထန်တံ့.
လေအားခံစားရတယ်

တစ်ခါတစ်ရံ
လွှဲလွှဲ ယူ
တတ်တယ်

တစ်ခါတစ်ရံ ညိုလျှော်ပြီး မီးတောက်ကဲ့သို့ အဖွဲ့လွှဲ
ထလာတတ်တယ် အားလေ့ရှိလွှဲလာတယ်

ကြောက်စရာပါလားဗျာ

လွှဲလွှဲ အဆိပ်ဟာ
ခန္ဓာကိုယ်တွင်း လွှဲလွှဲခေ
တတ်တတ်၊ တတ်လွှဲကုန်ခန်း
ပွားစေပြီး လွှဲမတတ်
လွှဲယူ တာလွှဲ ဘက်တိုက်
ဖြစ်လာတတ်တယ်

အကိုကံ့ကံ့နဲ့ နှာခေါင်းလွှဲယူတာ အစာအိမ်
လွှဲယူတာလေ့ရှိဖြစ်တတ်တယ်...

ကမ္ဘာပေါ်မှာ
ဒါ နေ့ရက်တစ်ရက်
ထက်... ငါ့အဖွဲ့
အဖွဲ့...

ကမ္ဘာပေါ်မှာ နေ့ရက်ပို
မိသိသော ဘက်အုပ်ကို
ယူ၍ ပရောဇာတိုင်း မီး
ဖြိုးတော်ပြုသည်။

မြို့ပွေး အဆိုပါဟောပြောချက်ကို
 တိုက်ရိုက်ဖျက်ဆီးစေသည့် သွေးကြော
 <ယုံကြည်စိတ်ချရမှု> ပြီးနောက် "ဝမ်းပွား" နှင့်
 သီးအဆိုပါဟောပြောချက်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ
 အဆိုပါဟောပြောချက်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ
 အဆိုပါဟောပြောချက်ကို ဖြစ်ပေါ်စေ

မျက်နှာတွေယောင်ယောင်
 လာမယ်... မျက်လုံးထိကာ
 အမြို့ပွေးတွေယောင်ယောင်
 စွဲကပ်လာတတ်
 ပြီး.....

အဆိုပါဟောပြောချက်ကို ထွက်ပြေး ချောမွေ့လာတယ်
 မျက်နှာတယ်
 ကြောက်စရာပဲ
 သူတို့ထံ

"မြို့ပွေး ကိုက်မှု <၇၀%> ဟာ
 မြို့ပွေးပိုင်ဆိုင်မှု၊ မြို့ပွေးထောက်
 အောက်ပိုင်း သွေးကြော ဖြစ် တတ်
 တယ်... "

ဒီတော့ ဒေသတယ်
 ခုတ်ပစ်ဖို့... ပါနီ...

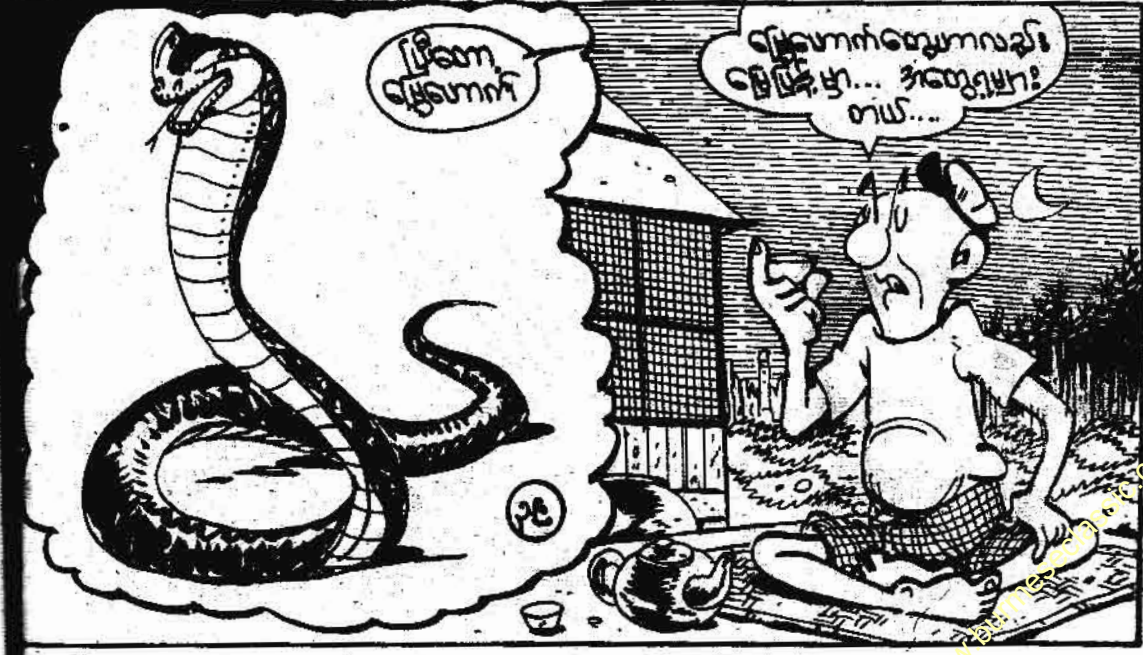
ဒါကလေးဆို...
လှည့်လည်... ဒီလှည့်လည်ပုံအုပ်ကို
ကော့... ကော့... ဘာလေးတွေ
ပေးဖို့... ဘယ်အခါက
ပြောနိုင်ပါ့မလား....

ဟဲ့ဟဲ့ဟယ်... ဒီဟဲ့ဟယ်ပို...
လှည့်လည်... တွက်ပိုက်အုပ်ကော့...
ကော့... ဘာလေးတွေ...
ကော့... ပြစ်ပေးတယ်... ဒါမှ
မထက်... ပြစ်ပေးဖို့... ကိုက်
ခုလေး... ပြစ်ပေးကံ
မထက်...

ဒါကို... ခုဒေတယ်... ကိုက်တယ်... ဟယ်
အား... ကျိုးပါပြီ... အရှယ်

အားနာတယ်

ပြန်ပေး
ပြန်ပေးကံ

ပြန်ပေးကံ... ပြန်ပေးကံ...
ပြန်ပေးကံ... အထွေထွေ...
တယ်...

သူနာအရေအစွန်း... သူ့... ပိုင်း...
အလှူကုသရန်လိုအပ်

ရိုးစွဲကုသရန်... ကုသရန်... အားလုံး
တတ်တတ်

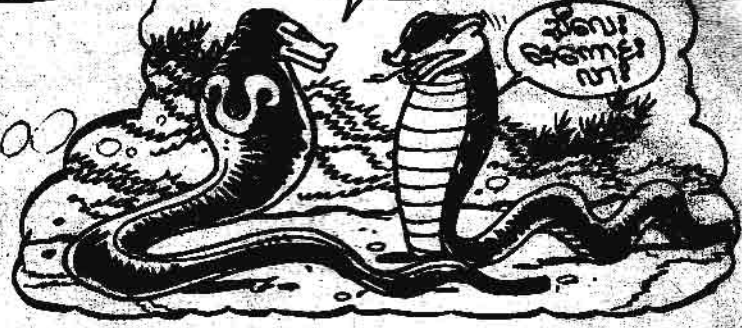

အို... ငါ့ပျက်ကလေးတွေက
အိမ်နဲ့ အိမ်ပိတ်

ဝမ်းကွဲတွေပေါ်မှာ

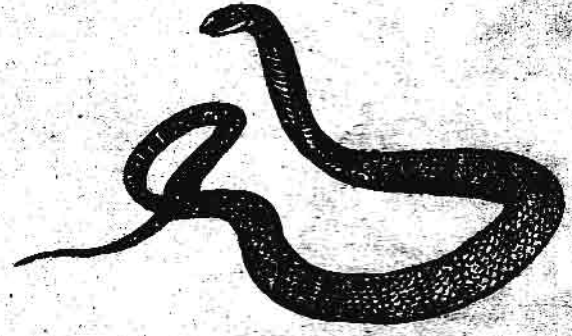
အိမ်နဲ့
အိမ်ပိတ်
ဟာ

" ငါ့ပျက်ကလေး ပါပေးဦးမလား
လေးနဲ့ ဒီ အလက်တူတယ် "

ပျက်ကလေးကို ရတာ
ပေါ့နော်

အတူအမျ
သတိပြုရဲ

၄-၇၀၀

ဒါပေးဦး
မရဘဲ တစ်ခု
တယ်...

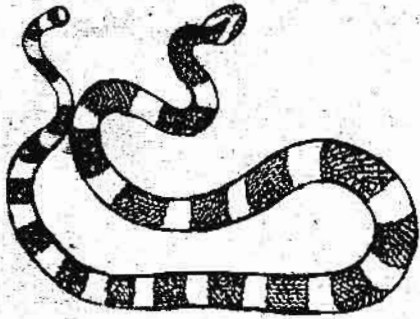
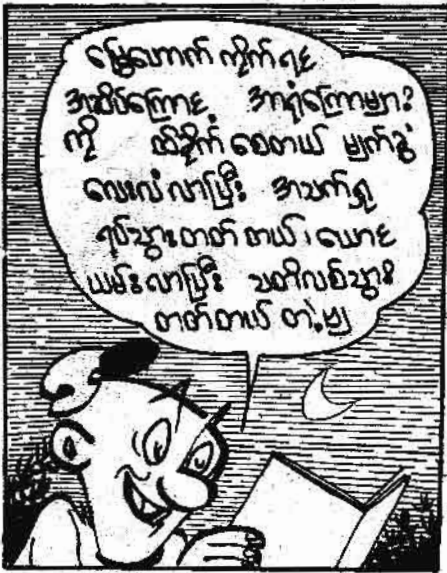

အိမ်ကလေး
လောက်နဲ့... လေးနဲ့
ခေါက်မှာ... အိမ်နဲ့
ခေါက်မှာ... အိမ်နဲ့
အားပေး
တာပဲ

ဟဲ... ဟဲ... ချစ်တဲ့ TRADE MARK
အရောင်တူ... ပီပီပီ
ပီပီပီ...

ငန်းတော်ကြား

အခြားမြေတွေဟာ... ဘဲ့အား အစာပဲ

တစ်တုန်း စားတယ် မထင်ပါနဲ့ဗျာ ဘာကစားပါ

မထင်ပါဘူး၊ ကျုပ်တို့ အိန္ဒိယလျှောက်
ကလေး၊ စား... ဝဒေဝစား...ဟို...

အခြားကန်လန်စား
ဒါတုန်းမြေတွေနဲ့ မတူတာ၊
အနက်တော၊ ကျောရိုး
ညွှန်ပြီး လျောရိုး
တစ်လျှောက် အကွက်တွေ
ပြီးစားတယ်
တို့တယ်

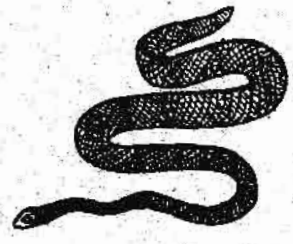

ငါ့လက်ကြား လှိုက်ခံရတဲ့ လက်ကလေးတွေကတော့
မြေကောက်တွေနဲ့ အတူပဲပါ

မြို့တော့ လာ
မြို့

၆၃

ကျပ်မြေ

“ ဂျပ်မြေကျ မလှယ်
ကမ်းစပ်နဲ့ ဒီးတု၊ မြစ်
စောင်းတွေမှာရှိတတ်
တယ်... ဂျပ်မြေဟာ
တ ခြားမြေတွေနဲ့
မတူဘူး... အခြောက်ခြား
နေတယ်... လက်တန်ရှ်
ရန်မမှတတ်ဘူး... ”

ထွက်လာတွေ့... ခါးပတ်ပျက်ကွာ...
ကပ်ပြီး ပါလာတာတယ်

" ဂျင်မြေ အကျိတ်ခံရ ခဲ့တာပဲ
လာတာတယ် "

ဟဲ... ခါးပတ်ပျက် ကြီးဟာ...
အဲဒါ ... ခါးပတ်ပျက်ကွာ
နဲ့ အာ... ဂျင်မြေ

အဟာ...
ဟဲ အခု
ထွက်ရင် တွေ့
တာကို...

ခွဲခွဲဟယ်
မခွဲခွဲ... ခွဲခွဲက
ပြတ်သွားမယ်

" ဂျင်မြေ၊ အဆိပ်ဟာ ကြွက်ကားတွေကို
ပျက်စီး စေ တတ်တယ်... တစ်ကိုယ်လုံး
ကျိတ်ခံပြီး ဟို အရတုမဆိုးမဆိုး
တွေသွားတယ်... ဟို အဆိပ်တက်တာပေါ့
လေ
" တစ်သွယ် မသက်သာပါလားဗျာ " "

ထူးဆန်းတာက...
မြေထဲက အပင်ပင်တွေ
တက်စဉ် မြေထဲက ဂျင်မြေကို
အကူခံစားပြီး ဂျင်မြေ
လာတာကို သိရအံ့

သန့်ခေါင်း ကြက်ပင်
ထွက်စေပြီး... ထွက်စေတဲ့
လူနဲ့ စကားပိုင်းကို
လက်စ သိမ်းခံ ကြည့်စာ
ရေ...

ဒီကံ... အဲ... အဲ... ဒီကံ

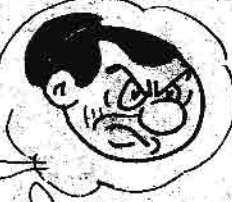
အခန်း(၆) ရန်တိုရန်ချင်းမတုံ့ရှင်းပါ

ကျွန်ုပ်တို့ပျက်စီးသွားသော အောက်လက်
လေးများ ရှိနေသေးကလေးမှ ပြန်ခံစား
ကျွန်ုပ်တို့လေးချင်းကလေးများမှာ များစွာ
သားကောင်၊ မိမိအားကျော်ကြားစွာပြုစေ
သားကောင်များ မိမိ... သို့သော်....

သားကောင်မကလေးမှ ၇၂၀၅
၇၂၀၅၊ အိမ်ပြန် လက်သားလေး... ဟိ

အိမ်သား

သားကောမရသော်လည်း
ကံကောင်းဆင်တော့၊ ဝမ်းကြီးခွေ
တစ်ကော အိုးပက်နေရာမှ
လွှဲစင်လာတာ ငါး တစ်ချိ ကိုယ့်
ဖျိခဲ၏။

လမ်းတွင် ဦးထွန်းစိန်နှင့် တွေ့သဖြင့်
ကျွန်ုပ်က ဝမ်းသာအား၊ ချိတ်ဆက်မိ၏

ဟို... ဦးထွန်းစိန်... ဘယ်လမ်း

ဟို

ဦးထွန်းစိန်က ကျွန်ုပ်တို့ကို မြင်လျှင်
မခွဲစိမ့်၊ စွာနှင့် ကြည့်ပြီး ဆက်ဆင် လမ်းလျှောက်
ထွက်ခွာသွား၏

အာဟာရတွေက ကြောက်စရာ

သနားတွင်
ကလေးက ဘာလို့
အိပ်ကြိုက်ကို
ချိတ်ဆက်ရတာ
လဲ

အိမ်... ကျွန်ုပ်တို့ဟာ
 သိပ်ခဲတဲ့ အိမ်နီးချင်းတွေပေး
 ဒဲ့... ဘာမှမဟုတ်ဘူး... အိမ်နီးချင်း
 ရန်သူ... ကျွန်ုပ်တို့
 ယောက်ျားတွေပါပဲ
 ပါမလားကွာ...

အို... မိန်းမလေးပေး
 သူလည်းပါတယ်... သူ
 လှုပ်တက်နဲ့ ပြန်ရိုက်လို့
 ဘာမှမဟုတ်ဘူးလို့
 မြောပါး ဆိုရိုက်ရတယ်
 မဟုတ်လား

အိမ်လည်း... မင်းတို့ခေါင်းခွဲမက... ချစ်တဲ့
 ခုနက်ပါဟာ...
 အို... ဘယ်သူပစ်ပစ်... ကျွန်ုပ်
 ထားရတာ... ကျွန်ုပ်တို့က... ဒီကုန်... မိန်းမ
 စိုက်မလေဘူး... အခု... ဘာမှ ပြန်ကို
 ခဲမယ် ဒါပဲ...

မဟုတ်ပါဘူး... မိုက်ကလေး... ရန်ကို ရန်ချင်း
 မတူ... ရှင်း... ရန်ခရုချင်း မကောင်းပါဘူး...
 ကျွန်ုပ်ကတော့ အိမ်နီးချင်း ပြန်ပေးပေး
 တွေပဲလား

လုံးဝမကျေမနပ်ဘူး
 ဒါပဲ... ယွန်း...

မိုက်ကလေးကတော့ ကျွန်ုပ်ကို
 ပြန်မပြောဘော်လည်း...
 သူ့မျက်နှာမှတူတဲ့
 မကျေမနပ်ကြောင်းပြသော်...

ဟေး...
 ၄၇

အခန်း(၅) အာလာတင် ဆန်ကျင်ဘက်

တွက်ပိုက် ကနေ ကံကောင်း
တယ်လို့လေ...

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ အိမ်
ထဲမှာ လေးလေးတို့
ပိုလေးလေးလေးကို
ဖြုတ်၍ နှုတ်ပေး
ထားထားတယ်။
အာကော့မီ၊ မိ...
အွေးကောက် ဩ...
အိတ်ဖြုတ်...
ယခုမှ...
ယခုနှစ်ကောင်...
အိတ်ကုန်ပြီးတွင်
ရှိပါပြီ။

အခုအိတ်
ကုန်လို့
အာကော့မီ...

ရိုးခါးကလေးကို ပြတ်ပြန်အလာ... ဘယ်ဒေသထဲမှာပဲ ဗိုလ်ချုပ်ချုပ်ကို တွေ့ရမည်ဟု
ခန့်မှန်း လှည့်ပတ်နေကြလေသည်။

ဒီအခါမှာပဲ ဘယ်သူ့မှာပါလိမ့်...

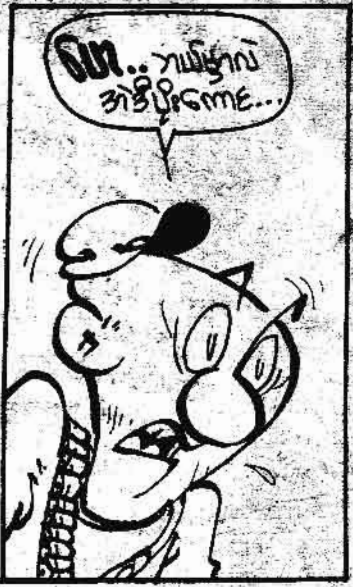
ဘုရားလား... အို

အိမ်ရှေ့ကလေး

ဟ... ဝေးဝေး ဘာလုပ်နေတာလဲ

ပြီး... ပြီး... ပြီးထိထားလို့...

ဟ... ဘယ်မှာလဲ
အိမ်ပြန်ရမယ်...

ပြီး... ပြီးထိမှာ
ပြီးထိနေတာ... ငါ့အိမ်ကို
ရှာ... ထိက...

ဆရာတို့... ပြန်မယ်
ဟာ

ဟေ့

ဝေးလေးကား
လေးလိပ်ကို ခုတ်ခင်း
ပြုလုပ်ရင်...

ဦးလေးကလေး... အခု
ကို ဝေးလေးပြန်...
ကွန်ပက် လေးမြန်စွာ
ပိုက်ရင်

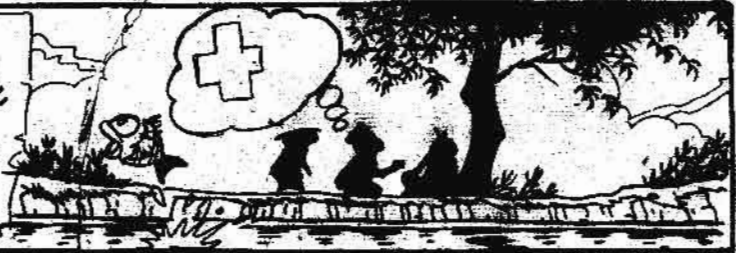
အို... ခါ... ဝေးလေး
အို... ကျုပ်တို့က

အခုကလေး... ခုတ်ခင်း
ပြုလုပ်လို့တယ် ဆိုရဲ့

ဟဲ... မဟုတ်တော့
မဟုတ်နဲ့... မေးခွန်းကလေး
မယ်... ကျုပ်ကလေး

ကွန်ပက်လေး... ဝေးလေး
မဟုတ်နဲ့... ကွန်ပက်လေးဝေးလေး
ကို ခုတ်ခင်း... မြန်စွာ...
ပြုလုပ်ရင်...

ဝေးလေးကား... ခုတ်ခင်း
ပြုလုပ်လို့... ခုတ်ခင်းပြုရင်

ဟဲ...
ခါ... ခါ...

ကွန်ပက်လေး... မြန်စွာ... ခုတ်ခင်း...
ပိုက်ရင်

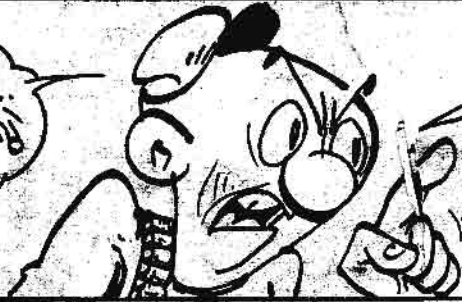
အို... အခုကလေး... ကျုပ်တို့က
လေး... မဟုတ်နဲ့...

သွေး... သွေး... သွေး...
အရက်... အရက်... အရက်...

အို... ရွှေကိုင်... အရက်
သောက်... ရွှေကိုင်... ရွှေ... ရွှေ...

အို...
အရက်...
အရက်...
အရက်...

သွေး...
သွေး...
သွေး...
သွေး...
သွေး...
သွေး...

အို... အရက်... အရက်... အရက်...

အို... အရက်... အရက်...
အရက်... အရက်...

အို... အရက်... အရက်... အရက်...

အို... အရက်... အရက်...
အရက်... အရက်...

အသက်တစ်ခါအား အတွက် လေးခု ငွေလေး အငွေ ငြိမ့်အလေပြီ...
ဖေးလေးကော့ ငြိမ့်သက် ခွာအင် ခွာအသက်ကို ကျွန်ုပ်လက် တွက် အပ်လျက်အပြု...
ကျွန်ုပ်လည်း ဖေးလေး ကို နှလုံးနီး တွေ ကျွန်ုပ်လည်း ယူခွာအင် ငွေအိုး ခွာအပြုအစား အစဉ်အပြုအစဉ်အပြုအစား

ယူ အစဉ်က...
အသက်တစ်ခါအား
အတွက် လေးခု ငွေလေး
အငွေ ငြိမ့်အလေပြီ...
ဖေးလေးကော့ ငြိမ့်သက်
ခွာအင် ခွာအသက်ကို
ကျွန်ုပ်လက် တွက်
အပ်လျက်အပြု...
ကျွန်ုပ်လည်း ဖေးလေး
ကို နှလုံးနီး တွေ
ကျွန်ုပ်လည်း ယူခွာအင်
ငွေအိုး ခွာအပြုအစား
အစဉ်အပြုအစဉ်အပြုအစား

ဖေးလက်ကို ငြိမ့်ထား အသိမ် ပျံ့အေး...

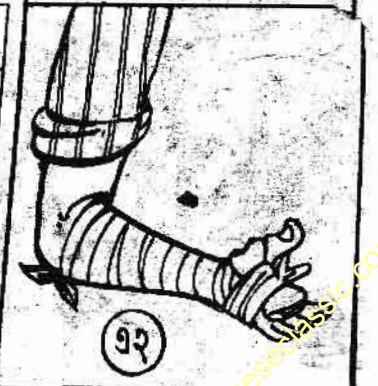
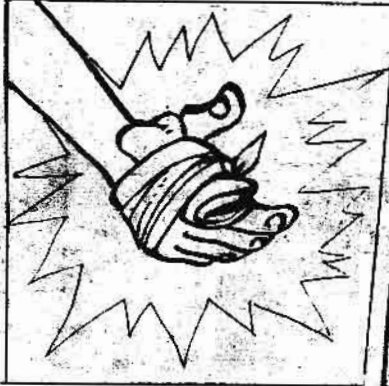
မျက်ကလေး အကိုကို ဆွဲဆွဲပြီး... အစဉ်ကကို ခွာလေးအင်

မျိုး၊ အိမ်၊ ခွာအကိုလေး လော့၊ ခွာအိ...

အစဉ်ကကို အစဉ်အစဉ် ထူထူထပ်ထပ်ပြီး ဖော်တီး ပြုငွေ တေးရုံ ခွာလေးပတ်စဉ်

ထိုအခါ အစဉ်က တွေအေး... တေးရုံ ရပ်ပတ်စဉ်က

မူ... ကံကောင်းသူ
ကံ... ကံကောင်းသူ
ကံ... ကံကောင်းသူ

ကံကောင်းသူ... ကံကောင်းသူ...
ကံကောင်းသူ... ကံကောင်းသူ...
ကံကောင်းသူ... ကံကောင်းသူ...

အကောင်က ကံကောင်းကောင်

ကံကောင်းသူ အကောင် အကောင်
ကံကောင်းသူ အကောင် အကောင်

<၇၀> မိခင်က ကံကောင်း ပုဂံကံကံကို
စားပြန်ပေး၏။

မိခင်က ကံကောင်း ပုဂံကံကံကို
စားပြန်ပေး၏။

ကံကောင်းသူ!

၅၅

အိုဟဟဟဟ နေ့ရက်တွေ လိုက်ကာ
ခေါက်စက် ခေါက်ခေါင် စကား အားပေးသော်
အားပေးသော ဂုဏ်သဘာဝ ငွေပေးတာပဲဟဟ
အမှုအရာများဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ စိုက်ကြည့်ပြီး
ဗဟိုကန်တိုင်းပိုင်း လာကက...

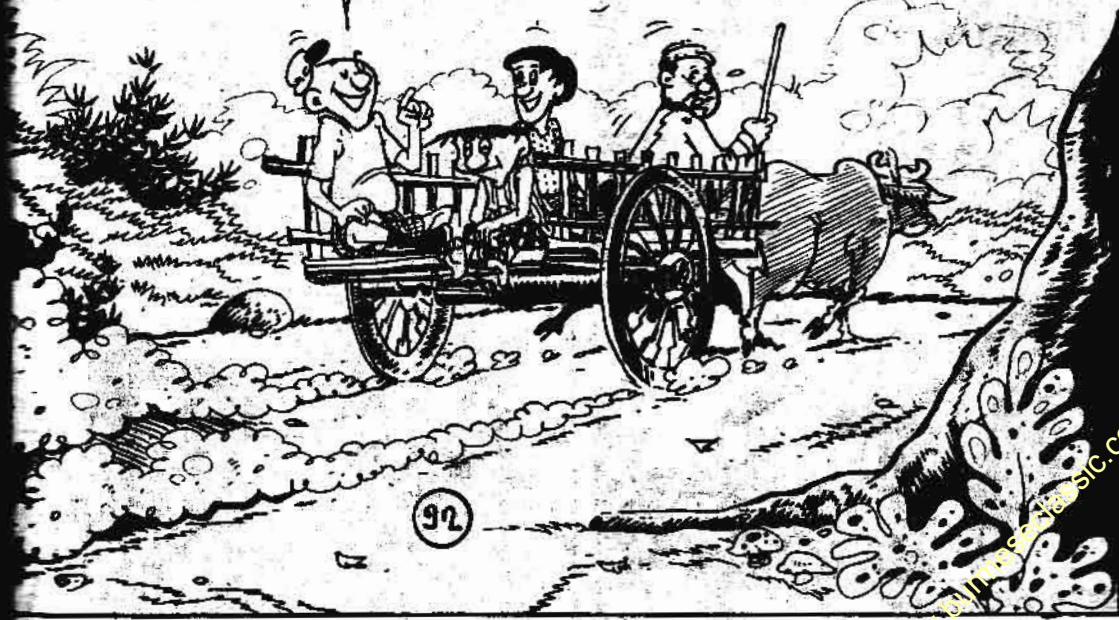
အခန်း(၈) စေတနာ့ကံအကျိုးပေးပြီ

အပြစ်တန်ဖိုးပိုက်ကလေးကို ခိုးယူခဲ့ရင်
ပျော်စရာပဲလား... အခုအတွက် ယူဆချက်ပြစ်နေတာ...
ခိုးယူခဲ့ရင်... ခိုးယူတာကို ယူဆချက်ပြစ်နေတာ...

ခိုးယူတာပိုလှယ် အစွမ်းဟာ... ဒါ
ပြန်တော့ စိတ်ကောင်းစေတာဖြစ်လိမ့်မယ်

ခိုးယူတာပိုလှယ် အစွမ်းဟာ... ဒါ
ပျော်စရာပဲလား... အခုအတွက် ယူဆချက်ပြစ်နေတာ...

ကျွန်... နှစ်ခြစ်ထားတဲ... ဂျေ့... ဘာကို လေ့လာ... ထိုက
 ညွှတ်... ခဲ့တာဟာ... ဂျေ့... မထားနိုင်တဲ... စိတ်ထားပါ
 ခဲ့တတ်ပါရယ်... တ... တစ်ကယ်တော့...

ဒါမှ... ထိုမှာ
 ရွေးကွယ်... ခဲ့တာ...
 ကျုပ်... ကျုပ်
ဟဲ့

ဒါတွေနဲ့... စိတ်က မပိုင်တဲကဲ စကားပဲ
 အားပေး... ကျွန်ုပ်တို့... ဖွဲ့လုပ်ခဲ့တာပင်
 အံ့... ခြေရာခံရတာပဲ..

ဟဲ့ မြို့ထဲမှာ ရွေးလွှဲ
 ထည့်... ခဲ့တာ ခင်ဗျား

ဟဲ့... ကိုယ် မြို့ထဲကိုယ်
 ရွေးပြန်ထည့်... တာ... ခင်

“ဟုတ်တယ်... အဲဒီနေ့မှတိုင်း ခင်တစ်နေ့
 ကျုပ်တောင်ထားတဲ... မြို့ကို ဂျေ့... ပြီး
 ဖော်သွားတယ်... အထက်... ငါ့တွေ
 အကုန်လုံး ဒီကံယူသွားတယ်လေ

ဟဲ... ဘယ်ကောင်တွေ
 ဝင်လာဖို့ခွင့်ရမလဲ မသိဘူး..

အိမ်ထောင်ရေးကို
ဒါတွေက... ကျုပ်မြိုးထားတာ
တောင်က ပြန်လာတယ်လေ

ငါ့အိမ်... ကျုပ်မြိုးထား
ဒါက... ကျုပ်မြိုးထားတယ်လေ

ကျုပ်မြိုးထား အိမ်ထောင်
ကျုပ်မြိုးကို ဒါက... ဒါက...
ကျုပ်မြိုးထား... ကျုပ်မြိုးထား

ကျုပ်မြိုးထား... သားကြီးတွေ
အိမ်ထောင် ကြည့်... အိမ်ထောင်

အခု... အာဟာရတွေ
ဒါတွေက... ကျုပ်မြိုးထား
အိမ်ထောင်... ကျုပ်
မဆင်ခြင် ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက...

“ ကျုပ်မြိုးထား... အိမ်ထောင်...
ဒါက... ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက... ဒါက...
ဒါက... ဒါက... ဒါက... ”

ကျုပ်မြိုးထား... အိမ်ထောင်...
ဒါက... ဒါက... ဒါက...

ဒီအဖေတို့က မဟာတို့ရဲ့
 ခေါင်းဆိုင် ဘက်ထွက်နေကြ
 မဟာတို့က ဒီမဟာက... ဒီမဟာ
 တို့ ထွက်သွားတာ ကျုပ်မြင်တော
 လျက်နေတာ...

သူတို့ နှစ်ဦးက နှာသွားပြန်
 တောမယ်... ဟိ

ဒီတော့ ကျုပ်က
 ဝမ်းဗောင်းက... ကုန်းတောင်
 တွာက အပြန် ကြိုတင်... မြီး
 ဝေလ်ကွေး... ဒီ...
 ဒီ... ဂွ... ဂွ...

ဒီထွန်းစိန် အသံကား ဗို.စို.တိ.ဝေ.
 သွားမှာပြီး ကျုပ်မြက် အထယ်ထယ်
 တောမယ်နဲ့ ဂှာနေ တော့၏

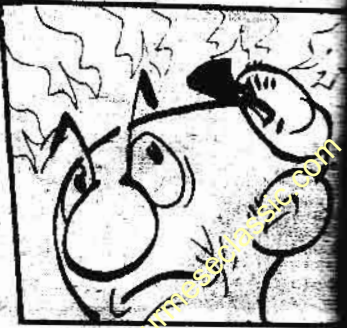
ကိုယ်ကားရေထပ်ပုံနဲ့... အရားမှာ ကိုယ်
 မကောင်းကြံခဲ.တ. ဆရာတို့က... ပြန်ကယ်ခဲ.
 တော... ကျုပ်ကို... ဒဲ... ဒဲ...မဟာတို့ကြ
 ပါနီ.ဗွာ... ဟိ... ကိ...

ကျုပ်.. ယုတ်မာမိခဲ.တယ်
 ဂူမဆန်မိခဲ.တယ်... ဒဲ...
 ကိုယ်ကွေး.. ကိုယ်ပတ်ပြီ..

60

တကယ်တော့ ဝေလ်ကွေး...
 ဝေလ်ကွေး အားပေးခဲ.သူက
 ဒီ.ထွန်းစိန်အသံကား ကျုပ်
 အပေါ်ထု.ရှာခဲ.တော အ
 မဟာ အားပေးခဲ.သူ
 ဝေလ်ကွေး မဟာတို့ပါကား..

အခန်း(၉) အသက်သခင်ကျေးဇူးရှင်

အောက်တစ်ဖက်မှာ အကြာ ... ဝမ်းလေးပစ် ဘုတ်...
လေးပုံပုံလေးပုံ... ပြီး... ကျွန်ုပ်ကို လာရောက်
ကန်လော့ဇာ

ကျွန်လော့ဇာ အလေ, အလေလော့ဇာ.
အသက်မရှိလော့ဇာ ဘူး... ဘုရားတော်လော့ဇာ.
အသက်ပဲ ရှိပါ လော့ဇာဏယ်...

အော့ကွယ်
ဘာ... ဘာ
ဘာ

၆၁

စိတ်သွားတိုင်း
ကွယ်ပါ... ကွယ်
ဘု... လောက်လောက်
နဲ့ပါလော့ဇာဏယ်

ပြီ... အလွယ်... သလွယ်... ပြောပြစ်ကြာ...
ကျွန်ုပ်တို့ တောသို့ တောနားတွေဟာ... လယ်ယာလုပ်ငန်းနဲ့
နဲ့ အသက်မွေးကြရလေတော့ ပြောဆို အလွယ်ကို အမြဲကြုံတွေ့နေ
ရမှာဆိုတော့ ငွေအားတိုင်း ပြောဆိုသူအပြုစုနည်းကို တတ်ကျွမ်း
ထားသင့်တယ်

လယ်နဲ့ နဲ့ တွေ့မှာ တောက်
တိုက်တာ... တောက်ကျွန်းပွဲ
တွေကိုပဲ တယ် တွေ့ပြောအား
ရင်... တွက်နဲ့ ခြိတ်ပွတ်
အသံလေးရပါပဲ

လယ်လုပ်
ခြိတ်ပွတ်
သင့်တယ်

သဘက် သွားရင်
ဓာတ်မီး၊ မီးတုတ်
မီးအိမ် စောင်းသင့်
တယ်

ခြိတ်ခံတွေမှာ သို့ပင် အမြိုက်ပွဲ
တွေကို... ခြင်္သေ့လေး ထားသင့်တယ်
“ ဟဲ့တပ်၊ ဟဲ့တပ် ”

" ရွှေလွှာ... ဝက်ခါဝက်ခါ အိမ်ပေါ်တက်
နေတတ်ကုန်... အိမ်ရှေ့ကန်နီး ဝက်ခါ
မျှ... "

" အိမ်ခါ ဝက်ခါ လွှာကို ပုံးအုပ်
ရွှာကံတားရမယ် "

ရွှေ, ကြောင်, နန်းလွှာ, ခက်သက် ကြည့်ပါ
ရွှေလွှာက ဝက်ခါတယ်...

အိမ်ခါ ပြန်လည်သေမြတ်
ရွှာကံတား... မျက်ကလေးနှင့်
ဝက်ခါလည်သေမြတ်ရွှာကံတား

ခခနန်း(၁၀) ခြေဆိုးတန္တရာယ်ကာကွယ်ရေး

၆၄

၆၅

၂၀၁၅ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

ဝတ္ထု
ဇာတ်ညွှန်း
သရုပ်ဖော်

ဆွမ်း
တော်

မြိုင်ရာဇာ

တပည့် - စွန့်စားခန်းများ

ရာဇဝင်ဝတ္ထုမှာတွတ်ပီကိုထားရပြီ

၆၅

မြိုင်ရာဇာ

တွတ်ဒီ

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်ဒွံ

နိဒါန်း

- အသုံး ၁။ အလှဘုရင်ပတစ်ပါးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း
 - အသုံး ၂။ ပထမဆုံးဖြစ်တည်သော အချစ်
 - အသုံး ၃။ ပန်းခြံပြပွဲ ယင်းလက်ခံအောင်
 - အသုံး ၄။ မစမိက ဘုံနှင့်သည်
 - အသုံး ၅။ ကျွန်ုပ်နှင့်လိုက်ပါမည့် သူရဲကောင်းလေးဦး
 - အသုံး ၆။ ကပ္ပလီကျွန်းမှ ကျွန်းစုလေးတစ်ကျွန်းသို့
 - အသုံး ၇။ ကျွန်းစုလေးမှ အန္တကယ်
 - အသုံး ၈။ ပစ္စုပ္ပန်မှ ထွက်ပြေးပြီ
 - အသုံး ၉။ ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်ဒွံ
-

ပုလက ကျွန်ုပ်တို့သည် လှောင်စားဆိုသည်ကို မယုံ

ကြည်ခဲ့ပါ။

သို့သော် ပိဋ်တိတိယ ဆိုရပါမူ ပန်းပြုမှုကို တွေ့ဆုံ
ရင်းနှီးခဲ့ရပြီး ကျွန်ုပ် (တစ်ဖက်သက်) ချစ်ကွမ်းဝင်ခဲ့ရ၍ တစ်
စုံတစ်ရာ စာတိုင်းစာတကာစာထိ မရောက်ခင်သာ ပုန်ပါ
ချိန်ပေသည်။

ပန်းပြုမှုနှင့် ရယ်မောရွှင်ပျ နေခဲ့ရစဉ် ကာလများကမူ
ကျွန်ုပ်တို့သည် ပစ္စုပ္ပန်ကိုသာ ပြတ်နိုးခဲ့သည်။

သို့တစေ... ပန်းပြုမှုအကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာသော
စာတိုင်းစာတကာစာထိ ကျွန်ုပ်တို့သိခွင့်ရခဲ့သည့် စာအုပ်ပုစွဲ
ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်စာစဉ်သည်လည်း ပစ္စုပ္ပန်နှင့်နေထိုင်ရန်ကြောက်
ရွံ့ခဲ့ရပေပြီ။

ပန်းပြုမှုနှင့်ဝေးရာ စိတ်ကူးယဉ် ပိညာဉ်ကမ္ဘာထဲ သို့
ကျွန်ုပ် တွက်ပြေးခဲ့ရသည်။

စာတတ်မြစ်နိုင်သော ရာဇဝင်ထဲ၌ စိတ်ကူးကမ္ဘာသစ်
လေးကို တည်ဆောက်ခဲ့ရပြီ။

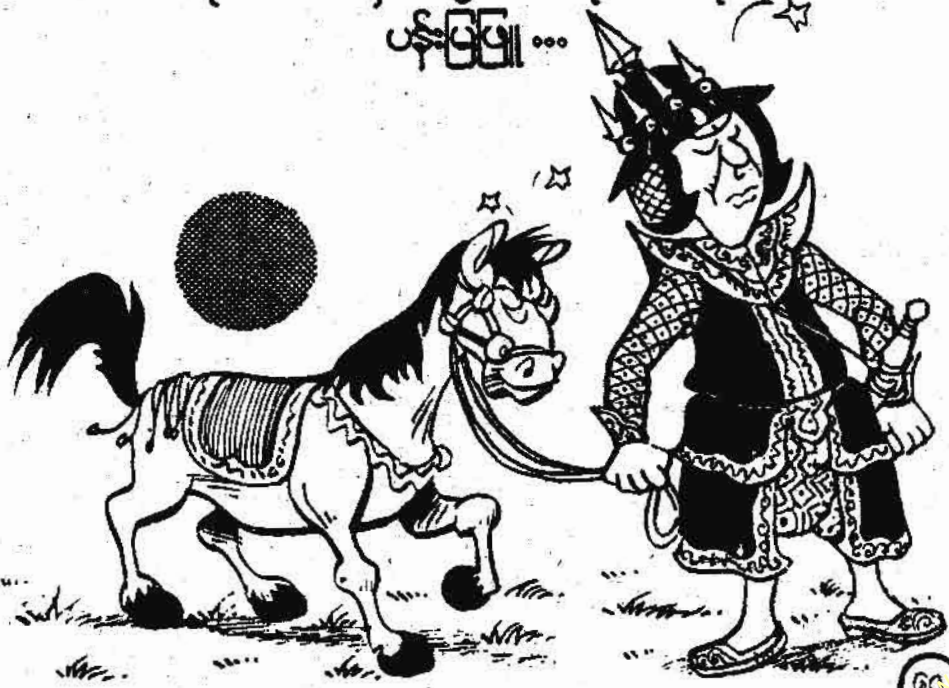
သို့ဖြင့် ရာဇဝင်ထဲက ဘဝဟောင်းကို ကျွန်ုပ် ယုံ
ကြည်သက်ဝင် ခဲ့ရချသည့် တမုံ။

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကို ထားရစ်ခဲ့...။

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကို ထားရစ်ခဲ့...။

ရာဇဝင်ထဲမှာ တွတ်ပီကို ထားရစ်ခဲ့ပါ

ပန်းပြု...။

ကျွန်ုပ် လူငယ်စားဆိုသူကို
ယုံကြည်အောင် ဖန်တီးခဲ့သူမှာ
ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ဦး
စန္ဒိမာသာ ဖြစ်ချေ၏။
ကျွန်ုပ် ရွာဦးကျောင်းသို့
ရောက်ခဲ့တိုင်း ဆရာတော်က
လူငယ်စားများအကြောင်းပြော
တတ်၏။ ဆရာတော်သည်
လူငယ်စားဆိုသူကိုစွဲကို ယုံ
ကြည် သက်ဝင်သူလည်းဖြစ်၏။

ထိုနောက်မြို့အရပ်မှ ထုတ်ဝေ
သော ဘုတ်အုပ်များမှ လူငယ်စား
ဆောင်းစားများကိုလည်း သက်
သေပြ၏။ အများအားဖြင့် ထို
ဘုတ်အုပ်များမှာ ဘုတ်အုပ်စံ
စာအုပ်များ၊ ဘာသာရေးစာ
အုပ်များ ဖြစ်သည်။

ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ကမ္ဘာပေါ်မှ
လူငယ်စားများ၊ မြန်မာပြည်မှ လူငယ်စား
များ စသဖြင့် အတိအကျ ရေးသို့ကြ၏။
မယုံကြည်သူလည်း ကြားရဖတ်ရ
များလာသောအခါ ကျွန်ုပ်စိတ်ကူးယဉ်
မိကြောင်း ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရပေမည်။
စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းမှာ ပိုက်ဆံမပေး
ရပါ။

ကုလားစား ဆိုတာ တကယ်
မရှိတယ်ဆို ငါ့ဟာဟိုဘဝရဲ့
ထိတုန်းက ဘယ်သူများ
ဖြစ်ခဲ့လိမ့်...

ကုလားစား စဉ်းစားရ ကျပ်မရ
မိုက်ကလေးကို စစ်ကုသတည်း...
ရာ...

ဟဲ...တပည့်ကြီး
ငါ့ဘာ၊ ရာရောင် တုန်းက
ဆို ဘာဖြစ်နိုင်မလဲကုလား

မိုက်ကလေးကလည်း ကုလားစားအကြောင်းကို သိနေသူပဲပေါ့။

ဟဲ... သရတူတာသာ
အဲဒီတုန်းကဆို
“မြို့စားကြီး” ဖြစ်မှာ
အမှန်ပဲပေါ့။

ဟဲ...
မြို့စား
ကြီး...

မြို့စားကြီးမဟာထွတ်ပီ...
ဣဒါလာပါပြီ...ဖူးမောင်
တော်မူကြပါ...

ပျိုမြို့စားက
ကျွန်ုပ်ကို ပန်းစည်း
သက်သက်ကြ၏။

တော်...တော်...တော်...
တံ့...တံ့...
တံ့...တံ့...
တံ့...တံ့...

ကျွန်ုပ်က
ထိုရာဇဝင်ထဲတွင်
ပန်းစည်း
တော်ပတော်
စားခဲး...သက်...
အပျိုပါတံ့...။

ထိုအခါမှ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဂူဝင်စားဆွဲသွားကု ယူကြည့်ခဲ့ပြီး အားအားရှိ
ကျွန်ုပ်တို့၏ တစ်ခါကတစ်ခါက ရာဇဝင်ထဲ၌သာ အရသာရှိရှိ နှစ်
မျော စိတ်ကူးယဉ် ခဲ့ပါပြီဗျာဦး။

ခြံစားခြင်း မဟာတွတ်ပီ... မဟာတွတ်ပီ... မဟာတွတ်ပီ...
ခြံစားခြင်း မဟာတွတ်ပီ... မဟာတွတ်ပီ... မဟာတွတ်ပီ...
ခြံစားခြင်း မဟာတွတ်ပီ... မဟာတွတ်ပီ... မဟာတွတ်ပီ...

ဆရာတွတ်တေ
သွားရှာပါ...

အန်း ၅၀

အလှူဘုရင်မတစ်ပါးနှင့် ထွေထွေခြင်း

ရိုးမတောကြီး အတွင်းတွင် သားကောင်များ၏ ဂရုတစိုက်စွာ လှေကားပေါ်တွင်
ပေါ်များ သလောက် မှည့် ဦးရေ နည်းပါးလှစွာ ရှိ၏။

ထိုနည်းပါးလှစွာသာ မှည့်များတွင် ကျွမ်းကျင်သော လက်ဖြောင့်သော
မှည့်ကား လက်ချိုးရေတွက်ရမတတ် သာရှာနည်းသောတော့၏။

နံပါတ်တစ် တွတ်ဖို့
နံပါတ်နှစ် တွတ်ဖို့
နံပါတ်သုံး တွတ်ဖို့

ဟင်...
ဤနံပါတ်များ
တစ်ယောက်မှ
မပါဘူး...

သို့ရာတွင်
တစ်ယောက်မှ မမှတ်
မိလို့ ထင်ပါရဲ့ကွာ...

ကျွန်ုပ်ကား ကျွန်ုပ်တို့ ကြံစဉ်းရုံကလေး၏ အမတ်ကြီးလူကကိုး
သွယ် ကျွန်ုပ်အပေါ်၌သာ တည်မှီသွယ်ဟူ သံယူထား၏။

ဟေ့... ခုတ်ခွတ်
ဆရာတို့...
ဟို... ဟိုမှာ...

ဟို... ခြေတံ...
ကင်းလိပ်ခွေးလေးပါ
အဲဒါတော့မစားခွင့်ပါ
နဲ့တပည့်ကြီးရဲ့...
မုဆိုးသိက္ခာကျ
ပါတယ်...

ဟေ့... ဆရာတို့ကလေး
လှုပ်ပြီး ဘယ်ကကင်းလိပ်
ခွေးလေးပါလား အဲဒါကင်း
လိပ်ခွေးရဲ့ ခွေးကို
ကြည့်စမ်း

အို...
တောကန်
နဲ့ခင်းကင်း

ဒါမြင်ပါတယ်ဟာ
မင်းကိုစမ်းတက

ဟို... အဲဒါကို
လောကမဟော
ဘူး... တပည့်ကြီးရဲ့

ကျွန်ုပ်ကား
ခွေးလေးကို
ပုခိုင်းလုပ်ကိုင်
ရသလို့... ဆရာ
တို့ဆီတော့
အိပ်ပေါ့တယ်

သေချာသထက် သေချာစေ
ရန် သေချာစွာ သေချာခို
၏။

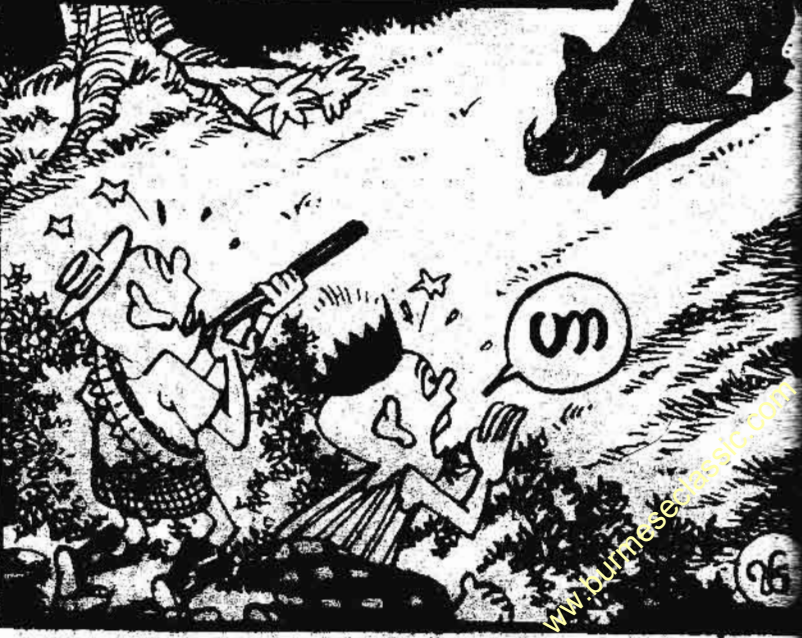
တစ်ကောင်သော တောထက် သည် ရှေး
သို့ ငါးပေခန့် ခုန်ရှောင်လိုက်၏။
ပြန်အကျတွှေ ကျည်သင့်ရှာ၏။

ဟ... သရေတွတ်
လက်ကထူးပါပေး၊
တောထက်ခုန်
ရှောင်လို ကျမှ
နေရာကိုကြို
ပစ်တယ်
ဟို...ဟို...

ကျန်တစ်ကောင်မှာမှ ရုတ်တရက် ကျန်ုပ်တို့ကို
ပက်ရန်တစ်ဟုန်တိုး ပြေးချာပါ၏။ အစွယ်မွေး
မွေးကြီးများ သည်အသွားမားစွယ်။

ပိုက်ကလေးက သူ့ကို ခန့်နှော့ကဲသိုလှည့်
ပြေး၏။ ကျွန်ုပ်ကား သေနှော့ဖြင့်လှမ်း
ပစ်သေး၏။ သို့သော် လွဲချော်၏။ သေ
ဗင်းကား ကျွန်ုပ်လက်ထဲကမ်းရောက်
ခဲ့ပြီ။

ထိုအခိုက်
အခါမှစ၍
တစ်ခဲကြား
ရ၏။

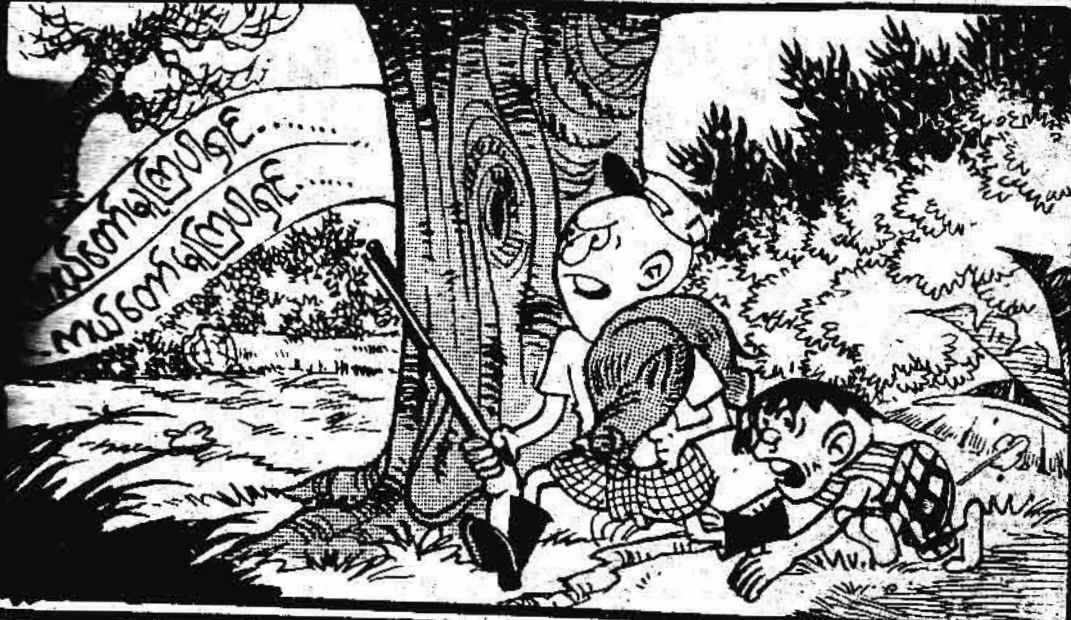

ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကို တစ်စုံတစ်ခုသော အရာက တအားကန် တွန်းဖော်
လှိုက်သကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ရ၏။

တစ်ဝေက ဒီဥစ္စာစောင့်မသည့် ကျွန်ုပ်တို့ဘက် ပြေးချလာတာ ဖြစ်ရ
မည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ဤကံ၏။ သို့သော် ဤကံခိတ်ကို မသိစေဘဲ
ဟန်ကိုယ်ပို့ အနေအထားဖြင့် သစ်ပင်ကြီးဘေး ပြေးကပ်ရအောင်။

ဟ... မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ဟုတ်ပါပြီ ဥစ္စာစောင့်မပေ။

ထိုမိန်းကလေးမှာ သေပြေးရှင်ပြေးပြေး
လာ၏။ ပြေးမပျော်။ သူမနောက်တွင် ကာ
တောကျွဲကြီးတစ်ကောင်နှင့် ကဆုန်စိုင်း
လျက်ချလာ၏။

အဖွားအမေသည် သစ်ပင်တောမှ လှူဒါန်း ဖြတ်ဖြောင့်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်သည်
လည်း လှူဒါန်းပုံရော လမ်းမပေါ် ကျနေသော နွယ်ကြိုးကြီးကို ဆွဲမလိုက်
လေပေနှင့် တောကျွန်းကြီးသည် သလုတ်တိုက် လဲကုလေတော့ သည်။

မြေပေါ်တွင် ကောလုံးကဲ့သို့
လှိမ်သွားသည်။

ထို့နောက် ဖြန်ခွံလူးလဲ ထပြီးခေန်
ဘဝိတ်ကျ ပေါက်သည်မသိ။ လာကု
လမ်းသို့ ဖြန်ထဖြောင့်ပေးတော့၏။

ဘုရား... ဘုရား... ဒါဘုရား...
ဒါ... ဒါ... ဥဗ္ဗာရောင့်က တောကွဲကြီးကို
ခေါ်လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ရွှေခိုင်း
တပီ... ခေါ်ဆရာတပီ...

ကျွန်တော်တို့ကြောက်စိတ်ကို
မခေါ်လှင့်ခေါ် များစွာ အ
ရေးမထားဟန်ဖြင့် လှည့်အ
ပွက်...

ကံကလေးကား ကြောက်ရွံ့လှင်းရှင် ပစ်လိုက်၍ မေ့လျော့သွားသည့်တကား

မင်း...မင်း...မင်း...
ဝေးကောက်တာပဲ။

39

ကျွန်ုပ် သည် နှစ်
လုံး ပြီး ပြင် ထိုး
ဒါနိုပျက်၏။

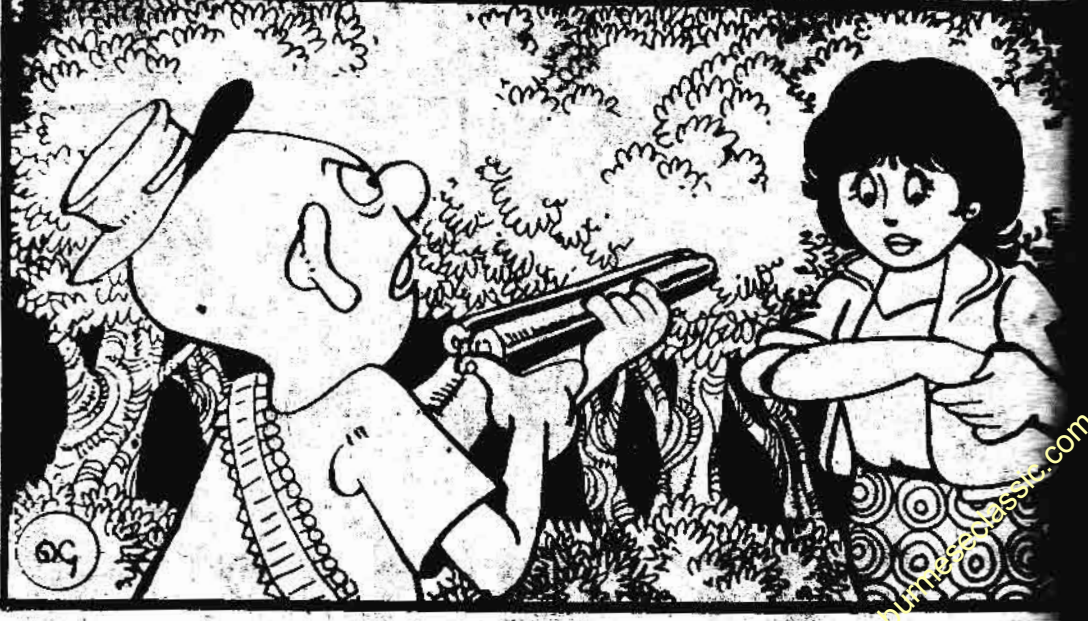

ဟင်...ကျ...ကျ...ကျန်မ
လှပါရှင်...လူအစစ်ပါ။

လူအစစ်... မယုံဘူး၊
ဘာသက်ဝင် သပြေမလဲ။

အမသည် ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွယ် ရက်ရက်စက်စက် လှူဒါန်း၏။ လှူပေး
ပေး မယုံကြည် နှိုင်းလေမည်။ အမသည် ကြောင်ရုပ်ရမ်းတို့မှ ရုတ်တရက်
သတိပြု၍ နေရာ အိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို နှိုက်ယူပျက်သည်။

ဝေ... ဒါ့ကံကေပဲ။
ကွန်ပ မှတ်ပုံတင် ကာပြား။

ဒါ။

ကွန်ပ ပါးစပ်ပွဲရအောင်။ ကွန်ပ
ဖိတ်ကြောင်း ဒိုင်လုံပေပျီ။ ဥစ္စာ
ဆောင်မကား မှတ်ပုံတင် ချိတ်
ဗမာ့ဝါ။

ပန်းကြဲပြဲ
ပဲ...

ဆိုပါဒိုး၊ မင်းက
ဒီတော့ကြီးမက်ဗျား
ထဲမှာကလေးလုပ်နေ
တာတုန်း။

ဟို... ကွန်ပ
မီး-မီး...

မိန်းကလေးကား မျှော့တွေကျ
၏။ ကွန်ပ အချိန်ပို ရေခဲပွန်
လက်ဖြင့် ဓမ္မပျိုက်ရသော
ခေပြင်သို့ ကိုင်ရိုက်သော
လိမ္မာကျတော့ သနား။

ဗုဒ္ဓကလေးက ဘုန်းကြီး
ဗုဒ္ဓကလေးက ပြုရ၏။

မေ့လျော့နေသော ပန်းခြံခြံ၏ မျက်နှာလေးလောက် လှပသော မျက်နှာ
ကို ကျွန်ုပ် တစ်စုံတစ်ယောက် တာဝန် တစ်ခုချီ၍ မပြင်ခဲ့ဘူးပါဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့... ငါတို့... ကျွန်ုပ်တို့... မိုးခုပ်စုပ် သည်အောင်ပါ။

အခု... မိုးရွာမှာ မိုးတက်တော့
ထူးဆန်းလှအောင်... တို့... မြန်မာ
တကလေးကံကျလို့... လာကြပါတာ
လား။

ဟေ့ဟေ့... ရွာကမည်းမည်း အကောင်က
ဘဲကောင်လေးတောကောင်လေးနဲ့
ဘာလဲ... လူကား... ?

ကျွန်ုပ်
တို့တို့

ကျွန်ုပ်မို့... သိသင့်သင့်
လူအုပ်သစ် ကျွန်ုပ်တို့သို့
သို့ အားကိုးတကြီးပေး
လာကြပြီးလျှင်...

သေတတ်... သေတတ်
တောထဲမှာ မိုးကလေး
တစ်မျောမျော... မ
တော့... နားကား...

ဟဟဟ!
ပန်းမိလေး

မာကီဒါစိမ်း မိန်းမကြီးတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်
ပန်းထက်မှ ပန်းမိလေးကို ခွဲလိုက်တော့ပြီ။ ကျွန်
တို့ပျိုက်သည်။

အဖမ်းရလား ပန်းမိလေး
အဖမ်းပျိုက်တစ်တစ်ပါး

ထိုမိန်းမကြီး မာကီဝင်းတို့ လူတစ်ချင်းမင် ကျွန်ုပ်ကို မသက်ရောက်ဟန်
အလိုက်သမ်းပာရေရော ကျွန်ုပ်က ဖြစ်ကြောင်းကျွန်ုပ်တို့ ပြောပြရလှ
သည်။

တောထဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့က ချစ်ခင်အားပေးတဲ့ အဖေအမေများက ကျွန်ုပ်တို့
အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။ မှတ်မိကြပါ။

အဖေအမေများက ကျွန်ုပ်တို့
အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။

အဖေအမေများက ကျွန်ုပ်တို့
အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။

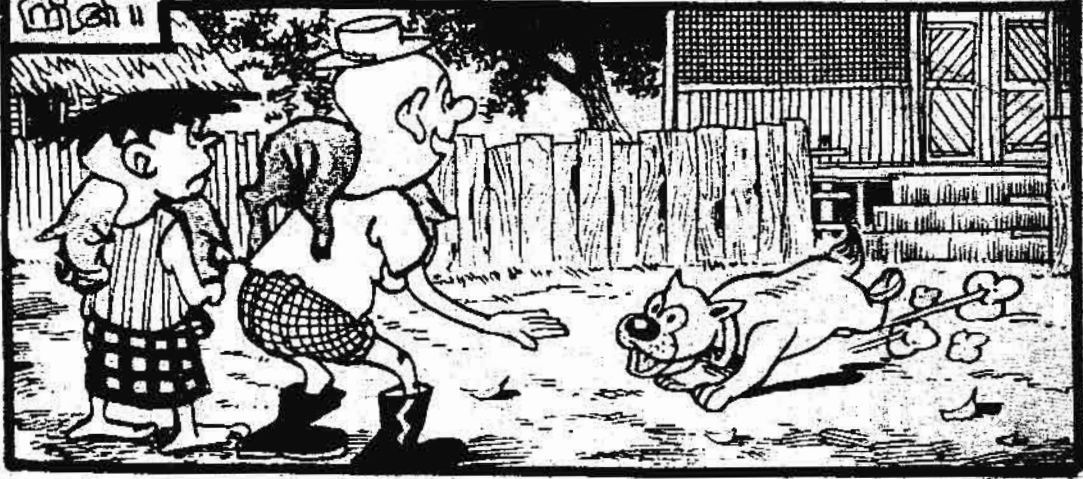
အဖွဲ့က ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။
အဖေအမေများက ကျွန်ုပ်တို့
အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။
အဖေအမေများက ကျွန်ုပ်တို့
အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။
အဖေအမေများက ကျွန်ုပ်တို့
အဖွဲ့ကို အားပေးကြပါ။

ကျွန်ုပ်၏ အိမ်စား မနယ် အမည်ရှိသော ငွေကလေးသည်
ကျွန်ုပ်တို့ကို ဝတ်ချက်နှစ်ချက် ထိုးပေး၍ နှာခွက်ပြုံး ပြေးလာ
ပြီ၏။

သူအိပ်ရာ ဝင်လေပေမည် ပန်းမြဲပြာ၏ တူနိုင်းမမြင် လှပသော မျက်နှာ
သို့မ နှာခွက်သီးခြားမှ ဝင်သက်ထွက်သက်လေငွေကလေး။ ဝတ်ချက်
ဝတ်ချကာသာ ထူးသော ကိုယ်သင်းနဲ့ဖောင့်ပူ အရံတို့သည် ကျွန်ုပ်
နှစ်ယောက်ကို မြင်းသဖွယ် နှင်းစိုင်းပြေးလှားစေခဲ့ပါစေပြီတည်း။

မို့အခါ ငွေကလေးသည် တိုက်ညှိပုပ်၏ နောက်ဆွယ်တွင် ပုန်းလှည့်ခဲ့
ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကူးတို့သည်လည်း ရာဇဝင် အတွင်းသို့.....

အရှေ့ပြင်ပညာစွမ်းဆံ့မှ ပညာပြုလေ့တို့ ဟိုအံ့စိုကျလာ၏။
 စီးပွားရေး ဖွဲ့စည်းလည် ကောင်းမွန်သော ခေတ်ပို့ ဝါင်းအုပ်ချုပ်
 သတို့သည့် အတတ်အစားတောက်တောက်ပပဖြင့် သွားလာ
 ပြုကုန်၏။ ထိုအခါကလည်း ကျွန်ုပ်သည့် ကျေးတောသား
 တစ်ဦးမှာသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

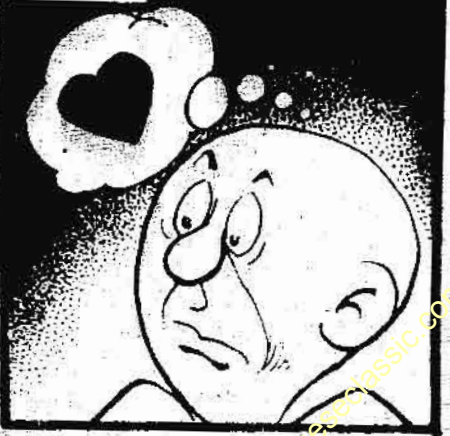
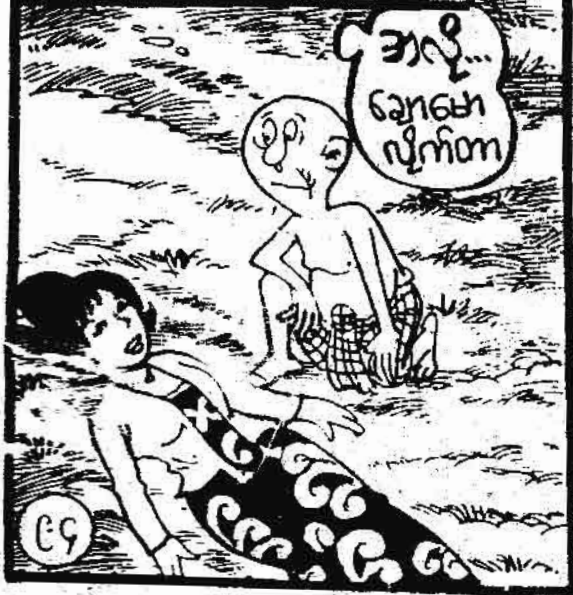

မည်သူ့ပင် ဤလူ့တို့ စိုးဝန်းပြောစေ.....။ နောက်ဆုံးတွင်.....
သူတို့ကား ကျွန်ုပ်တို့တို့ကို လက်ခုံးချန်ချင်း မယူနိုင်ကြပါပေ။

ကျွန်ုပ် သတိရ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်လေ
လူငယ် မိန်းမပါသည့် မေ့မော့၍နေ
နေသဖြင့်။ ဥပမာရုပ်နှင့် အဝတ်အစားကို
ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် မင်းမျိုးမင်း
နွယ်ထိကဟု ခန့်မှန်းမိ၏။

ပြောကြားခြင်း၌ ဝိုင်းဝန်းစိမ့်စိမ့်
လှည့်လှည့် ကိုယ်ဝယ်၊ ချွတ်ချွတ်
ငယ်၊ အသွယ်သွယ်လှပေ။ တင့်
တယ်စေမှု သိကြားထူးသို့.....
ကျွန်ုပ်တစ်သက်တဝယ်
ဤမေ့မော့လှပေသော မိန်း
ကလေးမျိုးကို မတွေ့ခဲ့ချေဖူး
ပါဘူး။

ဟေ့...ဟို...ဟိုဟို...
 ဘဝင်မလေး..ဟေ့.ဟေ့
 ဘဝင်မလေးကို...ကလေး
 တကယ်ဟေ့.ဟေ့.

ကလေးပုံက ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်
 နှင်းပြရသန့်။ ထိုအခါမှ အ
 ထိန်းတော်ကြီး ဘုန်းကလေး
 အားတို့ အားနာဖွဲ့ကြေး
 နှင်း အခါခါတင်တော်သန့်
 တကား။

ထွက်ခွာခဲ့သန့်တို့ ဘဝင်မလေး၏ ကိုယ်ပေး
 ရနံ့ သန့် ကလေး နှင်း အတူ ဘဝင်မလေး ပျံ့ပြားတစ်။

ဘဝင်မလေးက
 ရှုပ်ထွက်ပြီး ခြိုတင်
 လှည့်လည်တကယ်ပဲ.

တူပွတ်ကင်းကို
 ဘဝင်မလေးက
 ရှေးဖွဲ့ ပြည့်စုံ
 စွာလှပသော
 ဘဝင်မလေး
 ၏ မျက်နှာ
 တော်ဖူးဖူးလေး
 သန့် ကလေး
 ထွက်ခွာ၏ နှ
 လှည့်လည်
 စိမ်းတင်ခဲ့ပြော
 ရှေးပြကော။

အသုံး ၂။

ပထမဆုံးမြိုင်တည်သော အချစ်

ကျွန်ုပ်မျက်စိများ
ဖြူးကျယ်သွားလ
သန့်။ အခြေကျပါ။

ဟဲ့...
ပန်းမြေမြေ

ဟဲ့ဟဲ့၊ မနေ့က ဦးပန်းကို
ကယ်ခဲ့တာ ကျေးဇူးတင်လွန်း
လို့ ကတော့ တာပါ၊ ပန်းမှာ
ဦးပေးတဲ့ အသက်ပဲ ရှိပါ
တော့တယ်ရှင်။

ကျွန်ုပ် မော့ကပီတိုဝယ် ဂွမ်းဆီထိသကဲ့သို့ ရွှဲအိုရေ၏။ သို့တစေ။
ကျွန်ုပ်ကို 'ဦး' ဟု ခေါ်ခြင်းကိုတော့ ကျွန်ုပ် ရှင်ဝယ် မကောင်းမိ။

ကိုကိုထွတ်လို့ ခေါ်ခြင်း
ဘယ်လောက်ကောင်း
လို့က်မလဲလို့။

(ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်
 သည်အသက်
 သုံးဆယ်ကျော်
 နှစ်သာရှိပါသေး
 သည်။)

ပုသိုးသို့စေ။ပန်းဖြူဖြူ၏
 လာတော်သကလေးကား
 အားဝင် သိချုပ်ပါ။

ဒုန့်!

ဗိုက်ကလေးကား ရေခဲအိုးတစ်ခု၍ အိမ်ခြောက်မျိုးစုစုပိုင် နေခဲ့

အိမ်ထဲမှာ တောထဲမှာ
 ပန်းဖြူဖြူ အတော်
 ပျော်စရာ ကိစ္စများလှစွာ

ကျွန်ုပ်ကား ယနေ့မှ သွားကို အဖြူ
စင်ဆုံး ဖြစ်အောင် တိုက်ရတော့
သန့်တာကား။

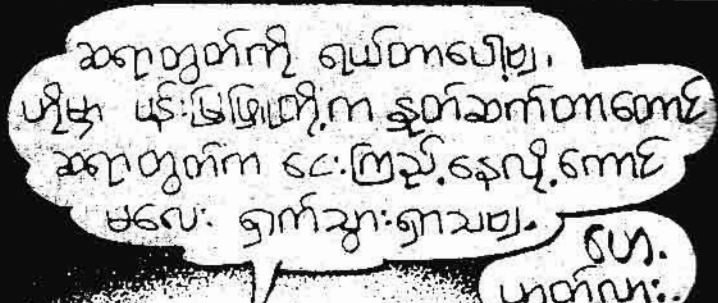

ပန်းကရားပေးအောင်ဆုံး
နှစ်ကျောင်း သူပါ။ အခု
ကြိုတင် ရွာကို အပျက်
တာ၊ ဗန်းကတော့တော့
ဗျာပန်း စင် ချင်း ကျွဲကြီး
နဲ့ တွေ့တာ...

ယနေ့ဖြူသန့် ကျွန်ုပ်တို့ ရွာသူကြီး နှင့် ဆွေမျိုးနိုး စပ် တော်နေမှုန်း
ကျွန်ုပ် အံ့ ဗြစပွယ်သိရှိခဲ့ရသန့်။

ကျွန်ုပ် သည်လည်း ဗိုက်ကလေးကို
ခွက်ပြို အကြောင်း မရှိဘဲ ယောင်
ယမ်း ထပ်ပိုက်ရာ ကားဝေးကြီး နှင့်။

ရုတ်တရက် ပြန်ထိုင်ရန်
ကုန်းလျှောက်လေပေ နောက်
မှ ခံရုံနှင့် ကျောတိုက်မိပြီး
ဟပ်ထိုး ဂိုဏ်းရလေသတည်း။

ခြောက်... အချစ် အချစ်
ပစ္စည်းအရပ်ရပ် ဒုတိယ
ဝေဒနာဟိတ။

ကျွန်ုပ်မှာ ဒီးဒီးတို့ကျေ ခူးတပ်လေယျင် ကျွန်ုပ်မိဘုရားအား
အခြားရွာသားတို့မှာ အရာဝတ်စုံများ ကျေးဇူးပြုလှူဒါန်းပါလိမ့်။
မျက်ကလဲ ဆန်ပြာ ဖြစ်ကြရတော့မည်တကား။

သူတို့မလေးဘူး... အဖို့နဲ့ဝေကံ ရှိလျက်သည့်။
မောင်မင်း တွေဟာပဲ သူတို့ မလေးဘူး... ဘိုး... ဘိုး... ဘိုး... နဲ့... အတူ
တစ်ဝါတည်း နန်း... ခေါင်း... အခါ... ဝေခေ... မလေး...
အဖို့နဲ့ဝေကံ...

မောင်... ဝေကံ... မောင်... ကို
ထုလျက်... မောင်... သံ... သည်
နဲ့... ဝ နဲ့... မလေး... အစား...
အဖို့... မလေး...
နာ... ကို... မလေး...

ခွဲ... မန့်... ဘယ်
မန့်... မန့်...
သိပ်... မန့်... ဘယ်...
ထွက်... အဖို့...
မန့်... မလေး...
ဟေ့...
မန့်... မလေး...

ကျွန်ုပ်ကား မိဘနှစ်ပါးနှင့် ရွာ
သားများကို စိတ်မပျက်ရန်မှာ
ကြားပြီ နန်းဆောင် သို့လျှင်
ပါခဲ့ရပါတော့ သတည်း။

မောင်မင်းတွတ်ပီသန့်
သင်မကျ ယူရဦးကားတို့
လက်မှ ကပ်တင်ခဲ့လေသန့်။
မောင်မင်း၏ အသတ်အပတ်
ကျွမ်းကျင်မှုကိုလည်းမဟုတ်
မြင်တွေ့ခဲ့ရသန့်။ မောင်မင်း
၏ ကျေးဇူးကိုသပ်သန့်အ
နေ့၌ မနေ့မှစ၍ သင်မ
အပီးတွင် မြို့စားကြီးရတည်း
ကို ယူစေ.....

အမိန့်တော်
မြတ်အတိုင်းပါ
အတည်း.....

လူ... မြို့စားကြီး
ယော တွတ်ပီ... ကြွသ
လာပါပြီ... မိုးမောက်
၁၀၄) လော့.....

အနံ့ ၃၁

စိန်စိန် ဝန်လက်သင်

ဒါလို့ ဆရာတို့
 အဲဒီကားအရေခွံ
 ငြိ: ဩတ်ယူပြီး >က
 လှုပ်မလှုပ်လဲ”
 “ပန်းဖြူဖြူ
 လက်ဆောင်ပေးမလို့
 လေကွာ”
 “အ. ဆရာတို့
 နှယ်၊ အ၊ ရန်ကောဗျာ
 “ဟ၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး
 “ဟက. ဒီကားအရေ
 ခွံငြိ:က မှဆုံးအခွင့်
 ခွင့်နဲ့ တခြားလူတွေ
 ဘာတန်းမှ ထားမှာပေါ့
 အပြီလေ.ကခင်ဗျား
 ကားအရေခွံကိုဘာလုပ်
 လမှာလဲ.”

အို...ဟဲ့တ်ဘားကွ၊
ဒီကတိုင်းက တာနဖိုးကြီးပေးမယ်
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက်
ဝေတု ဂျိုမုမလျီအပ်ပီ၊ ဒါဖြင့်
ဆရာတွတ် ဘာကံဆောင်
ပေးလှ ကောင်းမလဲဟေ့.

အို... မိန်းကလေးတွေ အတွက်
ပန်းပွင့်လေးတွေ ဂကံဆောင်ပေး
တာဟာ မမားနိုင်တဲ့ နုခွမ်းပီ၊
မဟုတ်ဘူးဟား၊

၀၀၆

အို...ဟဲ့တ်ပ၊ ဒါကို
ငါပေးနေတာပဲပန်းအ
ငါအရှားပါးဆုံး၊ အလ
အမွှေးယုံဆုံး၊ ပန်းပွင့်
ဝေတာထိုင်းရှာမယ်.

ဒါက...
ပညာမရှိသူ
ဒီလိုပဲဝေ
ပါကွ.

ဒို့.ဣ
 ကျွန်ုပ်တို့
 ဆရာတပည့်
 နှစ်ယောက်
 သည် ဂိုးမ
 တောထဲသို့
 ထွက်ရောက်ခဲ့
 ပြန်ပေသလား။

မြို့တွေနေကျ ပန်းမားကို မဆူး
 လို့။ သားတေးမားကိုလည်း မ
 ပစ်ခတ်။ ထူးပေ့ ဆန်းပေ့ဆိုသည့်
 ပန်းမားကိုသာ တောနက်ထဲလှည့်
 ကစား။

ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်၏ အစစ်စစ်အစာ
 ကပ်သမျှ ပင်ပန်းခဲ့သည့်ကို မ
 သည်းမခံ နောက်တော်တော်ပင်မှ
 လိုက်ခဲ့ရှာသော မျက်ကလေး၏
 သစ္စာတရားကို ကျွန်ုပ် မကြာခဏ
 ပြန်လည်အမှတ်ရ အသိအမှတ်ပြု
 ကစား။

www.classic.com
 လက်ဝယ်ပိုင်ပိုင်ရရှိမှ ထိုပန်းသည်
 လွန်စွာ လှပကြောင်း ကျွန်ုပ်
 တွေ ချီးရဲရ၏။ ယင်းပန်းမျှထက်
 မှီသော ရန်များက ကျွန်ုပ်တို့
 ကျင့် တာခိုင်ဝယ် မွေးယုံ နေ၏။

www.classic.com
 ပန်းမဟုတ်ဘဲ နှစ်သက်သော ပန်း
 မြဲမြံသည့် ကျပ်ပန်းပိုင်ကို များစွာ
 နှစ်သက်ပေလိမ့်မည်။

ပန်း၏ မွေးပျံ့ထုံယစ်သော ရန်သည် ကျွန်ုပ်အပြန်လမ်းဆိုးဝယ်
 မပျင်းရင်အောင် စိတ်ကူးယဉ်စရာတွေ တလေ့ကြီး ပေးခဲ့ပြန်ဖြစ်
 ဟိသတည်း။

www.burmeseclassic.com အိုး-ဟယ်ရေခြင်း
 ကျွန်ုပ်တို့ ခြံစားပြီး ဘုရားအား အိုး-ဟယ်ရေခြင်း
 မှာ မား-စွာ ဖော်ပြရသော်လည်း အလွန်တင့်တယ် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းတို့
 လည်း ဖြစ်ပေါ်ရ၏။

သင်္ဃန်း၏ မျက်နှာတော်ကို
 ခိုး-ခိုး မှုးရင်း ကျွန်ုပ်တို့ဝယ်
 ဖြိုင်းထရဟော့ချေ၏။

သင်္ဃန်းသည် ပန်း-ကို လှန်ရွာမှ
 ခွဲစိတ်သက်၏။

ထို့ကြောင့် နေ့စဉ်ပင် ပန်းဆက်သရ
သော အပျိုတော်ကလေးမှ တစ်ဆင့်
မိမိ၏ ပန်းမားကိုလည်း ဟဲခေရန်
စည်းရုံးရ၏။

စောနန်းလေး...
ငါ့ပန်းတွေဟာ
သွားပါမကနော်
နော်...

ဟယ်... မြို့စာကြီး
ပန်းကအကုသုံး
၆၀၈.

လူများဟောဟယ်
ဒီပန်းရဖို့
ဟိုတောင်စွယ်
ပေါ်က ကျနေတဲ့
ခွယ်အိန်းတွေကို
ခိုခိုပြီး နှစ်စဉ်
တက်ဆုံးရတာ
ဟ...

ဟယ်...
ဒီမျောက်က
အကြီးကြီးပဲဟာ
ရောက်တော့ထီ
မှာအကုသုံး
ဆုံးပဲ

ထိုတောင်
စွယ်ထွတ်
ဖျားမှပန်း
ပြတ်မာဟ
ကို ခူးယူ
နိုင် နေမှာ
ထိုခေတ်
အခါတွင်
ကျွန်ုပ်တို့
ဟာ အခြား
လူတို့အား
ထင်။

အသုံးငှါ
ပထမိက ဆုံးနှင်းသည်

၃၁ လှပဆုံးပန်းလက်ဆောင်
 ကို ကိုင်ပြီး ပန်းဖြူဖြူတို့
 အိမ်ရှေ့ရောက်သော်ကွန်ပျံ
 ရင်ထဲတွင် ပန်းအဖို့ထူနေ
 သလား ဩဗျာပါးနဲ့နေပါ၏။
 “ဒိန်း... ဒိန်း... ဒိန်း...”
 <တွတ်ပီရင်ခွန်သံ>
 “ဟ... ဆရာတွတ်...
 သံစားချက်တွေကြားနေရဏယ်
 လော့... ဦး... လော့... ဦး...”
 “ရော့... ဗိုက်... ဗိုက်ကလေး
 ဒီပန်းယူထား...”
 “အို... ဆရာတွတ်နွယ်
 ဆရာတွတ် ကိုင်ထားမှ
 ပိုတင့်တယ်မှာပေါ့ဗျာ။
 စိတ်အေးအေး... ထားစမ်းပါ”

ဟာ၊ လှလှကံပါတဲ့ ပန်းပွင့်တွေ
ပန်းဖြင့် ဒီပန်းပွင့်မျိုးလောက်လှတာ
တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးသေးပါဘူးရှင်၊
ဦးကို ကျေးဇူး...

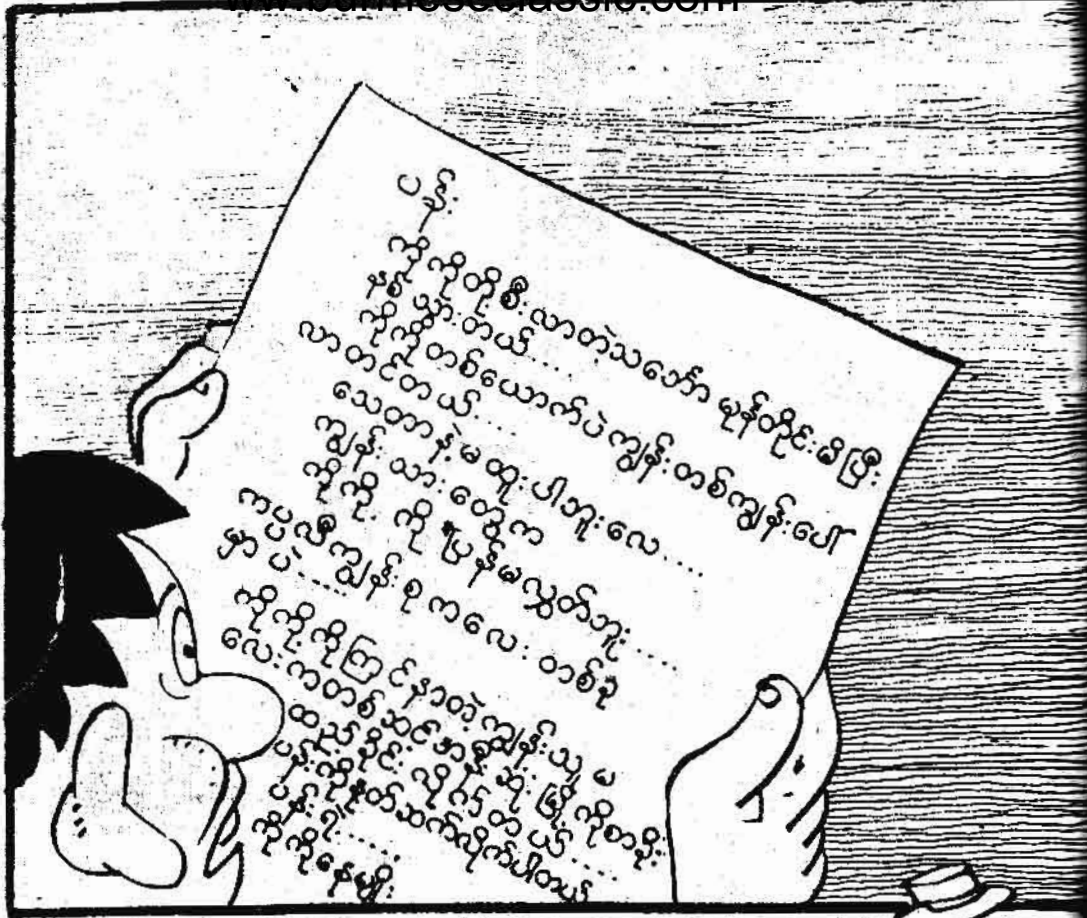
ဆရာတို့
တစ်ခုခုပြော
လေဟာ...
ဟုတ်...
.....
.....
.....
ဟုတ်...
.....
.....
ဟုတ်...
.....
.....

ပန်းတွေ ဒီပန်းပွင့်လေးတွေရတာ
အရမ်းတန်ဆွေးပြီ၊ လှလှကံပါတယ်၊
ဒီပန်းအမျိုးအစားကိုလည်း
မှတ်တမ်းပြုစုထားရမယ်။

ဟုတ်...
.....
.....
.....
ဟုတ်...
.....
.....

ဒါထက် နေပါဦး၊
ကိုနေမိဒါက ပင်လယ်ခရီး
ကကြောင့် ထွက်ခွာတာပဲ

အခု ခရီးသွား
ဝါသနာပါတယ်
ဦးရဲ...
ဦးရဲ

ပင်လယ်ခရီးက အပြန်မှာ
ပန်းရုံရာ ကြုံတိုင်း ရွာကလေးဆို
လှိုက်လာဖို့ ဆန်းဆို
ထားပြီး သား...

ဦးရဲ

ပန်းနဲ့ ကိုကို ဗျားက
တကယ့်အိမ်မှာကတည်းက
အစ်အေတုလေ...

ဇွန်

ပန်းဗြဲထဲမှ အပြန်လမ်း
သွယ် ကျွန်ုပ်အဖို့ ငွေးစ
ဈာပါတည်း။

အို...ဟို...ဟို...
နိနိ ကံမကောင်း
ပါလား...

မုန့်ဖို့ ကျွန်ုပ်က
ကို ထင်တယ်။

ဟယ်... ဒီပန်းတွေက လှလှိုက်တာပေးလှိုက်တာ၊
ဟဲ့စောနန်းရဲ့ ဒီပန်းပွင့်တွေက ဘယ်ကလေးလဲ
တင်တော်မူစမ်းပါဦး စောနန်းရဲ့..

မုန်ဟေ့ဟေ့... ထားရင်လဲနော်
သတိရင်လဲသေရဟေ့ဟေ့၊
အခုမပျော်နော်... အခုမပျော်နော်...
ဒီပန်းက... အခုမပျော်နော်...
မဟာတော်မူက... အခုမပျော်နော်...
အခုမပျော်နော်... အခုမပျော်နော်...
အခုမပျော်နော်... အခုမပျော်နော်...

၁၇၀

အလို့... မြို့စား... ကြီးမဟာတော်မူ...
အခု... အခု... အခု... အခု...
တွေက... အခုမပျော်နော်...
အခုမပျော်နော်... အခုမပျော်နော်...

သခင်မလေးသည် ပန်းများကို အဘကအဖာ
ပြုလှေးလိုက်၏။ စောနန်းက နို့အကြည့်ရင်း
ကြိတ်ပြိုင် ပြိုင်လိုက်သည်။

၁. ၃. ၄. ၅.
၀၀၀

ဇာခွန်တော်
ပါပါတယ်
သခင်မလေး.

အဖို့...
လျှောက်တင်ပါနဲ့
အိုး...အိုး...

နှမတော်...
မောင်တော်တော့နှမတော်ဆီ
အလာလမ်းခုံလတ်မှာ လူဆိုးတွေ
နဲ့တိုက်ခိုက်ရုံပြီး အင်အားမရှိ
အရေးနိမ့်သွားတယ်...
မောင်တော်တို့ကိုယ်လယ်ထဲက
ကပ္ပလီ ကျွမ်းစု ကလေးမှာ
ထားတယ်...
တံမတန်ရင်တော့
ပြန်ဆွဲကြတာပေါ့၊
နှမတော်...
သတိုးမဟာ
နေမျိုးသူရ
ကမ္ဘာ

အင်္ဂါ... ကိုယ်
 ကျားနည်းပါပေ
 မင်းကြီးမား

အင်္ဂါ... အင်္ဂါ
 ပါအင်္ဂါ... အင်္ဂါ
 မင်းမင်း

အင်္ဂါ... အင်္ဂါ... အင်္ဂါ...
 ကိုယ်... အင်္ဂါ... အင်္ဂါ...
 အင်္ဂါ... အင်္ဂါ... အင်္ဂါ...

အင်္ဂါ... အင်္ဂါ... အင်္ဂါ...
 အင်္ဂါ... အင်္ဂါ... အင်္ဂါ...
 အင်္ဂါ... အင်္ဂါ... အင်္ဂါ...

အို... သခင်မလေးဟေ့၊
 ကြောင်ကြဲ တော်မမှုဟန်နဲ့၊
 သခင်ကြီး သတိုးမဟာနေမင်း၊
 အရှင်အရှင် ကို ကျွန်တော်မီး၊
 အသက်နဲ့လဲပြီး ကယ်
 တင်ပါ့မယ်။

အို... ကြားရတာ
 အားရှိတော်မူပါပေ
 မြို့စား ကြီးရယ်...

သို့မဟုတ် ကျွန်ုပ်
 စံဖြင့် ရှာ အ
 ဆောင်တော် သို့
 အပြန် ကျွန်ုပ်
 တစ်သက် နှင့်
 တစ်ကိုယ် ကြိမ်
 ဖမ်းနည်း ဖွယ်
 ရှာ အဖြစ်မီး
 မကြုံတွေ့
 ခဲ့ရဖူးပါ
 ပေ။

အို... မီး... မီး...
 ဒီနေ့ ကံမ
 ကောင်းပါ
 ဟေ့...

ဟေ့...
 မြို့စား
 ကြီး သို့
 မဟေ့...

အသုံး ၅။

ကျွန်ုပ်တို့လိုက်ပါလျှင် သူတို့ကောင်းလေးဦး

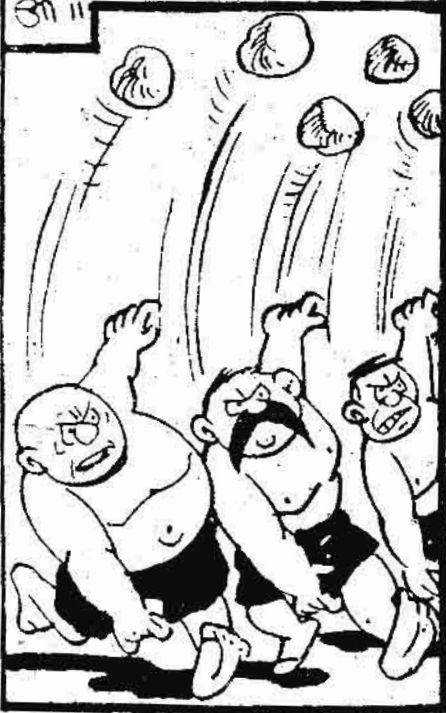

နှိုးထွက်ခွာရန် ကျွန်ုပ်
 တို့ ပြင်ဆင်ရအေးပြီ
 ကျွန်ုပ်နောက်သို့
 လိုက်ပါစွန့်စားလျှင်
 များ စာအင်းပေးဟာ
 ဟု ဆိုလေလျှင် စာအင်း
 ပေးသွင်းသူ ပုလဲမား
 မှ များပြားလှန်းစကား
 ကျွန်ုပ်တို့ မှာ စီစဉ်
 ရွေးချယ်ရပေတော့သလျှင်
 ထိုပုလဲရွေးချယ်ပွဲကို
 သူကြီးက ကျင်းပ
 ပေးသလျှင်။

ခပ်စာပြုပြင်ပွဲ ကျင်းပပေး
ဒါ။

ကျောက်ခဲတွေ နားချစ်များထိုးထား
ကျမည် ကျွင်းအုပ်မှ သွားစောင့်နေ
သူ၏ ဖြောင့်ချက်အရ ခဲတစ်လုံးသ
ကျွင်းစပ်ထိပင်မကျဘဲ နောက်ဘက်
တောအုပ်ကိုပါ ကျော်လွန် သွားကြ
သိရ၏။

ကျွန်ုပ်တို့မှာလည်း ငှက်တစ်ကောင်နှင့် များများ
လေသားမားမား မယုံမကြည်ဖြစ်ပြီး ထက်ကျောထမ်း
ကျေသဘော လိုက်လံ ဖြည့်ရှုရာ.....

တစ်နေရာအရောက်

အလို...
ရှောက်ကြည့်
လို့နဲ့နေတာ
ပါ..

ကျွန်မတို့ ခဏ်း ဘွားနေတုန်း
ကျွန်မယောက်ျားကို ဘယ်က
ရောက်လာမှန်း မသိတု့ ခဲတစ်လုံးက
လာမှန်တယ်ဟိုမှာ

အပျို...
ခဲမှူး ဆိုပါလား

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ခဏ်း ဘွားကို ပြုစုပြီး လျော်ကြေးငွေပေးပို့က်ရအုတ်

အံ့ရော...အံ့ရော... ခဲပစ်ပိဇ္ဇာ ခဲမှူးလျှော်...

ငှောက်တစ်ယောက်ကား
 ပန်းပဲဖိုတွင် ငယ်စဉ်ကတည်းက
 ယခုအခါ အစွမ်းအထိ တူ
 ထူခဲရသဖြင့် အပျဉ်းပင် နန်း
 မာတောင့်တင်းလှစွာဘေ
 “တလက်” အမည် ရှိသူ
 လူငယ်တစ်ဦးပင်တည်း။

ဟိုက်...
 ဗွီဗွီထဲက
 မာကြဲလှပီ

ဟိုက်

ဟိုက်!!!

အသုံးဝင်။

ကပ္ပလိကျွန်းမှ ကျွန်းစုလေးတစ်ကျွန်းသို့

ခရီးထွက်ဗွရန်
ဂုဏ်ကား ဘာစီစ
ထက် ဘာစီစခွီး
ကပ်လာခေပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ကို
ရွာလုံးကျွတ်ထွက်၍
နှုတ်ဆက်ကြသည်။
“ပန်းမြေမြေ...
တို့အားမယ်စိတ်ဖြာ
အာရုံပြုကွယ်မင်း
ကိုကို ကို တို့ဟာ
အောင်ကယ်တင်ခဲ့
ပါမယ်”

မိနပ်တွေ၊ ငါ့ဆီးထွက်ရမယ်၊
မင်းနဲ့ရဲရဲမယ်၊ ငါမကြာခင်
ပြန်လာပါ့မယ်...

ကျွန်ုပ်တို့ကလေး မိနပ်လည်း
ကျွန်ုပ်တို့ကားကို နားလည်လည်း
အလားသိတတ်ခြင်းစွာနော်။

ယင်းပြုစု... ကျွန်ုပ်တို့က
လေးကို ကျွန်ုပ်တို့အား ကျွန်ုပ်
ကိုယ်စားဆောင်ရွက်ပေးစေ
ခွင့်ပေးပါမယ်...

အို... ရပါတယ်နော်...
ပန်းဆေးရွက်ပေး
ပါ့မယ်၊ ခွေးလေးကအစ်
စရာလေးပါလား...

ဟိုက်... မသိဘူးဟေ့၊
မွေးတယ်၊ တူတူပီ
နဲ့ ကမ္ဘာမသိဘူးဟေ့

ကျွန်ုပ်ကိုယ်စား
နမ်း လိုက်ပါ

ထိုမြို့နယ်လေးတွင် လူအများစုမှာ ထိုင်းလေးသားများ
 ဖြစ်ကြ၏။ ထိုပြင် ဝါရပ်လူမျိုးများ၊ အိန္ဒိယ နွယ်ဖူးတို့
 ကိုလည်း အများအပြား တွေ့ရ၏။
 ကျွန်ုပ်တို့ လောကီစိတ်ကူးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ မြို့လူများ
 မှာ ကမ္ဘာထူးခြားမှု မပြခဲ့ပါပေ။
 သူတို့ မြို့နယ်လေး၌ ထိုင်းလူမျိုးများ တွေ့ရ
 သောကြောင့် အလွန်တရားများ ပြားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေ
 မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ကူးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လူတို့
 ကား တွေ့ရလည်းကောင်း ကျုပ်လုပ်ကမ်းစပ်မြို့နယ်လေးမှ
 အများအပြား လူတို့ တွေ့ရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တပုဂံစားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှိ ဖိနောက်စား
သောက်ပြုခဲ့ပါ။

စားသောက်ပြီးစီးသော် ကျွန်ုပ်တို့သည်
ရွာခင်းစဉ်ကို စုံစမ်းရသေး၏။

စားပွဲထိုးကလေးများမကောင်းဆိုးဝါးနှင့်တွေ့ရသကဲ့သို့ ငြင်းခွာ တုန်လှုပ်သွား
၏။ ဆူညံနေသော တစ်ဆိုင်လုံးမှ အသံထပ်များသည့်လည်း ဂုတ်ချွန်
ပင်တိုက်ဆိတ်သွားပြီး အားလုံးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ပိုင်းဆီသို့သာ အကရုံ
ပြုကြတော့
၏။

စားပွဲထိုးကလေးမှာ နောက်သို့ အလျင်
စလို ဆုတ်ခွာသွားရာ ကျွန်ုပ်ကထက်
သူ့လက်မောင်းကို မေးဆွဲထားလိုက်
ရအောင်ပင်။

နော်ဒိုးကွဲ၊ အိမ်ကွန်းစု
လို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ မင်းတို့တွေ
က ဘာဖြစ်လို့ ထူးထူးခြား
ခြား ဖြစ်သွားရတာလဲ...

ဟို...ဟို...ဟို... အိန္ဒိယကုန်းကို ဘယ်သူမှ
မသွားရဲကြပါဘူးဆိုတာ မျက်စိလည်
လမ်းမှားရောက်သွားရင်တောင်
ပြန်လမ်းမရှိပါဘူး အန္တဂျယ်
သိပ်မှားတယ်။

ဟင်... ဘယ်လို
အန္တဂျယ်တွေ
တုန်း...

သားရဲတိုရဲတုန်းတွေပေါ့ဗျာ။ သေးစွာ
နေတဲသားရဲတွေပေါ့။ ပြီးတော့ကုန်းရဲ
အလယ်ပိုင်းမှာလဲ ဂိုဏ်းတိုကုန်းသားတွေ
ရှိတယ် ဆိုပဲ

ထိုစားပွဲထိုးလေးထံမှ
ထိုထက်ပို၍ ဘာမှ
သိရမည် မထင်ပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ ထိုဆိုင်ကလေးမှ ထွက်ခွာခဲ့၏။ လူများသည်
ကျွန်ုပ်တို့ကို အထူးအဆန်းသဖွယ်ကြည့်ရှုနေကြပြီဟော
သည်တကား။

နောက်ဆုံးတွင် လမ်းပြုနှစ်ယောက်ကို ကံအားလျော်စွာဖြင့်ရရှိ
ခဲ့ပေသည်။ စွန်ဗလူးနှင့်မိတ်အိအားတို့တို့ငှားရင်းနှား နှစ်ယောက်
ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကား စစ်ကောင်ထွက်များမှို့သေမထူး
နေမထူးဖြစ်ကြပြီ။ စွန်စားလျိုသော လူငယ်များဖြစ်ကြပေသည်။

ဝေဖန်ရေး-တစ်ယောက်
တစ်ကောင်ထွက်မှု

ဟန်
တစ်မျိုး
ပါလား

အိဒီ ကျွန်းမှာ ဘားရဲတိုရ်တွေ့တွေ့ မောပျားတယ်ဆိုတာ
မုန့်ပါတယ်၊ ဘေးကံပျက်လို့ အိဒီကျွန်း ခေါ်ရောက်ဘူး
တဲ လူတွေဟာ ဘားရဲတိုရ်တွေ့တွေ့ရဲ အိဒီကျွန်းအိဒီ
ကျွန်းခေါ်မှာ လူပျိုတိုက်နေထိုင်တဲ ကျွန်းဘာတွေရဲ
အိဒီကျွန်းနဲ့ ပြန်မလာနိုင်တော့ပါဘူး။

ဟာ...
ဒါဆို ကိုနေမီးတော
အဘက်နဲ့ကိုယ်အိုးစားမား
ကိုနေပလာ
အာတုတ်

အိုး တွေးကြည့်ဖို့
ဘယ်ရဲမှာလဲကွာ၊
ပြေးကြည့်ဖို့
သိရဲမှာပဲ

အိုးကြီး ဂရုတစိုက် ပုလင်းခေါင်းတစ်ခွက် ကျွန်ုပ်တို့
ပင်လယ်ထဲမှာ ဆို တိုတိုတစ်ခွက် ရွက်ပျံအိတ်အိတ်
ကျွန်ုပ်တို့အားဖြင့်

ဒီတော့ လမ်းမပြင် ကမ်းမပြင်နေဘူးဘူး ဘေးကင်းစွာ ခြားခွာခဲ့ရပြီ။
 ပင်လယ်အလယ်မှာ အပူပိုင်း ငြီးငွေ့ ဖွယ်တူကောင်း၏။ ထွက်စ
 က ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ ပါလာခဲ့တာ ပင်လယ်စင်ရော်တို့နှင့်
 လည်း စုပ်စမြုပ်စိ ရောက်ကွယ်ခဲ့ရပြီ။ ဝံ့ဖူး၏ အပင်ကြီး
 ဖြင့် မာစီမာစီဆိုတာ သိချင်း-သံစွန်မပျားနှင့် မတ်အီဆား၏
 တိုင်းရင်းသားဘာသာဖြင့် စကားသုံးခု ပြောဆိုသံ၊ မတုအ
 တုနေ လေ့စားနှင့် ကြားရိုး၏ မကြာခင် ပြင်းခုန်တော်မာစီသံ၊
 အမြင်ပျက် ပျက်ပြား အိပ်စက်တတ်တာ တစ်ကြိမ်၏ရောက်သံ
 တို့သည် အပျင်ဖြေစရာ ဖြစ်၏။

ကျွန်းကလေးသို့ စစ်ချီခဲ့သော ဘုရင့်ရေတပ်
 မဝေဟ်သုဉ်ကာ၊ ကြီးကျယ်ခန်းနားလှစွာ၏။ တံပိုး ခရုသံ
 တို့ ဆူညံနေ၏။ အောင်လံတို့ကာ၊ လေဝယ် ကြွားတလှည့်
 ရေနေသုဉ်။ ဘုရင့်ရေတပ်မဝေဟ်ကို 'အုပ်ချုပ်ခဲ့သူကာ၊
 ကျွန်ုပ် စစ်သူကြီး မဟာတွတ်ပီ ဖြစ်ပေသတည်း။

လေးဦးမှနေ၍ ကျွန်ုပ်သည်
ခပ်လေး ခပ်စိတ်တို့ဖြင့်
တက်ကြွခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်စစ်ထွက်ကနဦး တဖြူဖြူအ
မှာတော်ပင်လျှင်သည် သဘင်မ
လေး ပန်းဖြူဖြူ၏ မျက်နှာတော်
လေးသည် ကျွန်ုပ် မျက်ဝန်းမှ မ
ထွက်ပါပေ။

မောင်တော်ကို
အတိကျတင်
ခဲ့ပါလော့...

ထိုအခိုက် မမှော်လင်လော့ဖြစ်
လှတစ်ခု ပြစ်ပေါ်ခဲ့ရသည်။
ဂွက်ကြိုးသည် လေအာစံမခံနိုင်
ဘဲ ထောင်း ခဲ နဲ့ ပြတ်သွားကာ
ကျွန်ုပ်ကို ထင်းစွာ ချိတ်ခတ်
မိခြင်းပင်တည်း။

ဟ... ..
ရေထဲပြုတ်ကုဗြီ
လုပ်ကြပါဦး။

ပင်လယ်ရေ၏ အေးစက်ထုံကုန်မှုကို ရုတ်တရက် ခံစားလိုက်ရစဉ်

ဟာ... ဆရာထွတ်
ရေထဲမြတ်ကျသွား
ပမော့သမျှ
ပါဦး.....

မဝင်အိအားက ဤကုန်းပစ်ပေး၏။

ဟာ... ဆရာထွတ်
မြင်အောင်
ပါဦး

ကုန်ပုံ ဤကုန်းကို ကိုင်ရုံဖြင့်
ပေး မြန်ရောက်လေဟန် မော
လှန်း-ရှ် မျက်နှာပေပြီ။

ဗဟု...
ဗဟု...

အရာတုတ်၊ ဘယ်နှယ်
ရေထဲမြင့်ကျသွားရတာလဲ၊
ငိုက်လို့လား

ဟဲ့ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...
ဤစိတ်ကူးတွေ
ကလေးငယ်က ဖြိုခွဲစွဲစွဲ မဟာ
ပျက်စီးစွဲ ရောက်သွားလို့...
ဟဲ့... ဟဲ့... ဟဲ့...

ကျတော့
နဲ့... ဘေး

ကျွန်ုပ်အကြောင်း သိရော ဗိုက်ကလေးက အာ အန်လှည့်ထွက်
သွားဇိ။ ဝါဒါးလူများကား အပြစ်မှန်ကို မသိကြပါလေ။

အသုံးစု။

ကျွန်းစုလေးမှ အဖွဲ့ရှာဖွေ

ကျွန်တို့တို့အဖွဲ့မှာ အဖွဲ့ဝင်များအား အသုံးစုအဖွဲ့ဝင်
 ဝယ် အသုံးစုအဖွဲ့ဝင် မှုပေးပေး ပြင်ဆင်ပေးပေး ကျွန်းစုအဖွဲ့ဝင်
 လေး တစ်ခုကို စွန့်ခွာပေးပေး လက်ဆွဲပေးပေး.....
 “မေ့... ပြင်ဆင်ပေးပေး အဖွဲ့ ကျွန်းစုအဖွဲ့ဝင်
 ထားပေးပေးပါ။” မတ်အဖွဲ့ဝင်ကလည်း မှတ်ပေးပေးပေးပေးပေးပေး
 ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့မှာလည်း ရက်လေးမျှသာစွာ ပင်လယ်ခရီးကို
ဝတ်ဆင်ဆွဲချော် ပျင်းရိခြင်းနှင့် နေ့ခင်းရေမှ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ဖြစ်တဖြည်း ဝတ်ဆင်စား ထက်ဆန်မာဖြူပေမည်။

တစ်ဝတစ်ဝနှင့် ကျွန်းတန်းက
လေးမဲ့မဲ့မှာ ပါပြန်မလဲအေးပြီ။

ဟာ... ဟိုမှာကလေးက
တစ်ဝင်းစဉ်း လှုပ်ကောင်း
တွေဝေကတော်ကန်မှတစ်
ဆင့်ထား

အနီးကပ်ရောက်သော် များ
သဘောတူ၍ ကျွန်သား များ ပါ
ကြောင်း သိရမေပြီ။

ကျွန်သား တို့ ဝန်တိုးထားသော
သဘောကား ထူးဆန်းလှသော

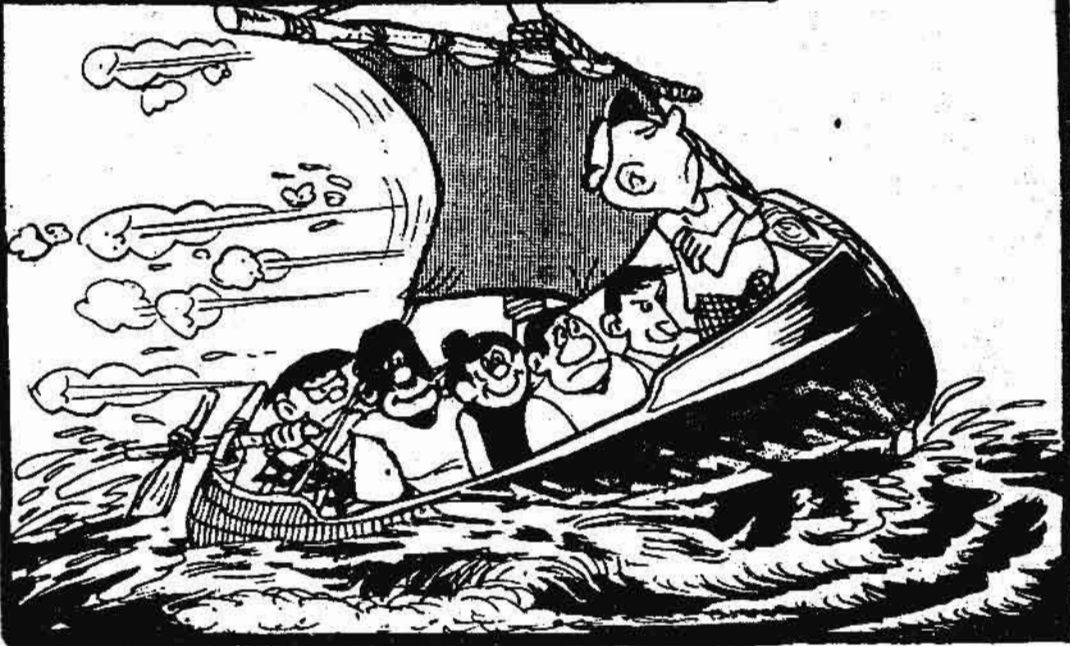

သို့ဖြင့်။ ဘယ်ငါးမိနစ်ခန့်
အကြာဝယ် သူတို့ကို ကျ်
ပုံစံဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အား
ကောင်းမွန်က ထားရစ်
ခဲ့သောပြီ။

သဘောပါ ပြုပြင်ခဲ့တယ်ဟု
ပါ...

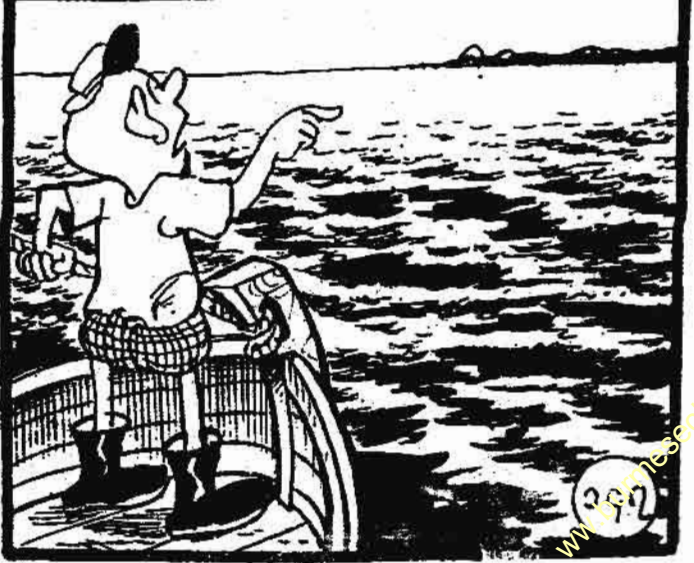
ကျွန်းတန်းကို ပြင်ဆင်ရန်အတွက် ဝန်ထမ်းများကို ခေါ်ဆောင်ရန်
ရက်အတော်ကြာ ပူးတွဲရမည့်အခါ သာမန်ပင်။

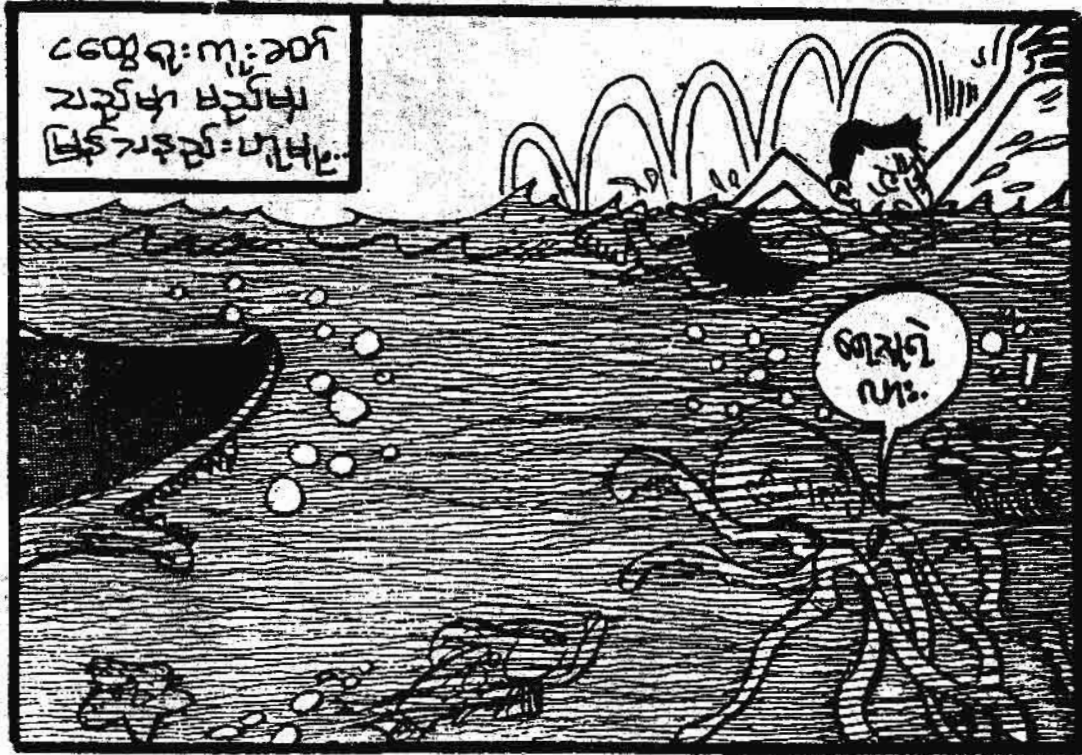

ဟင်... ဟိုမှာ
ရန်သူတွေထစ်စင်း
ထဲထဲ ထဲထဲထဲ
ပျား... ပြေး... ပြေး
ဗဟို...

ကျွန်းသား ဖျာထစ်စင်းသည့် ကျွန်း
သို့ သို့ အပူငွေ အမြန် ဂျော်ခတ်သွားသည့်ကို
ကျွန်ုပ်၏ မှန်ကိုလူးမပျံ့သော မျက်စိနှင့်
ထုတ်ပစ်ရန်ပင်။

ကောက်ဆောင်ထုတ်ဝေရေး ကမ်းခြေမှ ဝါတ်ဝါတ်လှေကို ဖာ
 လှိုက်၏။ လှိုင်းများ မလာရောက်နိုင်ကြသဖြင့် ကျွန်းသားများက
 အစောင့်အထားခြင်းလည်း မရှိပါချေ။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ကျွန်းပေါ်သို့ သက်သွင်း ဗဟိုကရဲကြီးပေး။
အဘယ်ကြောင့် သို့သော် သားရဲတိုရဲများ၏ ဟိန်းပေတက်
သံကို ဗဟိုကရဲကြီး ဖြားနေရခြင်း ကြောင့်ပါတည်း။

လှေကို ကျောက်ဆောင်ကြားတွင် ဝှက်ထားလိုက်ပြီး ကမ်းစပ်သစ်
အုပ်ဆိုသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဝက်ကျောက် ပုန်းအောင်းလိုက်ကြပါသည်။ ကျွန်
သားများ နေသော နေရာကား ဘယ်နေရာတွင်မသိ။

ခါး

ဟ. မြေကြီး
သတိထားဟေ့

ကျွန်ုပ်တို့မှာ စမ်းတဝါးတီး
ပုန်းလျှိုးကျယ်လျှိုး သွားရင်းဖြင့်
နေထိုင်ဖွယ်ကုန်ပုန်းခဲချေပြီ။

ထစ်ချိန်ဝယ် ကျွန်ုပ်တို့သည်
သစ်ကိုင်းမက... ဂျပ်ထွေးပေ့ပျီ
လှဘော နွယ်ဒါန်းတို့ကိုတိုးဆွဲ
ဖြတ်သန်းရင်း ဘူးခဲ နဲ ခုန်
ဆိုင်တွေ လျှိုက်ရသည်က...

တိုးဝင်ခဲ့ရုံမှတစ်ဆင့် ဘုရားရှင်တို့၏ ခုခံမှုကို ခြေထောက်ပြေးဝေးထွက်ပြန်ရန်
အားလုံး ဖြစ်ခဲ့ခြင်း။ ကျားကား ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန်များကို ချစ်မိမိဖြင့်
ဖြို။

ကျွန်ုပ်တို့အား ခုခံမှုကို ခြေထောက်ပြေးဝေးထွက်ပြန်ရန်
အားလုံး ဖြစ်ခဲ့ခြင်း။ ကျားကား ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန်များကို ချစ်မိမိဖြင့်
ဖြို။

ကျားကား
စိတ်ပျက်လက်ပျက်
ပြန်လည်ထွက်ခွာ
ခဲ့ရခြင်း။

နေမင်းသည်
ရဲရဲနီသော
အဆင်းသည်
ဖြင့် ပင်လယ်
ဖြင့် တွင်းနို့
ပြုတ်ကုသ
အဖြစ်။

တောင်! ကျွန်းသားတွေ
ကြားနားခိုး လို့ သေနေ
မင်းရဲလို့ပေါ့ကွာ!

ကျွန်ုပ်တို့ မှာလည်း သစ်
ပင်ပေါ်မှ နေရာ တစ်
ပေမာန်မှ ပင်ပင်ရဲကြ
ကြတော့ပြန်

မပြစ်ဘူးဟေ့.
ဒီကားက တို့ကို
နောက်ပေးခဲ သို့က်
နေဦးတော့မှာပဲ.
ဘယ်လိုခွင့်ကြမှာ

တစ်ခုလုံး
စဉ်းစားရုံမှ
ကျွန်ုပ်တို့
တစ်ခု ရရှိ
ခဲ့ပေသော်။

လင်းကားကြီးတို့ အကောင်အထည်ဖော်ကြ၏။ တစ်ခု
ခုတို့ ကျင်းကြီးတစ်ခုကို အပြန်တူးယူကြ၏။

ကျင်းတူးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့ သစ်ပင်တောတို့ ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ဆို
နေခဲ့ကြပေသော်။

ကျောင့်နီပါလူတော် မနေ့က ကားကြီး ဖြန်ချောက်လာ သန့်ကိုတွေ့
ရ၏။

ကျား အနီး ရောက်လာတော် ဩဇာရိုး
က ဖတ်ခ နဲ့ သန့်ဆင်းလျှက်သန့်။

ကျားသန့် ရုတ်တရက် ဩဇာရိုးကို
မြင်လျှင် ပျော်ရွှင်သွားရမည်။
အားကုန် ပြေးလျှက်တော့သန့်။

အပြေးဆန်ပါမိန်
ကြာရိုးမှာ.....

ဟဟ...ဟဟ...ဟဟ...
ကျားပြေးတာဟဟဟဟဟ
အဟဟ...အဟဟ...

ကျွန်ုပ်တို့
သတိမမတ်
ခွာနေရာ
အရောက်တို့
ကျွန်ုပ်တို့
အသင့်ပျ
ထားပေး
ခွယ်ကြီးကို
မဟိုက်ခါ။

ဟိုက်...
ဒါ့ကိုထောင်ခွာရက်
ဆင်ကြတာကို...အိ
ကျွမ်းပစ်ပဟ.

မှတ်ပဟ...
တို့ကိုတစ်ခုလုံး
ဒုက္ခပေးတို့
တောင်

ကျားကြီးသန်
ကျွန်ုပ်တို့ တို့
ထားပေး ကျွ
ကြီးထဲခွဲကျ
ဟဟဟဟ ကျွန်
တို့အားလုံးလုံး
သစ်ပင်ပေးပွ
ပုန်အားရောက်
ပို့ကြခါ။

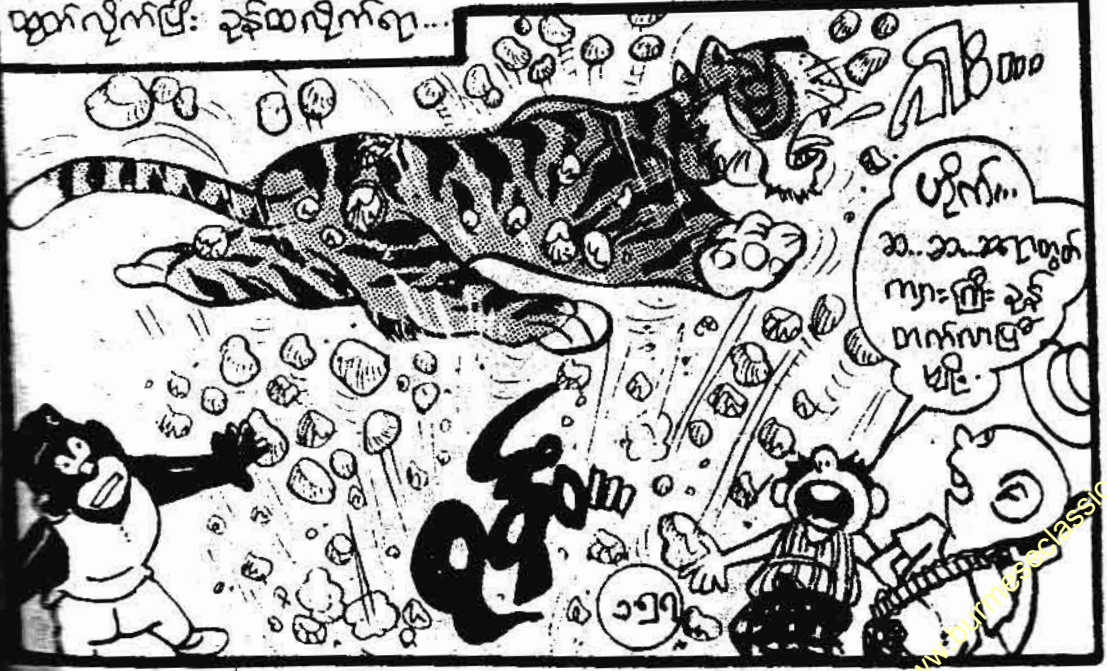

ဖို့ဟေ... ဖို့ဟေ
မြေဖို... သတိပြု

ဟေမှ
ဟေမှ

ကျွန်ုပ်တို့ လူအားဖြင့်
ကျားကို မြေဖိုသတိပြုရန်

အိုဟေ ကျွန်ုပ်တို့ တွက်ကိန်းများပါစေချင်သည်။ ကျားသည် အလွန်တောင့်
 အားသည်ဟော တိကျစွာမျိုးပါတည်း။ ဤသမ္မာ အ.ခွန်အားကို ချစ်
 ထွက်လိုက်ပြီ။ ခုန်ထလိုက်ရ...

ဟိုက်...
 အ... အ... အ...
 ကျားကြီး ခုန်
 တက်လာပြီ
 မျိုး

ဟေမှ

ဟေမှ

ကျားကြီးသည် ဂေဗုဒ္ဓ၏ အဆုတ်ဖြောက်တက်သွားပြီး ဂေဗုဒ္ဓသည် ဖြင့်ကျ
သည်မှာ အလွန်တရာ လှုပ်လှုပ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးထွက်ပေး
ပေးနေကြ၏။

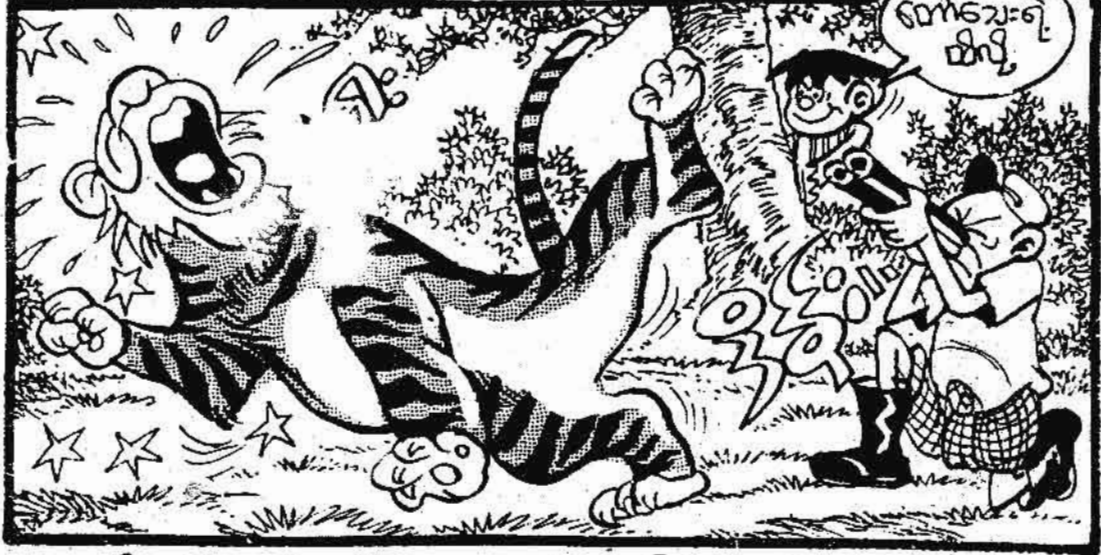

အားက:

လျှင်ဖြင့်သောအဖျင့်ဖြင့် ကျားကြီးမှာတစ်နှိပ်တိုးပင် အနီးကပ်သို့
လူ ဇွန်မလုံးကို ခုန်ခါလိုက်ရာ ဇွန်မလုံးမှာ ကျားကြီး၏ အစွယ်
မွေးမွေးကြားတို့ စုတ်ချည်းပင် အသက်ထွက်ရအောင်တော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဖြောင့်နေဘဲ။ ကျားကြီးသည် နောက်လူတစ်ယောက်ကို
ဖန်ဖန် ပြင်ဆင်တော့ရာ ကျွန်ုပ်မှာလည်း သတိပြန်ထင်လာပြီး မနေ
သာတော့ဘဲဖြင့် နှစ်လုံးပြု၊ ခေ့နတ်ဖြင့် ကျားကြီး၏ ဦးနှောက်
တည့်တည့်ကို ချိန်ချယ် ပစ်ခတ် လျက်ရောက်တော့သည်။

တော်သေးရဲ့
ထိလို့

ကျားကြီး၏ ဝေါင်းမှ ဦးနှောက်ဖြူဖြူများ
ပြန်ကျသွားပြီး ဒီဗိုလ်ချုပ်ရောက်တော့သည်။

ဟ... အခု
တုတ်... ကိုမှာ
ကြည့်ခန်း

စွန်မလူ့ ဒါတုတ်
ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်
မကောင်းခြင်း
ကြီးစွာဖြင့်ကောင်း
မုန်တူပြေပြေပဲ
ပေးသည်။

www.burmeseclassic.com

ဧည့်သည်များ လွတ်လပ်မှုပေးရန်။ ကျွန်ုပ်တို့ အချင်းချင်း ချစ်ရအောင်။
အကြီးအကဲက အမိန့်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ကား ကိုယ့် ကျိန်ဆီဖြင့်
ပေးရမည်။

ဟေ့...
ကျွန်...
ကျွန်...

မလှစေနှင့်...
မလှစေနှင့်...

ဝစ်ကတဘုင်နာပင် ကျွန်ုပ်တို့နာကျန်းသားများအလယ်သို့ ရောက်ရှိသွား
ချေပြီ။

ကျန်းသားများသည် ကျားကြီးကို
ကြည့်ပြီး ဦးနှောက်ပွင့်ထွက်နေပုံ
ကို အဖုန်တံလှပ အံ့ဩနေကြ၏။

ထို့နောက် ဗလကြီးထံမှ တူကြီးကို
ခါမ်းဆည်းလျက်ကြသည်။

နတ်လက်တွင်းမှ နတ်ရုပ်ပျားကိုမူ
ရင်ကွဲသာ ဖြည့်ပြီး မသိမ်းဆည်းသူ
ကျွန်ုပ်တို့မှာ အံ့ဩရံ့စွဲ၏။

နောက်မှ ကျွန်ုပ်တို့ပေးမိ၏
သူတို့ကားကျွန်းသားများ ဖြစ်
ဤ သေနတ်ကို မဖြင့်ဖူး
ကြည့်မိပင်တည်း။

ဟဲ့!
ဆရာတို့
ရှိုးသွားပ
ဟား

ကျား နို့စီးပွင့်သွားတဟဟ
သလက်စိုက် တုနဲ့ ထုလုပ်လို့ဖို့
ထင်တယ်...
ဟား ဟား ဟား

ကျွန်ုပ်မှာ သဘောကျလွန်း
သဖြင့် သတိလက်လွတ်ရန်
အမိလေရာ ကျွန်ုပ်ကို ပြီး
တူးပို့တဲ ပုသိန်ဖြည့်ကြ
တော်၏။

သစ်တော
ကျောက်
နားစွာ ဖြ
ပြီးတော်

ဟင်!
သော့ထွတ်
ရှားသွားပ
လား

လောက်ကဲ့သို့ကြီးကြားတူဘက်လည်းကြာ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကိုတွေ့
၍ ခေါ်ခေါ်မိခင်လည်း မည်သည့်အသံ ကြီးမားသည့်
မသိသည့်ကြွလာတာ။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း လေးနက်ကို တွတ်
ကောက်သဘောမျိုး ပြုလုပ်လာခဲ့ပေသည်။

သစ်တောအုပ်များ
ကျောက်တောင်များကို
မီးခွာ ဖြတ်ကျော်ခဲ့
ဖူးတော်...

ဘူး ခန့် တွေ့လျက်တည်းက သူတို့
ကမ္ဘာပါတည်း။

ကွန်-ဖြူကျယ်မှ တိုင်တစ်တိုင်တွင် လူငယ်တစ်ဦးကို ချမ်းမြောက်စွာ
ထား၏။ ထိုလူငယ်သည် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဖြစ်လေ့ရှိမားရွာ အား
တက်စေသည်။

နေမျိုးဆိုတာ
မောင်ရင့်ကား

ဗဟ...ကျ...
ကျ...ကျွန်တော်
နာမည် သိ
နေတယ်

ဒါပေါ့...ကျွန်ုပ်တို့က ပန်းပြင်
အတွက် မောင်ရင့်ကို လာကယ်တာ

ပင်... ပန်းကလေးကလေးနဲ့
ဒါ... ဝမ်းသာလို့ကတော့...

ကျွန်းသားများသည် ထပ်မံရောက်ရှိလာကြပြန်၏။
ကျွန်ုပ်တို့ကို အထူးအဆန်းသဖွယ်ကြည့်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်မှာ တွေးစဉ်း နှင့်ပင် ဩက်ဆီ
မေး ညှင်း မှား ထရ၏။ မျက်ကလေး
မျက်နှာကား ဆိုး ဂွက်ပမာတဘက်စွာ
ပြီ။

ကျွန်ုပ်တို့ ခုတ် နှုတ်ကောင်
မား မှားကား အား မတန်ကြဘဲ
မာန်လျှော့ ဂရုစားပါ။ သံမဏိ
စိတ်ဓာတ်ကား နှုတ် မျက်နှာ
တွင် လောလျှော့ လှပေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ နောက်ဆုံးမှ ဤ ချစ်ခြင်း မှား နှုတ် အတွက် ကဆုံး
ခြင်း ပင်။ ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်နှောင်နှောင် ချစ်ကြ ဘေးတွင် ချထား ဘေး နှစ်
လုံး ပြား ချို့ ဝါဇ်ပောက်က အထူး အဆန်း ဘဝယ် ကိုင်တွယ် ဖြည့် ချ၏။

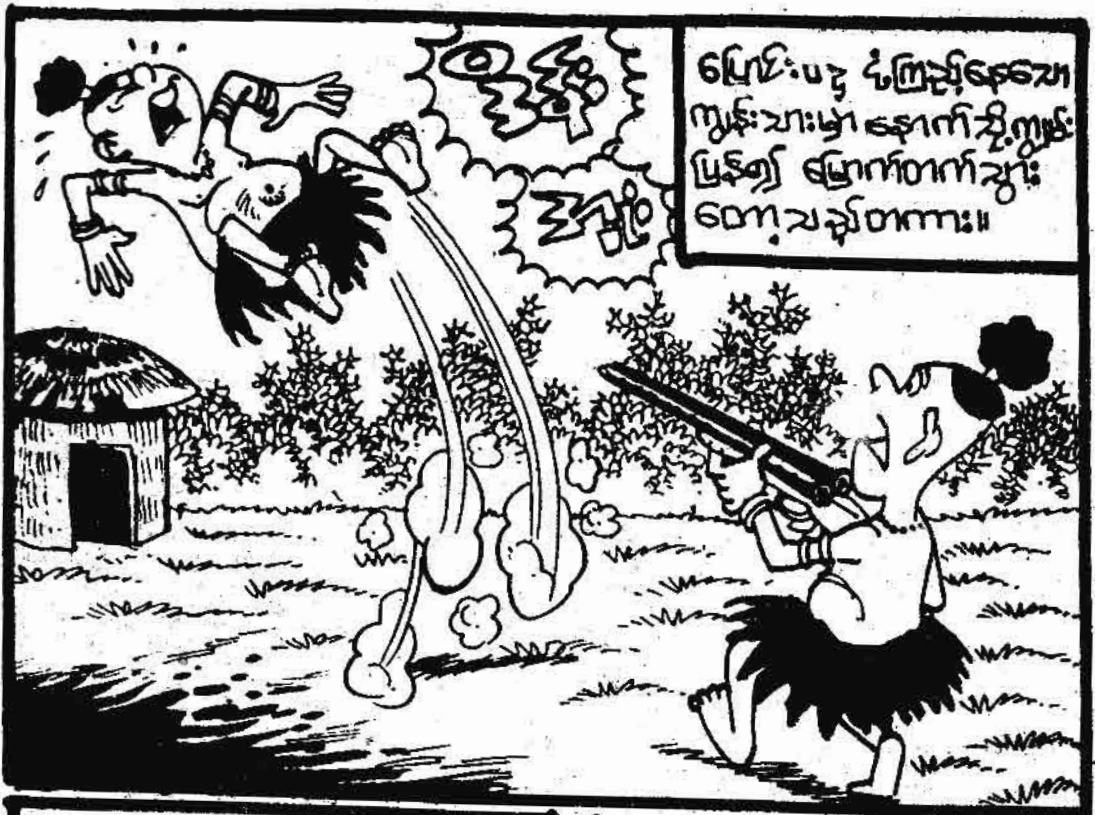

ကျွန်းဘဝတစ်ယောက်သည် သေနတ်ပြောင်စထိ၍ ခေါင်းကြည့်၏။
ကျွန်တစ်ယောက်က သေနတ်ဒေကို ကိုင်တွယ်ပွတ်သပ်နေ၏။

ထိုအခိုက် ဒေဘက်မှ ကျွန်းဘားမှ
သေနတ်ပွတ်ကို တွေ့၍ အကြောက်ရှိ၍ ပြေးလာ၏။

ပြေးပု ငိုကြွေးနေသော
 ကျွန်းသားမေးနောက်သို့ကျွန်း
 ပြန်၍ မြောက်တက်သွား
 တော့သန့်တကား။

သေနတ်သပုတ်ကို ဆွဲမိသောကျွန်း
 သား သန့်လည်း သေနတ်ကိုပစ်၍
 ၍ ကြောက်ပန်တကြား ထွက်ပြေး
 တော့သန့်။

ဦးခေါင်းပွင့်ထွက်သွားသောကျွန်းသား
 သန့် ကျွန်းသားခေါ်စေအနီးမှ
 ပစ်ပဲကု၏။ ကျွန်းသားမေးသန့်
 နောက်သို့ ရှေ့သွားကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့များက အတုတိုက်မတတ် လျင်မြန် မိမိတို့တော့သည်။

အတန်ကြာမှ အကြီးအကဲ သည်
 ယမ်း၆ တာလူလူထဲနေဘေးဘေး
 နတ်အနီးသို့ မရောက် ကပ်လာပြီး
 ကြည့်၏။

သတိထားကြည့်ပြီး အခြေအနေ
 မထူးခြားဘော် ပြောင်းဝန်းသို့
 ဘေးအကြည့်ရန် မျက်နှာကို
 တဖြည်းဖြည်း ကပ်ကြည့်ရာ
 ပြောင်းဝန်း မျက်နှာရောက်
 ရာလျှင်...

ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ထဲမှ ဗဟိုကြီး ဆိုသူဟာ
နောက်ခံစိတ်ကို မပျံ့နှံ့မှု မ
ထိန်းချုပ်နိုင်တော့ဘဲဖြင့် ကျယ်
တောင်ရွာ အော်ဟစ်ပျိုက်ရ...

ရယ်ခင်စိတ်ကို မပျံ့နှံ့စေနိုင်တော့ဘဲဖြင့် ကျယ်
တို့အဖွဲ့ဟာ အားပေးတရ ရယ်ဟောရော...

သူ့အဖွဲ့
အဖွဲ့ထက်သူ
ပြီး ကျွန်ုပ်တို့
ဟာရယ်ရို အကြီး
အကျယ်ကြိုမီးပေး
ပါတော့မယ်။

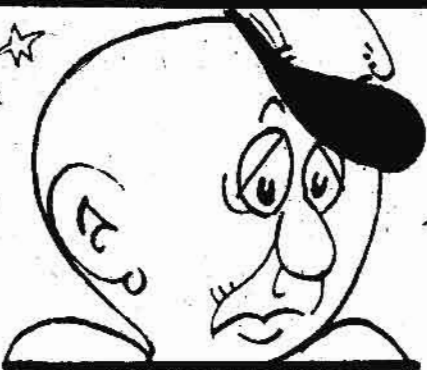
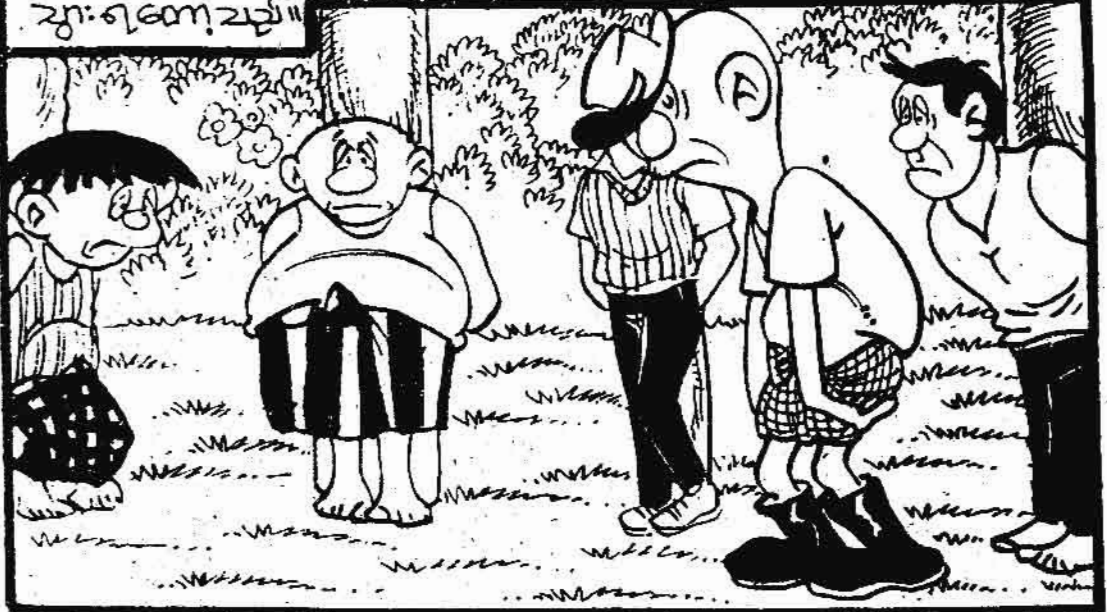
မဝင်အိသားက
ဘာဘာပြန်ပေးရင်။

အပြောတာက
အင်တို့က မော်ဆရာတွေပဲတဲ့။
အင်တို့ရဲ့ တန်ခိုးက ခွဲ ဖြဲနဲ့ တွက်ခေါင်းသတန်
အရာပေးထိကနေ ငြင်းတန်တဲ့ တွန်းအားတစ်ခု ဖြစ်တို
ပြီ။ အုဝပည့်ကို သတ်လိုက်တာပဲတဲ့။ ပုတီးပောက်
ကို တန်ခိုးနဲ့ ခေခေခိုင်ခိုင် ပြန်ရှင်ဖို့လဲ တန်ခိုးနဲ့
ပုတ်ခွံနဲ့မှာပဲတဲ့။ «အိတော့ အုဝပည့်ကို ပြန်အေး
ပျက်ပေးစ။» အံ့ရက် အခိုင်ပေးမယ်။
အေး ပုတ်ခွံပေးရင်တော့ အင်တို့
မဟုတ်ဘူး မုတ်ဟုတ် သို့တာပဲ။

ဘုရား
ကယ်တော်မူပါ။

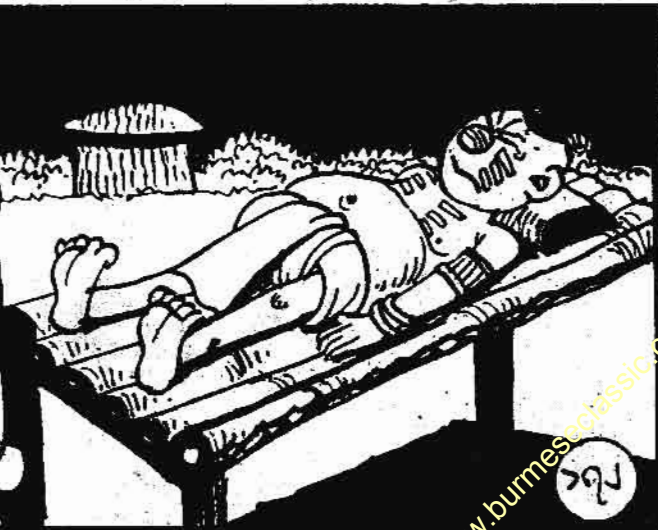

မဝ်အီဆာ: စကားဆုံးသော် ကျွန်ုပ်တို့မှာ အားလုံး အရပ်ကင်းပြန် ဖြစ်
သွားရတော့သည်။

ကျွန်းသားများကား
ကျွန်ုပ်တို့ကို တန်ခိုး
ကျွန်ုပ်တို့၏အား
ဟု ယူဆကြပေပြီ။
မှန်သော်လည်း
အတင်တော်တော်ပင်။

သေနတ်မှန်သွားသော
ကျွန်းသားကို မျက်နှာဖြူ
အလှအပများ လိမ်း
ခြယ်၍ ဝတ်စကား
စားလှများ ဝတ်ဆင်ပေး
ပြီး ကျွန်းပြင်ကျယ်
တွင် စီမံဆောင်ရွက်ကာ
တင်ထားကြ၏။

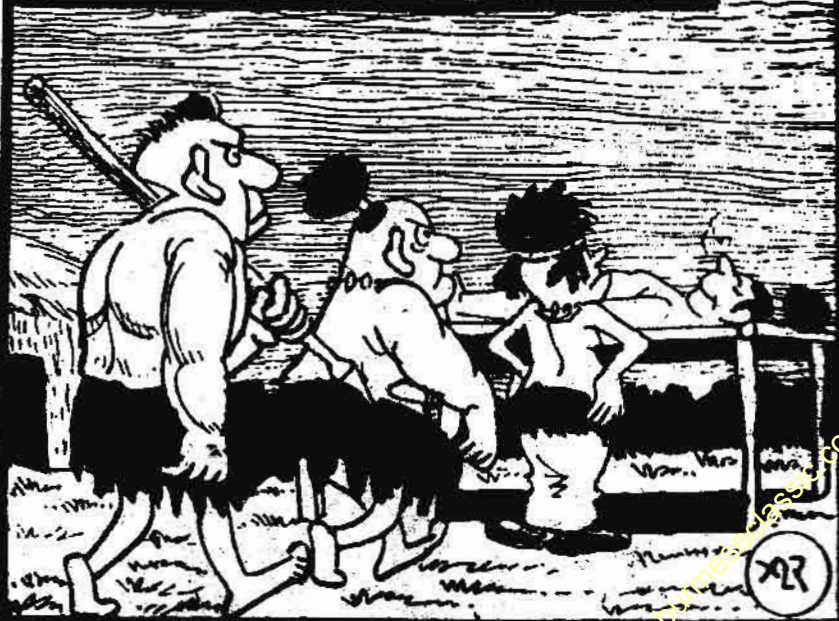
ကျွန်ုပ်တို့အားကျွန်းကျွန်းတစ်ခုစီ
အစားအစာအဖွဲ့အစည်းတို့ကို
မလေးမ နေ့မျိုးကိုမျှ အစားအစာ
များ ပိုမိုထည့်သွင်းသည့်ကျွန်ုပ်တို့
တွေ့ရ၏။

နေ့မျိုးနှင့်ကျွန်းကျွန်းတစ်ခုစီ
အစားအစာအဖွဲ့အစည်းတို့ကို
ကျွမ်းဝင်ရေးအဖွဲ့အစည်း။

ကျွန်းကျွန်း
အဖွဲ့အစည်း

ကျွန်းကျွန်းအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုစီ
ကို အစားအစာအဖွဲ့အစည်း
အဖွဲ့အစည်းတို့ ထည့်သွင်း
ထည့်သွင်းပေးရမည်။

ငွေပဝန်းသည် ဝန်းဝန်းပပ သာနေ၏။
အလောင်းကောင်ကြီး၏ လိမ်းခြယ်ထား
သော မျက်နှာဖွေးဖွေးကြီးက ထင်း
ထင်းကြီး လိုပေမည်နေ၏။

ထိုအခိုက် ငွေပဝန်းသည် ဝါမိ
ညိုညို နောက်သို့ ထဲသွားသည်
ခြေခံ သံသ့ ကြားရ၏။

ခြေခံနှင့်သည် နေ့မျိုးရှိရာသို့ သနိုးတည့်
သွား၏။ မကြာခင် သူတို့နှစ်ဦးယူကပ်
သွားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ခြေခံကွန်းသူ မလေးကြီး
သူမကား လူခွေးလေး
နေမျိုးကို တစ်ဖက်သပ်
ကြိုက်နေသည်။

မကြာခင်ပင်
ကုန်ပစ္စည်းအားလုံး
ပျက်စီးကြောင်းခံရသည်။

မျက်စိပေါ်မှ အစောင့်ကို သိပ်
ပိဇ္ဇာ ဝံ့မှူးက ခဲတစ်လုံးဖြင့် ဖြောင့်
လှိုက်သည်။ ခဲသည် အစောင့်ပါး
ဝပ်တုန်း၌ တန်းဝင် သွားသဖြင့်
အသံတိတ် နှုတ်ပိတ်လှိုက်သကဲ့သို့။

အံ့ဖွယ် ဝံ့မှူးပါပေ။

ကျွန်းသူမလေးက လမ်းပြုပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ဝန်းတံ့ခို ခဲ့ရောက်လေ
လှည့်ကျွန်းသားများ ဆီရှိသွားပြုတော့သည်။

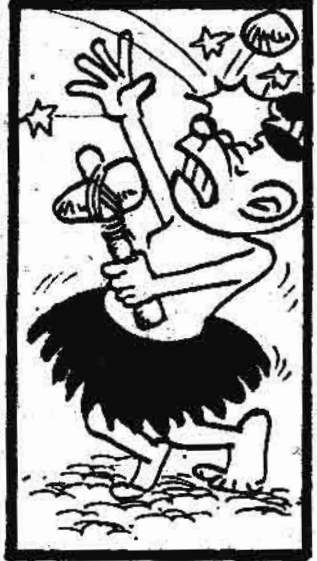

ဝန်းတံ့ခိုကာ ခိုင်ခံ့လှစေသည်။ ကျွန်ုပ်များ မဝတ်ဝင်ခဲ့ကြ။
ဝတ်ပြီးသည် သူ၏တူဖွဲ့ဖြင့် ဝန်းတံ့ခိုကို စတင်တိုက်ခို
စေပြီ။

ကျွန်းသားများနိုးလာလျှင် ကျွန်ုပ်က ခေ့နတ်ဖြင့်
ပစ်ခတ်သွားမည်။ ဝတ်ဆင်မှုကောင်းမွန်စွာ ပစ်ခတ်ပေးပါ
ကျွန်းသားများမှာ ခေ့နတ်သံကြားတိုင်း အနောက်
သို့ တွန့်တွန့်သွားလေ့ရှိကြောင်း သိရှိမိလျှင်ပူ။

လက်ဖြင့် ခံရုံ၏
ခေ့နတ်ပစ်ခတ်သွားလျှင်
ဝတ်ဆင်မှုကောင်းမွန်စွာ
ခေ့ ခေ့၏။

ကျွန်းသားများ ကြောက်ရွံ့သွားရာ ကျွန်ုပ်လက်ထွန်းမှ ခေ့နတ်ကိုသာတစ်
သို့တစ်ခု ကြာရှည်စေကာ ထိန်းမထားနိုင်။ ဝတ်ဆင်မှုကောင်းမွန်စွာ ပစ်ခတ်
ပြီးကို အားပြိုမာန်တက် ဗျက်သို့ခေ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ လူစု ပြေးရတော့သည်။ နေမီး၊ ကျွန်းသူမလေး။ ငါတွေ့ရူးတို့က ရှေးမှပြေး၍ ကျွန်ုပ်၊ မိုက်ကလေး။ မလကြို၊ မဝတ်အိခါး၊ စံမှူး၊ ဩရီးတို့က ခံစိဖြင့်၊ နောက်မှ ဆုတ်ရသည်။

ကျွန်းသူမလေးက နေမီးကို တွန်းလှတ်နေ၏။ နေမီးက ကျွန်းသူမလေးပါးကို တစ်ချက်နှမ်းဖြင့်

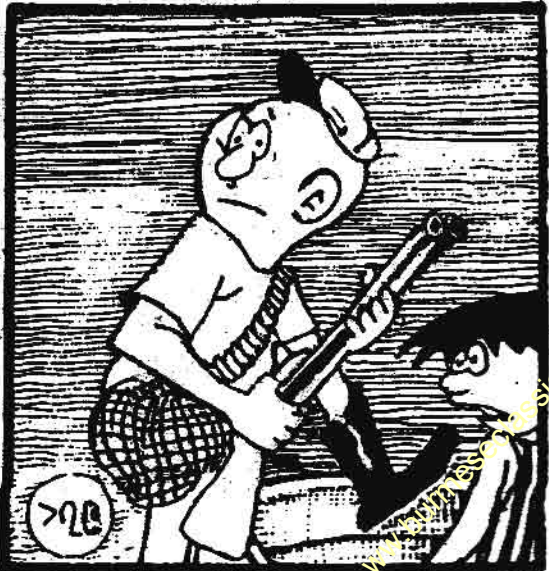
ဟူးဟူး။ မဝန်အိသားလည်း ငြားသင့်ပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့
ဘိကံမှ အရေးနိမ့်ဟပြီ။

ဆရာတုတ်. ဆရာတုတ်
လှေပေါ်တက်ကြမယ်.

ဆရာတုတ်
ဟူး...ဟူး...
ကျွန်ုပ်တို့ ခုခံရဉ်မယ်

မဖြစ်။ ကျွန်ုပ်ကား ရေငါးခေါင်
ဖြူဖြူ ရှေးဆုံးမှ မဆုတ်ခွာဘူး။

သို့သော် ဗလဏ္ဍိနှင့် စံဖူးဒဂျ
အဝင်းတန်းလျှော်မှုဖြောင့်သာ
ကျွန်ုပ်လှေပေါ်တက်ခဲ့ရအောင်လျှာ။
စိတ်မဖြောင့် ခဲ့ရပြေခေါ။

ဗလကြီးနှင့် ဩရီးသည် ကျွန်းသားများကို ဂွပ်ဂွပ်ခွဲခွဲ တိုက်ခိုက် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကား ဗလကြီးတို့ကို စောင့်ခေါ်ကြရအောင်။ နို့တစေ။ ဗလကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့ မျက်စိ ရွှေ့မှောင်ကျ ဆုံးခဲ့ရခဲ့သည်။

စံများသည် ကျွန်ုပ်တို့ လှေထိခိုက် ခိုင်း ပြေးခဲ့လေပြီ။ လှေကို တွန်းထုတ်၍ ထွက်ခွာခဲ့တော့သည် တကား။

မြားများက လှေအနီးတစ်ဖိုက် တာချီ၊ လှေနှံတံသို့ တာချီ၊ လာရောက် ကျတော်။

အာဏာကြာလျှင်
ကျွန်းသားများ
လည်း ဂေဟ
ကိုယ်စီဖြင့်
ပျိုက်လာကြ၏

ကျွန်ုပ်က ကျွန်
တစ်ဝေတစ် ဝေ
မောက်နှင်းစံး
ကခဲတစ်ပုးတစ်
မောက်နှင်း ပစ်
အရာ ရေထဲပြုတ်
ကျ ကြ၏။

ဘူတဝေကျွန်းသားများမှာ များပြားလွန်းရကား မကြာခင်ပင် ကျွန်ုပ်
တို့ကို မိမိတ၏။ ကျွန်ုပ်၌ ကျွန်ကျွန်ပူပြီ။ စံးအချစ်လည်း ပစ်ခရာ
ခဲမရှိတော့။ ဤရေမရပြီ။ မြားတစ်စင်းသွယ် ဂေဟရံကို လာစို့ကပြန်၏

ပျိုက်...နီးလာပြီ...
ဘယ်လိုလုပ်ကြမလိ

ထိုအခိုက် ကျွန်ုပ်တို့ ကုသိုလ်ကံ တရားသာသနာ အလေးအနက်ထား
ရှာထင်။။လေပြင်းတိုက်ခတ်လာခဲ့ရာ.....

ဝေါ့ ဝေါ့
ဝေါ့

ဟဲ... လေတွေ
တအားတိုက်လာပြီ။
ခွက်ခွဲပေး
ခွက်ခွဲ...

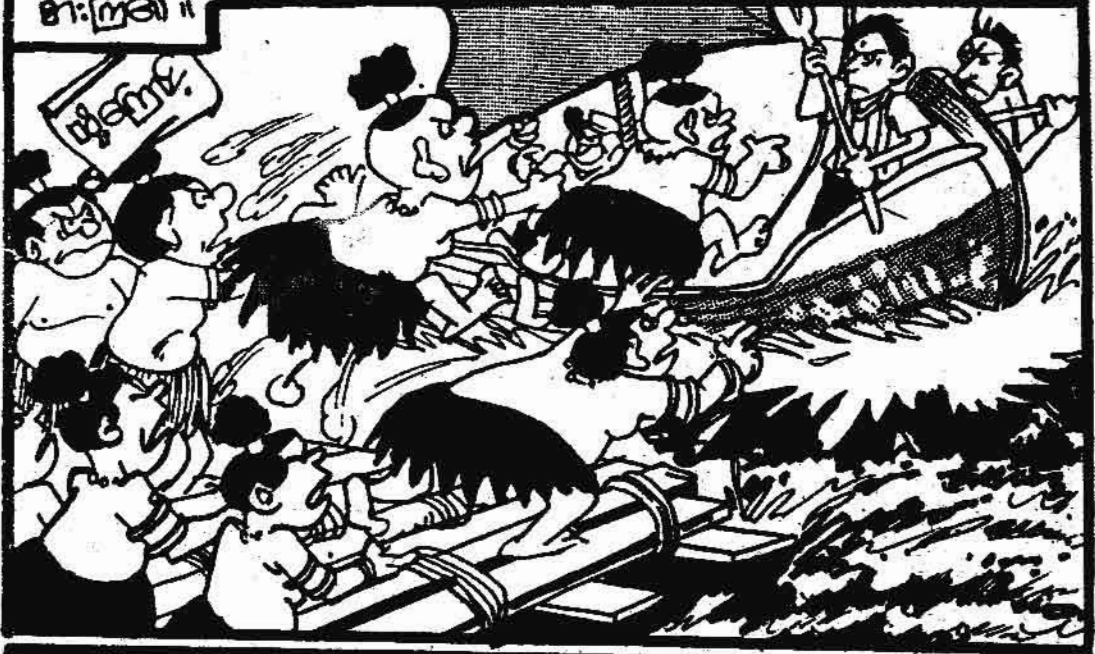
ကျွန်းသားများ လက်မှတ်ခွဲ ကျန်ရစ်သန့်။

ဟို...
ဝေကံပေး

ဒို့ပြု ကျွန်းသားတို့စံချိန်ရာ ကျွန်းကလေးကား
အဝေးသို့ပို့ ဗျံ့ပျံ့ ကျန်ရစ်တော့သန့်တကား။

လမ်းခရီးတွင် ကျွန်ုပ်တို့အပူပူ တွေ့ခဲ့ရဦးမှာ အစောင့်တို့က
တို့၏ ဖောင်နှင့်ဆုံရာ နှုတ်က ကျွန်ုပ်တို့ ချော့ကို လူပျောက်ကြီး
စားကြ၏။

အသုံးဝါ

ပစ္စည်း ထွက်ပြေးပို့

ကြာတိုင်း
ရွာသို့
အဝင်

ပန်း

ကိုကို

မိနယ်

ဝတ်

၇၈၄

အသုံးစွဲ

ရာဇဝင်တို့မှာ တွတ်တိုထားရမည်

“ကျာ.....ကျာ.....ကျာ.....”
 ဖြစ်ဟာ သူ့ကောင်းများသည် ကျေးကျေးခမ်းကျေးခမ်း ဂုဏ်သိက္ခာ
 များအား ဂွမ်ဂွမ်ချဲ့ချဲ့ တိုက်ခိုက်ကြသည်။ ခုတ်သံ ထစ်သံ၊
 ကြိုးထိုးသံ၊ ဆီးသံ၊ သူ့အော်ဟစ်သံ၊ သံသွေးသံတို့ဖြင့် တိုက်
 ပွဲ အနိဋ္ဌာရုံ ဖြစ်ကွင်းကား မိတ်ယှက်စွယ်.....

နောက်ဆုံးတစ်နေ့က ကျွန်ုပ်တို့ကို သူတို့ အစိုးပေးရအောင်ပဲ။ သူတို့
ဖမ်းစီးချုပ်နှောင်ထားရော သခင်မလေး၏ ကြင်ယာတော်လေး
နေမိုး သို့မဟုတ် သခင် ကုမ္ပဏီ ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့အောင်ပဲ။

ဟေ့... ဟေ့...
ကျွန်တော်လေး

အင်း... သူကို... ငါတော်
သခင်မလေးပန်းပြုရအောင်
ပေးပါဦး

ကျွန်းမှ အသွယ် ရုတ်တရက် အင်းမြစ် ပစ်ခတ်လိုက်
သော ဖြားတစ်စင်းသည် အိပ်မက်ဆေး နွဲ့ကျည်အလား မည်သူ
ကိုမျှမထိဘဲ ကျော်ဖြတ်လာကာ ကျွန်တော်လေး နေမိုးအပေါ်
ဟာ သခင် ကုမ္ပဏီ ကို ထိမှန်ခဲ့ဟာ ဟု၏။

ဟိုက်...
ဝေ... သူ...
တယ်

မင်း ကိုယ်တော်လေး နေမျိုးအရ ကမ္ဘာ့ ဘာရှိနေလျှင်
 ကျွန်ုပ်နှင့် ဘဝင်မလေး ပန်းမြို့ကား စိတ်ကူးထဲမှာပင်
 နီးစပ်ရာလမ်းမဖြင့်ရပါစေ။ ကြံစည်ဘတ်ပစ်ရတော့၏။
 ပစ္စည်းကို ရှောက်ရွံ့ခဲ့သော ကျွန်ုပ်သည် စိတ်ကူး
 ဖြင့် မိမိလူ့ရာ တွေ့တော့ ကြံစည်နိုင်သော ရာလေး
 အပေါက် ထိုးရတတ်ထိတွင် ဘာ နေပါရစေတော့.....
 ပန်းမြို့.....

ရုဇော်ထံမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်သိ.....
ရုဇော်ထံမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်သိ.....
ရုဇော်ထံမှာ တွတ်ပီကိုထားရစ်သိဟ
ပန်းမြေဖြူ.....

ကွန်ပျူတာ

ကျွန်တော်လည်းသည်
 ကွန်ပျူတာပေးပေးမည်
 ကွန်ပျူတာပေးအောင်
 လှူဒါန်းစစ် (လှူဒါန်းစစ်)
 အထကအထက် ပြင်ပသည်

အိမ်